ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 184

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1975 (1)

Είσοδος-έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΕΝΝΟΙΑ ΟΡΩΝ - ΕΚΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Έννοια όρων

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου:

α. Αλλοδαπός είναι κάθε πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια ή πρόσωπο που δεν έχει ιθαγένεια (ανιθαγενής).

β. Πρόσωπα, που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν περισσότερες από μία ιθαγένειες, από τις οποίες η μία είναι ελληνική, λογίζονται ως ημεδαποί και έχουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του Έλληνα πολίτη.

2. Πρόσωπα, που επικαλούνται περισσότερες ιθαγένειες, υποχρεούνται να δηλώσουν στην αρμόδια αστυνομική αρχή την ιθαγένεια της προτίμησής τους και να επιδείξουν κανονικό ταξιδιωτικό έγγραφο της χώρας, της οποίας την ιθαγένεια επικαλούνται.

Άρθρο 2

Έκταση εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν έχουν εφαρμογή επί προσώπων, των οποίων η είσοδος και έξοδος, καθώς και η εν γένει κίνηση, διαμονή, εγκατάσταση και απασχόληση επί του ελληνικού εδάφους ρυθμίζονται από κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΔΙΑΒΑΣΕΩΝ

Άρθρο 3

Σημεία εισόδου - εξόδου

1. Η είσοδος στο ελληνικό έδαφος και η έξοδος από αυτό γίνεται μόνο από τις ελεγχόμενες μεθοριακές διαβάσεις.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται οι αερολιμένες, οι λιμένες και τα σημεία στα σύνορα της Χώρας, δια των οποίων επιτρέπεται η είσοδος και η έξοδος προσώπων.

3. Η είσοδος και η έξοδος εκτός των μεθοριακών διαβάσεων της προηγούμενης παραγράφου απαγορεύεται, εκτός αν τούτο επιτραπεί, κατά περίπτωση, για εξαιρετικούς λόγους, με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που καθορίζει και τον τρόπο διενέργειας του ελέγχου.

Άρθρο 4

Αστυνομικός έλεγχος

1. Κάθε άτομο, που με οποιονδήποτε τρόπο εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχεται από αυτό, υποβάλλεται σε αστυνομικό έλεγχο, κατά την άφιξη και την αναχώρησή του, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που προβλέπονται από ειδικές διεθνείς συμβάσεις.

2. Ο έλεγχος των προσώπων, που με οποιονδήποτε τρόπο εισέρχονται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχονται από αυτό, ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και ενεργείται από τις κατά τόπους αστυνομικές υπηρεσίες.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πολυμερούς συμβάσεως «Περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων», που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 201Α΄) και του πρωτοκόλλου του σχετικού προς το καθεστώς των προσφύγων, που κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125Α΄), τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών όποιος επιχειρεί να εξέλθει από το ελληνικό έδαφος ή όποιος εισέρχεται σ' αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις.

4. Στην περίπτωση εισόδου αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος ή εξόδου του από αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, στον οποίο αναφέρει σχετικώς χωρίς χρονοτριβή, μπορεί να απόσχει από την ποινική δίωξη για την πράξη αυτήν, οπότε γνωστοποιεί αμέσως την απόφασή του αυτή στο διοικητή της δημόσιας δύναμης που διαπίστωσε την παράνομη είσοδο ή έξοδο, προκειμένου αυτός με απόφασή του να επαναπροωθήσει τον αλλοδαπό αμέσως στη χώρα προέλευσης ή καταγωγής του. Η έγκριση του εισαγγελέα εφετών μπορεί να δοθεί και με τηλεφωνικό σήμα. Αν δεν καταστεί δυνατή η άμεση επαναπροώθηση του αλλοδαπού, ο διοικητής της δημόσιας δύναμης, αφού συντάξει σχετική έκθεση, παραπέμπει τον αλλοδαπό αυτόν στην αρμόδια διοικητική αρχή για απέλαση, σύμφωνα με το άρθρο 27 του παρόντος. Η αρχή αυτή, αν η απέλαση δεν πραγματοποιηθεί εντός τριών (3) μηνών, γνωστοποιεί τούτο στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Στην περίπτωση αυτήν ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ανακαλέσει την απόφασή του για αποχή από την ποινική δίωξη, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, εφ' όσον δεν έχει παρέλθει ένα (1) έτος από την ημέρα της παράνομης εισόδου του αλλοδαπού στη Χώρα.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται το αντικείμενο του αστυνομικού ελέγχου και η διαδικασία εκτέλεσης των δικαστικών και διοικητικών πράξεων, που έχουν σχέση με τη συνοριακή κυκλοφορία προσώπων.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας μπορεί να καθορίζεται κατ' εξαίρεση άλλος κατάλληλος τόπος και χρόνος διενέργειας ελέγχου, όταν παρατηρείται αυξημένη συνοριακή κίνηση.

7. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται τα έγγραφα, με τα οποία πρέπει να εφοδιάζονται οι Έλληνες πολίτες για να εξέρχονται από τη Χώρα, καθώς και οι αλλοδαποί που στερούνται ταξιδιωτικών εγγράφων και δεν καθίσταται δυνατός ο έγκαιρος εφοδιασμός τους από τις διπλωματικές αρχές της χώρας τους.

8. Όποιος παράνομα κατέχει ή χρησιμοποιεί γνήσιο ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος καταχρατεί ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου ή αρνείται να παραδώσει τούτο στην αρμόδια υπηρεσία. Επίσης με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατέχει ή χρησιμοποιεί πλαστό ταξιδιωτικό έγγραφο.

9. Ο υπεύθυνος γραφείου ταξιδίων ή μετανάστευσης ή οποιοσδήποτε άλλος υποβάλει για λογαριασμό τρίτου στην αρμόδια αρχή δικαιολογητικά έκδοσης ταξιδιωτικού εγγράφου, με στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στην ταυτότητα του προσώπου αυτού, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και εκείνος, για λογαριασμό του οποίου υποβάλλονται τα ανωτέρω δικαιολογητικά. Εκτός από τις ανωτέρω ποινές, με απόφαση του νομάρχη επιβάλλεται η οριστική αφαίρεση της άδειας λειτουργίας του γραφείου.

Άρθρο 5.

Ομάδες δίωξης λαθρομετανάστευσης.

1. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης συγκροτούνται ειδικές αστυνομικές ομάδες με αποστολή την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης κατά μήκος των χερσαίων συνόρων της Χώρας.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας συγκροτούνται μικτές ομάδες επιτήρησης των παράκτιων περιοχών και θαλάσσιων συνόρων της Χώρας, για την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων.

3. Με όμοιες αποφάσεις, οι οποίες προσυπογράφονται και από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και δεν δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται, κατά περίπτωση, τα θέματα σύνθεσης, στελέχωσης, διοίκησης, έδρας, διοικητικής υπαγωγής και μέριμνας, τοπικής και επιχειρησιακής αρμοδιότητας και κάθε θέμα συναφές με την αποστολή και τη λειτουργία των ανωτέρω ομάδων.

4. Για τη στελέχωση, τον έλεγχο και το συντονισμό της δράσης των ανωτέρω ομάδων αυξάνεται η οργανική δύναμη της Ελληνικής Αστυνομίας κατά έναν (1) αστυνομικό διευθυντή, έναν (1) αστυνομικό υποδιευθυντή, δύο (2) αστυνόμους Α', τέσσερις (4) αστυνόμους Β', δέκα (10) υπαστυνόμους Α' και Β', είκοσι δύο (22) ανθυπαστυνόμους – αρχιφύλακες και εκατόν δέκα (110) αστυφύλακες.

Για τον αυτόν ως άνω λόγο, αυξάνεται η οργανική δύναμη του λιμενικού σώματος κατά έναν (1) πλοίαρχο, έναν (1) αντιπλοίαρχο, δύο (2) πλωτάρχες, τρεις (3) υποπλοιάρχους, τέσσερις (4) ανθυποπλοιάρχους – σημαιοφόρους, πέντε (5) ανθυπασπιστές, εξι (6) αρχικελευστές, οκτώ (8) επικελευστές, δέκα (10) κελευστές και εξήντα (60) λιμενοφύλακες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 6

Θεωρήσεις εισόδου

1. Κάθε αλλοδαπός δύναται να εισέλθει στο ελληνικό έδαφος όταν κατέχει κανονικό και ισχύον διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο, αναγνωριζόμενο από διεθνείς συμβάσεις και φέρει, εφ' όσον απαιτείται, έγκυρη και ισχύουσα θεώρηση εισόδου (VISA).

2. Αρμόδιες υπηρεσίες για τη χορήγηση θεωρήσεων εισόδου (VISA) είναι οι καθοριζόμενες με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται το είδος, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης θεωρήσεων εισόδου, καθώς και το κατά περίπτωση επιβαλλόμενο τέλος χαρτοσήμου.

4. Σε ιδιαίτερα εξαιρετικές περιπτώσεις, θεώρηση εισόδου δύναται να χορηγηθεί από τις υπηρεσίες ελέγχου διαβατηρίων, κατά την άφιξη του αλλοδαπού στο σημείο εισόδου, σύμφωνα με τις οδηγίες του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

5. Απαγορεύεται η είσοδος αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος αν:

α. Πάσχει από ασθένεια, η οποία με απόφαση του αρμόδιου για θέματα υγείας υπουργού έχει κριθεί, σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, ότι δύναται να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

β. Δεν διαθέτει εξ ιδίων τα αναγκαία μέσα συντήρησης αυτού και των μελών της οικογένειάς του, σύμφωνα με όσα ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης.

γ. Διερχόμενος (TRANSIT) δεν έχει θεώρηση εισόδου, εφ' όσον απαιτείται, και εισιτήριο για τη συνέχιση του ταξιδιού του, τόσο για τη χώρα προορισμού, όσο και τις ενδιάμεσες χώρες, από το έδαφος των οποίων κατ' ανάγκη θα διέλθει.

δ. Περιλαμβάνεται στον κατάλογο των αλλοδαπών για τους οποίους υπάρχει απαγόρευση εισόδου, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του παρόντος.

ε. Έρχεται με σκοπό να αναλάβει εργασία ή να ασκήσει επιχειρηματική δραστηριότητα ή αυτοτελές επάγγελμα και δεν κατέχει βεβαίωση του προξενείου που χορήγησε τη θεώρηση εισόδου, στην οποία να μνημονεύονται ειδικά τα στοιχεία της σχετικής προέγκρισης.

στ. Εκ των περιστάσεων συνάγεται βάσιμα ότι αποσκοπεί να παραμείνει στη Χώρα ως μετανάστης, χωρίς ειδική προς τούτο έγκριση ή ότι δύναται ν' αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της Χώρας.

ζ. Το χρησιμοποιούμενο ταξιδιωτικό έγγραφο δεν εξασφαλίζει την επάνοδό του στη χώρα προέλευσης ή καταγωγής του.

6. Αλλοδαπός, ο οποίος είχε εισέλθει στην Ελλάδα διερχόμενος και δεν του επετράπη η είσοδος στη χώρα προορισμού, εφ' όσον μεσολάβησε είσοδός του σε τρίτη ενδιάμεση χώρα, δεν γίνεται δεκτός για επανείσοδο, αν δεν πληροί εκ νέου τις προϋποθέσεις εισόδου.

7. Η θεώρηση εισόδου δεν καθιστά υποχρεωτική την είσοδο του αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος, αν οι αρμόδιες ελληνικές αρχές ελέγχου βεβαιώνουν ότι στο πρόσωπο αυτό συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις που απαγορεύουν την είσοδό του στην Ελλάδα.

8. Δεν δύναται να απαγορευθεί η είσοδος στην Ελλάδα προσώπου, που αποδεικνύεται ότι έχει, βάσει επίσημων εγγράφων, την ελληνική υπηκοότητα, και αν ακόμη στερείται ταξιδιωτικού εγγράφου, από τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 4 του παρόντος.

Άρθρο 7

Προσωρινή διαμονή

1. Αλλοδαπός που εισέρχεται στη χώρα, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, δύναται να διαμείνει προσωρινά σ'αυτή, χωρίς πρόσθετη άδεια των αρμόδιων αρχών.

2. Η διάρκεια της κατά την προηγούμενη παράγραφο προσωρινής διαμονής καθορίζεται από τον πρόξενο κατά τη χορήγηση της θεώρησης, αναγράφεται σ'αυτήν και δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες.

3. Σε αλλοδαπούς, στους οποίους επιτρέπεται η είσοδος χωρίς προξενική θεώρηση, παρέχεται η δυνατότητα προσωρινής διαμονής μέχρι τρεις (3) μήνες, με την επιφύλαξη τυχόν περιορισμών, που επιβάλλονται για λόγους αμοιβαιότητας.

4. Παράταση του χρόνου της προσωρινής διαμονής, ακόμη μέχρι τρεις (3) μήνες, μπορεί να χορηγηθεί ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία υποβάλλεται τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη λήξη της και σύμφωνα με τις οδηγίες του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Για την παράταση αυτή γίνεται σχετική πράξη επί του διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου από την αρμόδια προς τούτο αρχή.

5. Σε περίπτωση καταχρηστικής εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να διατάξει τη μη χορήγηση ή την ανάκληση της τυχόν χορηγηθείσας παρατάσεως και την άμεση αναχώρηση του αλλοδαπού, καθώς επίσης και την απαγόρευση επανεισόδου του για χρονικό διάστημα δύο (2) έως πέντε (5) ετών, εφ' όσον συντρέχει κάποιος από τους λόγους που αναφέρονται στην περίπτωση στ' της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του παρόντος.

Άρθρο 8

Διέλευση αλλοδαπών (TRANSIT)

1. Δεν συνιστά, για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, είσοδο στο ελληνικό έδαφος η παραμονή αλλοδαπού στη ζώνη διερχομένων (TRANSIT) αερολιμένος ή λιμένος της χώρας με σκοπό να συνεχίσει το ταξίδι του στην αλλοδαπή, με το ίδιο ή άλλο αεροσκάφος ή πλοίο.

2. Για την παραμονή στη ζώνη διερχομένων δεν απαιτείται θεώρηση,

εκτός αν για λόγους ασφαλείας ή γενικότερου συμφέροντος οι Υπουργοί Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης αποφασίσουν την καθιέρωση αυτής για διερχόμενους επιβάτες ορισμένων πτήσεων ή δρομολογίων πλοίων.

3. Ο αλλοδαπός που παραμένει στη ζώνη διερχομένων υποχρεούται να αναχωρήσει σε πρώτη ευκαιρία, διαφορετικά απομακρύνεται, επιβιβαζόμενος αεροσκάφους ή πλοίου, με φροντίδα της οικείας αστυνομικής υπηρεσίας ελέγχου διαβατηρίων, η οποία δικαιούται να ζητήσει τη συνδρομή των αρμόδιων αερολιμενικών ή λιμενικών αρχών. Δύναται επίσης να εφαρμοσθούν και οι διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος.

4. Κάθε πρόσωπο που παραμένει στη ζώνη διερχομένων δεν απαλλάσσεται από οποιονδήποτε άλλο έλεγχο, που κρίνεται αναγκαίος από τις αρμόδιες αστυνομικές, τελωνειακές ή λιμενικές αρχές και τυχόν διαπιστούμενες αξιόποινες πράξεις εκδικάζονται κατά τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 9

Ειδικές περιπτώσεις εισόδου αλλοδαπών

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Οικονομικών και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών ή Εμπορικής Ναυτιλίας, δύναται, αφού ληφθούν υπόψη και οι ανάγκες ασφάλειας της Χώρας, να καθορίζονται:

α. Η απλούστερη διαδικασία του ελέγχου προσώπων, που μετέχουν περιηγητικού πλου (κρουαζιέρας) ή επιβαίνουν πλοίων αναψυχής ή αεροσκαφών, ειδικά ναυλωμένων.

β. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εισόδου–εξόδου των υπό ναυτολόγηση ή απόλυση αλλοδαπών ναυτικών.

2. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να επιτρέπει την είσοδο αλλοδαπού, παρά την ύπαρξη απαγορευτικού λόγου, από τους αναφερόμενους στο άρθρο 6 του παρόντος, εφ'όσον τούτο επιβάλλεται για σπουδαίους λόγους δημόσιου συμφέροντος ή ανωτέρας βίας ή διευκόλυνσης της κίνησης ελληνικού πλοίου, η οποία δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με άλλο τρόπο.

Άρθρο 10

Ανεπιθύμητοι αλλοδαποί – Ευθύνες μεταφορέων.

Αλλοδαπός, στον οποίο δεν επιτρέπεται η είσοδος στη Χώρα, οφείλει να αναχωρήσει αμελλητί, άλλως επαναπροωθείται αμέσως στη χώρα προέλευσης ή σε τρίτη χώρα, όπου μπορεί να επιτραπεί η είσοδος, με ευθύνη και δαπάνες του ιδίου ή του μεταφορέα, οι οποίοι υποχρεούνται και στην καταβολή κάθε άλλης αναγκαίας δαπάνης που απαιτείται μέχρι την αναχώρησή του. Στους ανωτέρω μεταφορείς, όταν αρνούνται την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, επιβάλλεται, με απόφαση του οικείου νομάρχη, πρόστιμο εκατό χιλιάδων (100.000) έως ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών, για κάθε μεταφερόμενο άτομο. Με την ίδια απόφαση τα χρησιμοποιηθέντα μεταφορικά μέσα κρατούνται και αποδίδονται σε αυτούς μετά την εκπλήρωση των ανωτέρω υποχρεώσεων και την καταβολή του επιβληθέντος προστίμου ή την προσκόμιση εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας που καλύπτει το ποσό των ανωτέρω υποχρεώσεών τους και του επιβληθέντος προστίμου.

Άρθρο 11

Κατάλογος ανεπιθύμητων αλλοδαπών

1. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης καταρτίζει και τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

2. Αλλοδαπός ευρισκόμενος στο ελληνικό έδαφος, αφότου εγγραφεί στον κατάλογο ανεπιθυμήτων, υποχρεούται να εγκαταλείψει τη Χώρα, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται κάθε φορά από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσής του ο αλλοδαπός απελαύνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 12

Άδειες παραμονής βραχείας διάρκειας

1. Αλλοδαπός άνω των δεκαοκτώ (18) ετών, ο οποίος εισήλθε στην Ελλάδα για τουρισμό ή για λόγους διάφορους από εκείνους που αναφέρονται στα άρθρα 13 έως 16 του παρόντος και προτίθεται να παρατείνει τη διαμονή του για σύντομο χρόνο στο ελληνικό έδαφος, υποχρεούται να υποβάλει αυτοπροσώπως σχετική αίτηση στην αρμόδια αστυνομική υπηρεσία του τόπου διαμονής του, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη λήξη του χρόνου προσωρινής διαμονής του, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος.

2. Επί της ανωτέρω αιτήσεως αποφαίνεται ειδικά εξουσιοδοτημένη από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αστυνομική υπηρεσία, η οποία δύναται να χορηγήσει άδεια παραμονής βραχείας διάρκειας μέχρι τρεις (3) μήνες. Για τη χορήγηση ή μη της άδειας αυτής λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, ο σκοπός της παραμονής, η ύπαρξη ή μη επαρκών μέσων συντήρησης, η εγκυρότητα και η διάρκεια ισχύος του κατεχόμενου ταξιδιωτικού εγγράφου, η ύπαρξη ή μη εγγυήσεως επανεισόδου στη χώρα προέλευσης ή ιθαγένειας, η πρόθεση μακράς παραμονής και η συνδρομή άλλων λόγων, αφορώντων στη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, στη δημόσια υγεία και στο κοινωνικό ή δημόσιο συμφέρον γενικότερα.

3. Παράταση της άδειας αυτής μέχρι τριάντα (30) ημέρες δύναται, μόνο για εξαιρετικούς και απρόβλεπτους λόγους, να χορηγηθεί από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 13

Άδεια παραμονής για εργασία

1. Στον αλλοδαπό, ο οποίος εισήλθε στην Ελλάδα κατόπιν προέγκρισης για εργασία ή άσκηση επαγγέλματος ή άλλης οικονομικής δραστηριότητας, χορηγείται άδεια παραμονής ετήσιας διάρκειας, που δύναται να ανανεώνεται κατ' έτος και μέχρι πέντε (5) έτη, εφ' όσον δεν υπήρξε με υπαιτιότητα του αλλοδαπού μεταβολή των λόγων της αρχικής έγκρισης εισόδου ή άλλη εύλογη αιτία.

2. Μετά τη συμπλήρωση του 5ου έτους παραμονής από την ημερομηνία της αρχικής εισόδου, εφ' όσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παρ. 3 και 4 του παρόντος, ο αλλοδαπός υποχρεούται να εγκαταλείψει εντός μηνός το ελληνικό έδαφος, διαφορετικά απελαύνεται.

3. Αλλοδαπός, που προτίθεται να συνεχίσει, υπό τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του παρόντος, την παραμονή και εργασία στην Ελλάδα και πέραν της 5ετίας από την αρχική του είσοδο, υποχρεούται να υποβάλει σχετική αίτηση στην αρμόδια αστυνομική αρχή δύο (2) τουλάχιστο μήνες πριν από τη συμπλήρωση του 5ου έτους. Για την παράταση της παραμονής αποφασίζει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, μετά από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Εργασίας, η οποία δίδεται εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 21 του παρόντος.

4. Η τυχόν χορηγούμενη άδεια παραμονής πέραν της 5ετίας είναι 2ετούς διάρκειας και ανανεώνεται με τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του παρόντος. Μετά 15ετή συνολική νόμιμη παραμονή και κοινωνική ασφάλιση σε φορέα κύριας ασφάλισης, επί εκατόν είκοσι (120) μήνες, δύναται να χορηγηθεί στον αλλοδαπό από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας. Για τη χορήγηση άδειας αόριστης διάρκειας, δεν υπολογίζεται ο διανυθείς χρόνος σπουδών σε οποιαδήποτε σχολή της ημεδαπής και ο τυχόν χρόνος εκτίσεως ποινής στερητικής της ελευθερίας.

Άρθρο 14

Άδεια παραμονής μελών οικογένειας

1. Αλλοδαπός, του οποίου έχει εγκριθεί άδεια παραμονής σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 13 του παρόντος, δύναται να ζητήσει, στα πλαίσια της οικογενειακής συνένωσης, την έλευση και εγκατάσταση πλησίον του των μελών της οικογένειάς του, εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης.

2. Ως μέλη οικογένειας θεωρούνται ο σύζυγος και τα κάτω του 18ου έτους της ηλικίας άγαμα τέκνα του και οι γονείς του, εφ' όσον προ της άφιξης του αλλοδαπού συνοικούσαν και συντηρούνταν από τον ίδιο.

3. Στους ανωτέρω χορηγείται ειδική άδεια παραμονής, η οποία ακολουθεί, όσον αφορά την ισχύ και την ανανέωση ή ανάκληση, την τύχη της άδειας παραμονής του προσώπου, από το οποίο και προσκλήθηκαν.

4. Μέλος της οικογένειας αλλοδαπού δύναται να τύχει, από της ενηλικιώσής του, αυτοτελούς δικαιώματος παραμονής, κατόπιν απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, εφ' όσον διαθέτει επαρκείς πόρους, προς κάλυψη των αναγκών στέγασης και συντήρησης αυτού, με την επιφύλαξη της διάταξης της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 15

Άδεια παραμονής για σπουδές.

1. Σε αλλοδαπό, ο οποίος έχει σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις επιλεγεί για φοίτηση σε σχολή της ημεδαπής, παρέχεται ειδική θεώρηση εισόδου και άδεια παραμονής ετήσιας ισχύος, η οποία ανανεώνεται κατ' έτος και μέχρις αποφοιτήσεως.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δημόσιας Τάξης, που θα εκδοθεί εντός έτους από της ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι προϋποθέσεις παραμονής αλλοδαπών που φοιτούν σε ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, το ανώτατο χρονικό όριο φοίτησης αυτών σε κάθε έτος σπουδών, καθώς και ο συνολικός χρόνος παραμονής τους για σπουδές.

3. Άδεια παραμονής, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, χορηγείται και προκειμένου περί αλλοδαπού, του οποίου έχει εγκριθεί η είσοδος για μεταπτυχιακές σπουδές σε ελληνικό ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Η διάρκεια παραμονής στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τον προβλεπόμενο χρόνο σπουδών, αυξανόμενο κατά το ήμισυ.

4. Για τη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας παραμονής λόγω σπουδών, λαμβάνεται υπόψη ιδιαίτερα η επιμέλεια και πρόοδος, ο χρόνος φοίτησης σε κάθε έτος σπουδών, η εξ ιδίων επαρκής κάλυψη των δαπανών διαβίωσης, φοίτησης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και η μη ύπαρξη σοβαρών λόγων, αφορώντων τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και τη δημόσια υγεία.

5. Αλλοδαπός, που παρακολουθεί μαθήματα σε σχολή της ημεδαπής, χωρίς να έχει τύχει της κατά την παρ. 1 του παρόντος άδειας παραμονής για σπουδές, υποχρεούται σε άμεση αναχώρηση, εκτός αν εντός μηνός από την ισχύ του παρόντος παρουσιασθεί στην αρμόδια αρχή καταγραφής αλλοδαπών και υποβάλει σχετική αίτηση σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 16

Προσφυγές

1. Κατά της απόφασης, που αρνείται τη χορήγηση ή ανανέωση άδειας παραμονής ή ανακαλεί τυχόν χορηγηθείσα, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να προσφύγει, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από της κοινοποίησης, ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει σχετικά εντός τριάντα (30) ημερών.

2. Η προθεσμία προς άσκηση προσφυγής και η προσφυγή επιτρέπουν την παραμονή στη Χώρα, εκτός αν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κρίνει αντιθέτως, για σοβαρούς λόγους δημόσιου ή κοινωνικού συμφέροντος.

3. Η διαμονή εν όψει άσκησης προσφυγής και εξέταση αυτής, καθώς και η διαμονή εν όψει εξέτασης αίτησης, για χορήγηση ή ανανέωση άδειας παραμονής, στις περιπτώσεις των άρθρων 12 και 15, θεωρείται προσωρινή και ο ενδιαφερόμενος δεν αποκτά κανένα επί πλέον δικαίωμα από αυτήν.

4. Σε περίπτωση αποδοχής του αιτήματος παραμονής, τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν ανατρέχουν στο χρόνο υποβολής της αίτησης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης τάσσεται στον αλλοδαπό προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τις δεκαπέντε (15) ημέρες.

Άρθρο 17

Άδεια παραμονής ομογενών

1. Αλλοδαπός, που επικαλείται την ιδιότητα του ομογενούς, υποχρεούται να δηλώσει τούτο κατά την παρουσίασή του στην αρμόδια προς καταγραφή αστυνομική αρχή, προσκομίζοντας και τα επίσημα έγγραφα, που αποδεικνύουν τον ισχυρισμό του.

2. Σε οποιαδήποτε περίπτωση αμφισβήτησης ή αμφιβολίας ως προς την ιδιότητα του αλλοδαπού ως ομογενή, κατά περίπτωση, αποφασίζει ο Υπουργός Εσωτερικών μετά γνώμη του Υπουργού Δημόσιας Τάξης αυτεπάγγελτα ή ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, αφού εξετάσει τα σχετικά στοιχεία.

3. Κατά τη διάρκεια της ανωτέρω εξέτασης ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, εφ' όσον κρίνει τούτο ως επιβαλλόμενο χάριν του δημόσιου συμφέροντος, να διατάξει την άμεση αναχώρηση του αλλοδαπού, ο οποίος δεν δικαιούται να επανέλθει μέχρι να εκδοθεί η οριστική απόφαση.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Οικονομικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διάρκεια και η διαδικασία παροχής δικαιώματος εισόδου, διαμονής και εργασίας των ομογενών.

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις κατόχου άδειας παραμονής

1. Αλλοδαπός, κάτοχος άδειας παραμονής από τις αναφερόμενες στα άρθρα 13–15, που εξέρχεται προσωρινά από το ελληνικό έδαφος, δικαιούται επανεισόδου, εφ' όσον από την έξοδό του δεν έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών και η άδειά του εξακολουθεί να ισχύει. Μετά την πάροδο των δύο (2) μηνών η επανείσοδος του αλλοδαπού υπόκειται στη διαδικασία της αρχικής προέγκρισης.

2. Η κατά το άρθρο 12 άδεια παραμονής βραχείας διάρκειας παύει να ισχύει, αν ο κάτοχος εξέλθει από το ελληνικό έδαφος και παραδίδεται αυτή κατά την αναχώρησή του στην υπηρεσία που ενεργεί τον έλεγχο εξόδου. Η διαμονή εν όψει εξέτασης αιτήματος και η προθεσμία προς αναχώρηση, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 16 του παρόντος, δεν δημιουργεί δικαίωμα επανεισόδου για τον αλλοδαπό, που εξέρχεται από το ελληνικό έδαφος.

3. Αλλοδαπός, κάτοχος οποιασδήποτε άδειας παραμονής, πλην της περίπτωσης της παρ. 3 του άρθρου 13 του παρόντος, οφείλει να αναχωρήσει χωρίς άλλη ειδοποίηση μέχρι την ημερομηνία λήξης της ισχύος ή της δοθείσας παράτασης αυτής, εκτός αν δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες προ της εκπνοής της άδειας υποβάλει αίτηση για παράταση αυτής.

4. Αίτηση παράτασης άδειας παραμονής βραχείας διάρκειας για χρόνο μεγαλύτερο από τον καθοριζόμενο στο άρθρο 12 παρ. 3 είναι απαράδεκτη.

5. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν εγκρίθηκε παραμονή ή ανανέωση της άδειας παραμονής του, υποχρεούται να εγκαταλείψει αμέσως το ελληνικό έδαφος, χωρίς άλλες διατυπώσεις.

Άρθρο 19

Σκοπός αδειών παραμονής

Η άδεια παραμονής αλλοδαπού παρέχεται, σύμφωνα με το αίτημα του ενδιαφερομένου για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένου σκοπού, ο οποίος αναγράφεται σε αυτή. Η επίκληση ενώπιον οποιασδήποτε αρχής κατεχόμενης άδειας παραμονής, για επίτευξη σκοπού διάφορου εκείνου, για τον οποίο χορηγήθηκε, είναι απαράδεκτη.

Άρθρο 20 Προϋποθέσεις και διαδικασία παραμονής Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, για τη χορήγηση, ανανέωση και ανάκληση των αδειών παραμονής, επιφυλασσομένης της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΑΔΕΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 21

Προϋποθέσεις χορήγησης άδειας εργασίας

1. Για την έγκριση έλευσης αλλοδαπού, προς κάλυψη κενής θέσης εργασίας ή την έγκριση αλλαγής εργοδότη, λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα κάλυψης αυτής από ανέργους και άλλων γεωγραφικών διαμερισμάτων της Χώρας, προτιμωμένων των ημεδαπών και κοινοτικών υπηκόων, των ομογενών και των αλλοδαπών, που έχουν χαρακτηρισθεί από τις ελληνικές αρχές ως πρόσφυγες και διαμένουν νόμιμα στο ελληνικό έδαφος.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δημόσιας Τάξης, Εργασίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία για τη χορήγηση, ανανέωση και ανάκληση των αδειών εργασίας σε αλλοδαπούς, η επιβολή χρηματικής εγγύησης που να καλύπτει τα έξοδα τυχόν επαναπατρισμού, σε βάρος των καλούντων αλλοδαπούς, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος δεν εφαρμόζονται όταν διεθνής σύμβαση μεταξύ Ελλάδος και της χώρας ιθαγενείας του αλλοδαπού προβλέπει διαφορετικά.

4. Η κατά τον παρόντα νόμο άδεια εργασίας δεν απαλλάσσει τον κάτοχο αυτής τυχόν άλλων υποχρεώσεων, που απορρέουν από άλλες διατάξεις.

Άρθρο 22

Προέγκριση εισόδου αλλοδαπού για εργασία

1. Αλλοδαπός, ο οποίος έρχεται στην Ελλάδα για εργασία, υποχρεούται να επιδείξει κατά τον έλεγχο της εισόδου τα έγγραφα εκείνα που αποδεικνύουν ότι έχει τύχει της σχετικής προέγκρισης των αρμόδιων αρχών.

2. Η προέγκριση παρέχεται από τον Υπουργό Εργασίας ή άλλη εξουσιοδοτημένη απ' αυτόν αρχή, υπό τους όρους, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία, που καθορίζονται σύμφωνα με την παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου.

3. Από τη διαδικασία της προέγκρισης εξαιρούνται:

α. Το αλλοδαπό προσωπικό που ανήκει σε εταιρείες των α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132/Α') και 378/1968 (ΦΕΚ 82/Α'), καθώς και σε επιχειρήσεις του αναπτυξιακού ν.δ. 2687/1953 (ΦΕΚ 317/Α') και απασχολείται αποκλειστικά σ' αυτές.

β. Αλλοδαποί τεχνικοί απασχολούμενοι σε βιομηχανίες ή μεταλλεία, υπό τους όρους του α.ν. 448/1968 (ΦΕΚ 130 Α').

γ. Αλλοδαποί αθλητές, που προσλαμβάνονται από αθλητικά σωματεία ή συλλόγους στα πλαίσια δικαιώματος πρόσληψης ξένων αθλητών, που προβλέπει ρητά νόμος και μέχρι συμπλήρωσης του καθορισμένου σ' αυτόν αριθμού αθλητών.

δ. Οι κατά τις ισχύουσες διατάξεις χαρακτηριζόμενοι ως πρόσφυγες.

4. Δύναται, για λόγους δημόσιας τάξης, ασφάλειας ή δημόσιας υγείας ή προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, να ανασταλεί ή να ανακληθεί οριστικά η τυχόν παρασχεθείσα κατά την παρ. 2 του παρόντος προέγκριση. Την αναστολή ή την ανάκληση αποφασίζει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης.

5. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται σε κάθε περίπτωση, για σοβαρούς λόγους δημόσιας τάξης ή ασφάλειας, να μην επιτρέπει την είσοδο ή να ανακαλεί τυχόν χορηγηθείσα άδεια παραμονής για εργασία του αλλοδαπού.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται και άλλες κατηγορίες ατόμων που εξαιρούνται από την υποχρέωση τήρησης της διαδικασίας προέγκρισης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση εφοδιασμού με άδεια εργασίας.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο ανώτατος αριθμός αδειών παροχής εξαρτημένης εργασίας που χορηγούνται κάθε έτος σε αλλοδαπούς, κατά υπηκοότητα, επάγγελμα και χρονική διάρκεια στις διάφορες περιοχές της Χώρας. Κατά το στάδιο της κατάρτισης της ανωτέρω απόφασης ο Υπουργός Εργασίας ζητά τις έγγραφες προτάσεις του Ο.Α.Ε.Δ., του συνδικαλιστικού οργάνου των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Άρθρο 23

Χορήγηση άδειας εργασίας

1. Η άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος ή η ανάληψη οποιασδήποτε εργασίας από αλλοδαπό στο ελληνικό έδαφος απαγορεύεται, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος έχει εφοδιασθεί με σχετική άδεια από τον Υπουργό Εργασίας ή άλλη εξουσιοδοτημένη απ' αυτόν αρχή. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εργασίας δύναται να εξουσιοδοτούνται υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης να χορηγούν άδειες εργασίας, για ορισμένες κατηγορίες επαγγελμάτων.

2. Αλλοδαπός εισερχόμενος στο ελληνικό έδαφος, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, υποχρεούται όπως εντός μηνός από την άφιξή του παρουσιασθεί στην αρμόδια αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του, μαζί με τον εργοδότη του, και υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοση άδειας εργασίας.

3. Η άδεια εργασίας ισχύει για ορισμένη χρονική περίοδο και χορηγείται για συγκεκριμένο εργοδότη, είδος απασχόλησης και τόπο εργασίας. Μεταβολή ενός από τους ανωτέρω όρους, χωρίς την προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Εργασίας ή εξουσιοδοτημένης απ' αυτόν αρχής, συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας εργασίας. Η έγκριση χορηγείται με τις προϋποθέσεις του άρθρου 21 του παρόντος.

4. Η άδεια εργασίας δύναται να ανανεώνεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και του εργοδότη, εφ' όσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της αρχικής έγκρισης.

5. Η άδεια εργασίας ή η ανανέωσή της παρέχεται, εφ' όσον προηγηθεί χορήγηση άδειας παραμονής για εργασία κατά το άρθρο 13 του παρόντος, με την οποία συμπίπτει από πλευράς χρονικής ισχύος. Η άδεια εργασίας ή η ανανέωσή της δεν επιτρέπεται να λήγει σε μεταγενέστερο χρόνο από το χρόνο λήξης της άδειας παραμονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Άρθρο 24

Αναγνώριση και περίθαλψη προσφύγων

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται:

α. Η διαδικασία εξέτασης αίτησης αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα και ανάκλησης της αναγνώρισης, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης της 28-7-1951, που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 209 Α'), και του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31-1-1967, που κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125 Α').

β. Ο τρόπος συνεργασίας και ενημέρωσης της Ύπατης Αρμοστίας Προσφύγων του ΟΗΕ, στα πλαίσια των υποχρεώσεων που καθορίζονται από την ανωτέρω Σύμβαση και Πρωτόκολλο.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζονται:

α. Η ίδρυση, διοικητική υπαγωγή και λειτουργία κέντρων περίθαλψης προσφύγων.

β. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης ή οποιασδήποτε άλλης κοινωνικής συνδρομής σε άτομα, που έχουν αναγνωρισθεί από την αρμόδια ελληνική αρχή ως πρόσφυγες ή έχουν υποβάλει αίτηση για την αναγνώριση, για την αντιμετώπιση επειγουσών και σοβαρών καταστάσεων ανάγκης.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εργασίας, καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής άδειας εργασίας ή άλλης βοήθειας για την επαγγελματική αποκατάσταση των προσφύγων.

4. Οι δαπάνες, που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 25

Διαδικασία αναγνώρισης προσφύγων

1. Αίτηση αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα είναι απαράδεκτη, αν:

α. Δεν υποβληθεί αμέσως κατά την άφιξή του στο μεθοριακό σημείο ελέγχου ή σε περίπτωση παράνομης εισόδου στην πλησιέστερη δημόσια αρχή, στην οποία παρουσιάζεται ή από την οποία αποκαλύπτεται.

β. Δεν προέρχεται απευθείας από χώρα όπου απειλείται η ζωή ή η ελευθερία του, κατά την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης.

2. Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή η υποβολή αίτησης αναγνώρισης της προσφυγικής ιδιότητας και σε αλλοδαπούς που διαμένουν ή οπωσδήποτε ευρίσκονται στο ελληνικό έδαφος, αν ο κίνδυνος που απειλεί τη ζωή ή την ελευθερία τους ανακύψει σε χρόνο μεταγενέστερο της εισόδου και η αίτηση υποβάλλεται αμέσως μόλις τα σχετικά γεγονότα γίνουν γνωστά στον αιτούντα, με οποιονδήποτε τρόπο.

3. Αίτηση αλλοδαπού, που υποβάλλεται κατά τρόπο έκδηλα καταχρηστικό, ιδιαίτερα προς εξυπηρέτηση σκοπών μετανάστευσης ή ματαίωσης νόμιμα διαταχθείσης απομάκρυνσής του από το ελληνικό έδαφος, απορρίπτεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, δυναμένου να διατάξει και την άμεση απέλαση του αιτούντος. Κατά της απόφασης αυτής δεν επιτρέπεται προσφυγή.

4. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν αναγνωρίζεται η ιδιότητα του πρόσφυγα ή του οποίου η αναγνώριση ανακαλείται, υπάγεται, ως προς την περαιτέρω παραμονή του στο ελληνικό έδαφος, στις διατάξεις που ισχύουν για τους λοιπούς αλλοδαπούς.

5. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δημόσιας Τάξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

6. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να επιτρέψει, για ανθρωπιστικούς ιδιαίτερα λόγους, την παραμονή υπό ανοχή αλλοδαπού, του οποίου έχει απορριφθεί τελεσίδικα αίτημα αναγνώρισής του ως πρόσφυγα, μέχρις ότου καταστεί δυνατή η αναχώρησή του από τη χώρα.

7. Η διαμονή εν όψει εξέτασης αίτησης για την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα και η τυχόν κατά την προηγούμενη παράγραφο παραμονή θεωρούνται προσωρινές και ο ενδιαφερόμενος δεν αποκτά κανένα επιπλέον δικαίωμα από αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

Άρθρο 26

Περιορισμοί

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης, δύναται να απαγορεύεται η διαμονή ή η εγκατάσταση αλλοδαπών-αλλογενών σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές της χώρας.

2. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να επιβάλει σε συγκεκριμένο αλλοδαπό, για λόγους δημόσιου συμφέροντος, περιορισμούς που αναφέρονται ιδίως στην εγκατάσταση, διαμονή, μετάβαση σε ορισμένους τόπους, άσκηση ορισμένου επαγγέλματος ή υποχρέωση εμφανίσεώς του στις αστυνομικές αρχές.

Άρθρο 27

Διοικητική απέλαση

1. Η διοικητική απέλαση αλλοδαπού με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας μας είναι δυνατή, αν:

α. Καταδικαστεί σε κάθειρξη ή φυλάκιση και εφ' όσον η απέλασή του δεν διατάχθηκε από το αρμόδιο δικαστήριο.

β. Παραβεί τις διατάξεις του παρόντος.

γ. Η παρουσία στο ελληνικό έδαφος κρίνεται επικίνδυνη για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της Χώρας ή τη δημόσια υγεία.

δ. Εμφανίζεται ενώπιον των ελληνικών αρχών με διαφορετική κάθε φορά ιθαγένεια.

2. Η διατασσόμενη διοικητική απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκτιση της ποινής ή την υπό όρους απόλυση του καταδικασθέντος.

3. Η απέλαση διατάσσεται με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, υποχρεουμένου να δώσει προηγουμένως στον υπό απέλαση προθεσμία τουλάχιστον 24 ωρών, για να προβάλει τις αντιρρήσεις του. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και ο χρόνος, μετά την πάροδο του οποίου δύ-

ναται να επιτραπεί η εκ νέου είσοδος στον απελαυνόμενο, ως και αν η τυχόν άσκηση προσφυγής συνεπάγεται αναστολή εκτέλεσης αυτής.

4. Κατά της απόφασης του Αρχηγού δικαιούται ο αλλοδαπός να προσφύγει, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 3 ημερών από της κοινοποιήσεώς της, ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει εντός 20 ημερών από την άσκηση της προσφυγής.

5. Προκειμένου για απέλαση αλλοδαπού κατόχου άδειας παραμονής 2ετούς τουλάχιστον ισχύος ή αλλοδαπού μέλους οικογένειας ημεδαπού, ο Υπουργός αποφασίζει, ύστερα από γνώμη επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ως πρόεδρο και ως μέλη ένα διπλωματικό υπάλληλο του Υπουργείου Εξωτερικών και έναν ανώτερο αξιωματικό της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τους οικείους υπουργούς. Η συγκρότηση της ανωτέρω επιτροπής γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ενώπιον της επιτροπής καλείται να εκθέσει τις απόψεις του και ο ενδιαφερόμενος, αυτοπροσώπως.

6. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης δύναται, για λόγους δημόσιου συμφέροντος και εφ' όσον ο υπό απέλαση εκ των εν γένει περιστάσεων κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη, να διαταχθεί η κράτησή του μέχρις ότου καταστεί δυνατή η απομάκρυνσή του από το ελληνικό έδαφος.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εκτέλεση των αποφάσεων απέλασης, που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, καθώς και εκείνων που διατάσσονται με αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 74 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 28

Απαγορεύσεις απελάσεων

Απαγορεύεται η απέλαση, εφ' όσον ο αλλοδαπός:

1. Είναι ανήλικος και η γονική του οικογένεια διαμένει στην Ελλάδα.

2. Είναι μητέρα ημεδαπού ανηλίκου με τον οποίο συγκατοικεί και διατρέφει ή γονέας ημεδαπού ανηλίκου, ο οποίος έχει τη γονική μέριμνα.

3. Έχει υπερβεί το 80ό έτος της ηλικίας του και δεν συντρέχει λόγος που να αφορά την εθνική ασφάλεια της χώρας.

Άρθρο 29

Δαπάνες απέλασης

1. Η δαπάνη απέλασης καλύπτεται εξ ιδίων χρημάτων του απελαυνομένου, εφ' όσον διαθέτει το απαιτούμενο ποσό, άλλως βαρύνει το Δημόσιο εξ' ολοκλήρου ή κατά το μέρος που ελλείπει.

2. Σε περίπτωση που η είσοδος ή η παραμονή του αλλοδαπού έχει επιτραπεί κατόπιν εγγυήσεως τρίτου προσώπου, τα έξοδα απέλασης, συμπεριλαμβανομένης και της δαπάνης διατροφής, βαρύνουν εις ολόκληρον τόσο τον απελαυνόμενο, όσο και τον εγγυητή.

3. Εργοδότης, ο οποίος απασχολεί αλλοδαπό χωρίς άδεια εργασίας, βαρύνεται με τα έξοδα της απέλασής του.

4. Οι ανωτέρω δαπάνες καταβάλλονται αμέσως ή εισπράττονται ως δημόσιο έσοδο, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν την είσπραξη δημοσίων εσόδων. Στην περίπτωση αυτήν οι δαπάνες επιστρέφονται στον προϋπολογισμό του φορέα από τον οποίο καταβλήθηκαν. Τίτλο για την είσπραξη αποτελεί η δήλωση εγγύησης ή η πράξη βεβαίωσης της παράβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΓΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρο 30

Υποχρεώσεις παρεχόντων διαμονή

Οι διευθυντές ξενοδοχείων, παραθεριστικών κέντρων, κλινικών και θεραπευτηρίων, οι εκμισθωτές ακινήτων, καθώς και αυτοί που παρέχουν με οποιονδήποτε τρόπο διαμονή σε αλλοδαπό, υποχρεούνται να ενημερώσουν αμέσως την αρμόδια αστυνομική αρχή, τόσο για την άφιξη όσο και για την αναχώρησή του, υποβάλλοντας και σχετικό δελτίο, σύμφωνα με τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ο αλλοδαπός υποχρεούται να παρέχει στα ανωτέρω πρόσωπα κάθε πληροφορία απαραίτητη για τη συμπλήρωση του δελτίου άφιξης ή αναχώρησης.

Άρθρο 31

Υποχρεώσεις υπηρεσιών και υπαλλήλων

1. Οι διευθυντές φυλακών και κρατητηρίων υποχρεούνται να:

α. Παραλαμβάνουν και φυλάσσουν τα διαβατήρια ή λοιπά αποδεικτικά της ταυτότητας των κρατουμένων αλλοδαπών έγγραφα, τα οποία παραδίδουν σ' αυτούς κατά την απόλυσή τους.

β. Ειδοποιούν αμέσως, σε περίπτωση εισόδου αλλοδαπού που στερείται ταξιδιωτικού εγγράφου, την αρμόδια αστυνομική αρχή και παρέχουν σ' αυτήν κάθε αναγκαία συνδρομή για τον εφοδιασμό του με σχετικό ταξιδιωτικό έγγραφο.

γ. Ειδοποιούν προ πέντε (5) τουλάχιστον ημερών την αρμόδια αστυνομική αρχή για επικείμενη απόλυση ή μεταγωγή από τις φυλακές αλλοδαπού κρατουμένου.

2. Οι υπηρεσίες του δημόσιου τομέα, καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, υποχρεούνται να μη δέχονται για εξέταση αίτημα αλλοδαπού που βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος, αν δεν είναι κάτοχος άδειας παραμονής ή δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι παραμένει νόμιμα στην Ελλάδα.

Από την ανωτέρω υποχρέωση εξαιρούνται τα θεραπευτήρια και οι κλινικές, προκειμένου περί αλλοδαπών που εισάγονται έκτακτα για νοσηλεία.

Άρθρο 32

Υποχρεώσεις αλλοδαπών

1. Ο αλλοδαπός, κατά τη διάρκεια της διαμονής του στην Ελλάδα, υποχρεούται να δηλώσει εντός μηνός στην αρμόδια αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του:

α. Την αλλαγή κατοικίας του.

β. Κάθε μεταβολή της αστικής του κατάστασης, ιδίως δε την αλλαγή υπηκοότητας, τη σύναψη ή διάλυση γάμου ή τη γέννηση τέκνου.

γ. Την αλλαγή του διαβατηρίου του και την απώλεια αυτού ή της άδειας παραμονής του.

2. Αλλοδαποί, κάτω του 18ου έτους της ηλικίας τους, δηλώνονται στις αρμόδιες αστυνομικές αρχές καταγραφής αλλοδαπών από αυτόν που ασκεί τη γονική μέριμνα ή τον κηδεμόνα τους και σε περίπτωση έλλειψης αυτών από εκείνον που τους παρέχει διαμονή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 33

1. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες οποιουδήποτε πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και γενικά οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου, που μεταφέρουν από το εξωτερικό στην Ελλάδα αλλοδαπούς, οι οποίοι σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε αιτία, καθώς και αυτοί που τους προωθούν στο εσωτερικό της χώρας ή διευκολύνουν τη μεταφορά ή προώθησή τους ή εξασφαλίζουν σ' αυτούς κατάλυμα για απόκρυψη, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή εκατό (100.000) χιλιάδων έως ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών για κάθε μεταφερόμενο αλλοδαπό. Με τις ίδιες ποινές τιμωρούνται και οι συμμετέχοντες στις ανωτέρω αξιόποινες πράξεις. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστο δύο (2) ετών και χρηματική ποινή πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) έως πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών, αν η μεταφορά ενεργείται κατ' επάγγελμα ή με σκοπό το παράνομο κέρδος ή αν ο υπαίτιος είναι υπότροπος ή δημόσιος υπάλληλος ή ασκεί το επάγγελμα του τουριστικού ή ναυτιλιακού ή ταξιδιωτικού πράκτορα. Μεταφορικά μέσα, που χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταφορά προσώπων, κατάσχονται και δημεύονται με απόφαση του δικαστηρίου, εκτός εάν ο ιδιοκτήτης δεν ήταν αυτουργός ή συμμέτοχος των ανωτέρω πράξεων.

2. Τα ανωτέρω πρόσωπα, καθώς και οι ιδιοκτήτες των μεταφορικών μέσων, υποχρεούνται, ανεξάρτητα από την ποινική ευθύνη, εις ολόκληρον, στα έξοδα συντήρησης και επανόδου των ανωτέρω προσώπων στο εξωτερικό. Στην περίπτωση αυτήν εφαρμόζονται, αναλόγως, οι διατάξεις των εδαφίων β' και γ' του άρθρου 10 και της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του παρόντος. Την ίδια υποχρέωση έχουν και όσοι εγγυήθηκαν τον επαναπατρισμό αλλοδαπού, σε περίπτωση παραβίασης των όρων εισόδου ή παραμονής του στη χώρα.

3. Αυτοί που διευκολύνουν την είσοδο στο ελληνικό έδαφος αλλοδαπού, χωρίς να υποβληθεί στον έλεγχο του άρθρου 4 του παρόντος, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

4. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες οποιουδήποτε πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και γενικά οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου υποχρεούνται να μη δέχονται για μεταφορά και να λαμβάνουν κάθε μέτρο, που να αποκλείει τη μεταφορά στο εξωτερικό προσώπων, που δεν είναι εφοδιασμένα με τα απαιτούμενα ταξιδιωτικά έγγραφα ή που δεν έχουν υποστεί τον κανονικό αστυνομικό έλεγχο. Οι παραβάτες τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Η ανωτέρω αξιόποινη πράξη θεω-

ρείται τετελεσμένη, προκειμένου μεν για θαλάσσια και εναέρια μεταφορικά μέσα, εφ' όσον το πρόσωπο που επιβιβάσθηκε λάθρα βρίσκεται μέσα σ' αυτά κατά την έναρξη του προ του απόπλου ή της απογειώσεως ελέγχου από τα αρμόδια κρατικά όργανα ή μετά την άπαρση του πλοίου ή την απογείωση του αεροπλάνου, προκειμένου δε για άλλα μεταφορικά μέσα, εφ' όσον το πρόσωπο που αναχωρεί λάθρα βρίσκεται μέσα σ' αυτά κατά τον τελευταίο έλεγχο εξόδου ή πλησίον των συνόρων. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και στην προκειμένη περίπτωση.

5. Το πρόσωπο, το οποίο επιχειρεί, κατά τα ανωτέρω, να εξέλθει του ελληνικού εδάφους χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, τιμωρείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 4 του παρόντος. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλονται οι ποινές του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, αν το πρόσωπο που επιχειρεί να αναχωρήσει λάθρα καταζητείται από τις δικαστικές ή αστυνομικές αρχές ή υπέχει στρατολογικές ή φορολογικές ή συναλλαγματικές ή πάσης φύσεως άλλες υποχρεώσεις προς το Δημόσιο.

6. Τα πρόσωπα του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ή οι αντιπρόσωποι αυτών στην Ελλάδα υποχρεούνται όπως, αμέσως με τον κατάπλου του πλωτού μέσου ή την άφιξη του αεροπλάνου ή του άλλου μεταφορικού μέσου, παραδίδουν στις υπηρεσίες του αστυνομικού ελέγχου διαβατηρίων δελτία άφιξης ή καταστάσεις των μεταφερόμενων από αυτά επιβατών εξωτερικού που προορίζονται για την Ελλάδα και αντίστροφα. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο τρόπος σύνταξης των ανωτέρω δελτίων ή καταστάσεων, καθώς και τα στοιχεία που αναφέρονται σ' αυτά.

7. Αυτός που απασχολεί αλλοδαπό, με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς άδεια εργασίας τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

Σε περίπτωση υποτροπής, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών.

Με ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή τιμωρείται και ο αλλοδαπός, ο οποίος χωρίς άδεια εργασίας παρέχει εξαρτημένη εργασία ή ασκεί επάγγελμα ή οποιοδήποτε άλλο επιτήδευμα.

Στους εργοδότες που απασχολούν αλλοδαπούς χωρίς άδεια δύναται να επιβάλλεται και διοικητικό πρόστιμο, από τριάντα χιλιάδες (30.000) μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές. Τα αρμόδια όργανα επιβολής, ο τρόπος είσπραξης και διαχείρισης αυτού, η αναπροσαρμογή του και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης.

Για την επιβολή του προστίμου αυτού ο εργοδότης έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή στο ειρηνοδικείο του τόπου της εργασίας κατά της απόφασης. Το ειρηνοδικείο δικάζει με τη διαδικασία του άρθρου 663 και επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

8. Σε περίπτωση καταδίκης του υπαιτίου, για παραβίαση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, εκτιμώντας και τις εν γένει περιστάσεις, να διατάξει το κλείσιμο του καταστήματος ή επιχείρησης για χρονικό διάστημα από ένα (1) μέχρι έξι (6) μήνες.

9. Αυτός που διευκολύνει την παράνομη παραμονή αλλοδαπού ή δυσχεραίνει τις έρευνες των αστυνομικών αρχών για τον εντοπισμό, σύλληψη και απέλασή του τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

10. Αλλοδαπός, που παραμένει στο ελληνικό έδαφος για χρονικό διάστημα μέχρι τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της άδειας παραμονής ή του κατά το άρθρο 7 του παρόντος δικαιούμενου χρόνου επιτρεπόμενης διαμονής, υποχρεούται κατά την αναχώρηση σε καταβολή τέλους διπλάσιου του αντιστοιχούντος για τη χορήγηση άδειας παραμονής.

Εάν ο χρόνος της παράνομης παραμονής είναι μεγαλύτερος των τριάντα (30) ημερών, επιβάλλεται πρόστιμο από πενήντα χιλιάδες (50.000) μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές.

Ο τρόπος καταβολής και διαχείρισης του ανωτέρω τέλους ή προστίμου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

11. Οι παραβάτες των διατάξεων του παρόντος νόμου και των προεδρικών διαταγμάτων και αποφάσεων, που εκδίδονται σε εκτέλεση αυτού, τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα, αν δεν τιμωρούνται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34
Τέλη και ένσημα

1. Το τέλος χαρτοσήμου επί των χορηγούμενων αδειών παραμονής και εργασίας, αν για λόγους αμοιβαιότητας δεν προβλέπεται διαφορετικά, ορίζεται ως ακολούθως:

α. Για τις άδειες βραχείας διάρκειας σε 5.000 δραχμές.

β. Για τις άδειες ετήσιας διάρκειας σε 10.000 δραχμές.

γ. Για τις άδειες διάρκειας 2 ετών και άνω σε 15.000 δραχμές.

Το τέλος χαρτοσήμου σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο του αντίστοιχου σε δραχμές ποσού, που καταβάλλεται από τους Έλληνες υπηκόους στη χώρα του αλλοδαπού.

Στις περιπτώσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 7 του παρόντος, το τέλος χαρτοσήμου είναι ίσο με το καταβληθέν για την αρχική χορήγηση της προξενικής θεώρησης.

2. Στις ανωτέρω άδειες επικολλάται ένσημο Ελληνικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 38 του ν. 1884/1990 (ΦΕΚ 81 Α').

3. Τα πρόστιμα, που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο, αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 35
Ρύθμιση λεπτομερειών

Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, εφ' όσον δεν προβλέπεται ρύθμιση κατ' άλλο τρόπο, ρυθμίζονται με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

Άρθρο 36
Καταργούμενες και διατηρούμενες διατάξεις

Από της ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται ο ν. 4310/1929 (ΦΕΚ 287 Α') «Περί εγκαταστάσεως και κινήσεως αλλοδαπών εν Ελλάδι, αστυνομικού ελέγχου, διαβατηρίων, απελάσεων και εκτοπίσεων», όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και κάθε άλλη διάταξη, γενική ή ειδική, που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει θέματα που αποτελούν αντικείμενο αυτού. Η διάταξη του άρθρου 11 του από 8/12 Μαρτίου 1931 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 58 Α') διατηρείται σε ισχύ.

Μέχρι να εκδοθούν τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι αντίστοιχες σχετικές διατάξεις που ρυθμίζουν τα συναφή θέματα, εφ' όσον δεν αντίκεινται στον παρόντα νόμο.

Άρθρο 37

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του ν. 1586/1986 (ΦΕΚ 37 Α') «Βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων του Δημοσίου, ν.π.δ.δ. και των ο.τ.α. και άλλες διατάξεις», προστίθεται εδάφιο β', ως ακολούθως:

«β. Ειδικά στα ασφαλιστικά ταμεία του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (Τ.Α.Α.Χ., Τ.Α.Ο.Χ., Ε.Τ.Ε.Χ., Ε.Τ.Υ.Α.Π., Τ.Α.Υ.Α.Π., Κ.Υ.Υ.Α.Π.) μπορεί να τοποθετούνται ως προϊστάμενοι και ανώτεροι αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας, οριζόμενοι με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.».

Άρθρο 38

1. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 του ν. 1797/1988 (ΦΕΚ 164 Α') «Προμήθειες του δημόσιου τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων», προστίθεται εδάφιο ζ', ως εξής:

«ζ. Προμήθειες ή επισκευές που προορίζονται για τις ανάγκες της Ελληνικής Αστυνομίας και αφορούν οπλισμό, πυρομαχικά, ελικόπτερα, τεθωρακισμένα, επιβατικά και λοιπά οχήματα, δίκυκλα, εξοπλισμό Η/Υ, τηλεπικοινωνιακό υλικό, επιστημονικά και ιατρικά όργανα, εξοπλισμό εργαστηρίων υπηρεσιών εγκληματολογικών ερευνών, είδη ένδυσης, εξάρτυσης και υπόδησης και κάθε είδους εξαρτήματα και ανταλλακτικά των παραπάνω, καθώς και τα εργαλεία συντήρησης, επισκευής και λειτουργίας τους».

2. Οι προμήθειες των παραπάνω ειδών εξαιρούνται από την ένταξή τους στο ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών, καθώς και την τελική έγκριση που προβλέπονται από τα άρθρα 2 και 6 του ν. 1797/1988, αντιστοίχως.

3. Η εκτέλεση των παραπάνω προμηθειών γίνεται σύμφωνα με τον Κανονισμό Προμηθειών Δημοσίου (Κ.Π.Δ.) και οι προβλεπόμενες απ' αυτόν αρμοδιότητες ασκούνται από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

4. Η ισχύς των παραπάνω διατάξεων αρχίζει την 1-1-1992.

Άρθρο 39

Οι διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α') τίθενται σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 40

1. Η παράγραφος 11 του άρθρου 89 του από 9.12.1948/21.1.1949 βασιλικού διατάγματος «Περί Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας Πυροσβεστικού Σώματος» (ΦΕΚ 21 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Μετά την κύρωση και δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των πινάκων επιτυχόντων, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, ανάλογα με τις παρουσιαζόμενες κάθε φορά ανάγκες, κατατάσσει με απόφασή του, η οποία δημοσιεύεται περιληπτικά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ονομαστικά τον απαιτούμενο για κατάταξη αριθμό υποψηφίων κατά τη σειρά επιτυχίας τους στον οικείο πίνακα. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται σταθμίζοντας εκ νέου τις υπάρχουσες ανάγκες και για άλλους λόγους, που αφορούν στο συμφέρον της υπηρεσίας να μην προβαίνει στην κατάταξη των επιτυχόντων ακόμη και αν έχει ολοκληρωθεί η προγενέστερη της κατατάξεως νόμιμη διαδικασία.» 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.1.1989.

Άρθρο 41

Διαγράμματα που συνοδεύουν αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή των νομαρχών ή των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων και δεν έχουν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις της Γ4δ/15883/1988 (ΦΕΚ 142 Β') κοινής υπουργικής απόφασης, αποστέλλονται για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με τα κείμενα των πιο πάνω αποφάσεων και οι αποφάσεις αυτές έχουν αναδρομική ισχύ, που ανατρέχει στο χρόνο της δημοσίευσης το πρώτο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 42

Αναγνώριση Δήμου Παραποτάμου

1. Οι κοινότητες Δράμεσης και Παραποτάμου της Επαρχίας Θυάμιδος του Νομού Θεσπρωτίας ενώνονται και αναγνωρίζονται σε δήμο με το όνομα «Δήμος Παραποτάμου» και έδρα το συνοικισμό «Παραπόταμος, ο» της συνενούμενης κοινότητας Παραποτάμου.

2. Οι εκλογές για την ανάδειξη των αρχών στο συνιστώμενο δήμο γίνονται σε δύο μήνες από την αναγνώρισή της. Η εγκατάσταση των αρχών του νέου δήμου γίνεται μέσα σε τρεις μήνες από τη διενέργεια των εκλογών και σε ημέρα που ορίζεται από το νομάρχη.

3. Στο Δήμο Παραποτάμου εντάσσεται το προσωπικό των συνενούμενων δύο κοινοτήτων, ως και το προσωπικό που προσλήφθηκε στο συσταθέντα με το π.δ. 66/1990, που ακυρώθηκε από το Συμβούλιο Επικρατείας με την 2124/1991 απόφασή του.

4. Όλες οι εκτελεστές πράξεις των οργάνων του συσταθέντος με το π.δ. 66/1990 Δήμου, οι οποίες εκδόθηκαν μέχρι της κοινοποίησης της δικαστικής απόφασης θεωρούνται εκδοθείσες υπό νομίμου οργάνου.

Άρθρο 43

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει μετά έξι (6) μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις, πλην των άρθρων 37, 39 και επόμενα, των οποίων η ισχύς αρχίζει από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ **ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ**	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ **ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ**
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ**	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΝΙΚ. ΚΛΕΙΤΟΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΙΩ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ**	ΕΡΓΑΣΙΑΣ **ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ**
ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ **Γ. ΣΟΥΡΛΑΣ**	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ **ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ **ΑΡ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ**	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ **Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ**
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ **ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ**	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ **Α. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1976 (2)

Αντικατάσταση και συμπλήρωση διατάξεων της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Συντάξεις Δημοσίου

Άρθρο 1

Δικαίωμα σύνταξης υπαλλήλων

1. Το δεύτερο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π. δ. 1041/1979 ΦΕΚ 292 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τις γυναίκες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν προσληφθεί μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά, ή έγγαμες, αρκεί 15ετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία».

2. Τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«Για τις γυναίκες στρατιωτικούς γενικά, οι οποίες έχουν καταταγεί μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά ή έγγαμες, αρκεί 15ετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α') αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, από την ακόλουθη διάταξη, η οποία προστίθεται ως τρίτο εδάφιο στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων που έχει ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση για τις γυναίκες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά, καθώς και για τους άνδρες υπαλλήλους, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι, εφ' όσον, οι τελευταίοι, με δικαστική απόφαση έχουν την επιμέλεια των ανήλικων ή ανίκανων παιδιών, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξάρτητα από το χρόνο πρόσληψής τους».

4. Μετά το δεύτερο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως αυτό αναμορφώνεται με την παρ. 2 του παρόντος, προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση για τις γυναίκες στρατιωτικούς γενικά, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά, καθώς και για τους άνδρες στρατιωτικούς, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι, εφ' όσον, οι τελευταίοι, με δικαστική απόφαση έχουν την επιμέλεια των ανήλι-

χων ή ανίκανων παιδιών, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάταξής τους».

5. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού, ανατρέχει στο χρόνο ισχύος του ν. 1902/1990.

Άρθρο 2

Ηλικία συνταξιοδότησης – Χρόνος έναρξης πληρωμής της σύνταξης 1. Ο τίτλος του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«Ηλικία συνταξιοδότησης–Χρόνος έναρξης πληρωμής της σύνταξης».

2. Τα άρθρα 2 και 3 του ν. 1902/1990 αντικαθίστανται από τότε που ίσχυσαν από τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες εντάσσονται στο άρθρο 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων ως παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 οι δε υπάρχουσες παράγραφοι 1 έως 9 του ίδιου άρθρου λαμβάνουν αριθμό 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 και 13 αντίστοιχα.

«1. Για την καταβολή της σύνταξης των υπαλλήλων, που υπάγονται στη συνταξιοδοτική προστασία του Δημοσίου, θεσπίζεται ηλικία συνταξιοδότησης, η οποία ορίζεται ως εξής:

α) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997, το τεσσαρακοστό δεύτερο (42ο) έτος της ηλικίας τους συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες, που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πεντηκοστό τρίτο (53ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το πεντηκοστό πέμπτο (55ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

β) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1 Ιανουαρίου 1998 και μετά, το πεντηκοστό (50ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το εξηκοστό (60ό) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

γ) Για όσους προσλαμβάνονται στο Δημόσιο από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά το πεντηκοστό (50ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο για τις γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το εξηκοστό (60ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

Το δικαίωμα συντάξεως που θεμελιώνεται βάσει των διατάξεων των προηγούμενων περιπτώσεων, δεν θίγεται από ενδεχόμενες μεταβολές που επέρχονται στην προσωπική ή οικογενειακή κατάσταση του υπαλλήλου, κατά την παραμονή του στην υπηρεσία μετά τη θεμελίωση.

2. Η καταβολή της σύνταξης των πολιτικών υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου, οι οποίοι αποχωρούν της υπηρεσίας λόγω παραίτησης ή για άλλους λόγους πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης, αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής.

Μετά τη λήξη της αναστολής αρχίζει η καταβολή της σύνταξης αναπροσαρμοσμένης με όλες τις αυξήσεις που έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη καταβολής της.

3. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή:

α) Για τους δικαστικούς λειτουργούς και τους στρατιωτικούς γενικά.

β) Για όσους από τους λοιπούς υπαλλήλους:

αα) απολύονται της υπηρεσίας λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, είτε αυτή οφείλεται στην υπηρεσία είτε όχι.

Το ίδιο ισχύει και όταν ο υπάλληλος, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης και αποχωρήσει πριν από την ηλικία συνταξιοδότησης, καταστεί εν τω μεταξύ ανίκανος κατά ποσοστό τουλάχιστον 67%.

Στην περίπτωση αυτή η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που κατέστη ανίκανος. Το ποσοστό της ανικανότητας και η ημερομηνία που επήλθε αυτή, βεβαιώνονται με γνωμάτευση της Α.Σ.Υ. Επιτροπής.

ββ) Είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί, τετραπληγικοί ή πάσχουν από μεσογειακή και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία.

γγ) Απολύονται χωρίς δική τους υπαιτιότητα.

δδ) Αποχωρούν της υπηρεσίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997 και έχουν συμπληρώσει τριακονταπενταετή τουλάχιστο συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζονται οι πλασματικές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες που λογίζονται συντάξιμες με τις διατάξεις του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α'), καθώς και οι προσαυξήσεις των συντάξεων με τριακοστά πέμπτα.

εε) Ανήκουν στο φυλακτικό προσωπικό των καταστημάτων κράτησης (γενικών, ειδικών, θεραπευτικών) που ασχολείται με την επίβλεψη και φύλαξη των κρατουμένων και που ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρου 97 του ν. 1851/1989 (ΦΕΚ 122 Α'), καθώς και για τους παιδονόμους των ιδρυμάτων αγωγής ανηλίκων.

στστ) Ανήκουν στις γυναίκες και τους χήρους ή διαζευγμένους υπαλλήλους που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του παρόντος.

ζζ) Έχουν προσληφθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982 και συμπληρώνουν, μετά τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος επταετή (7ετή) πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία περιλαμβάνονται και οι προϋπηρεσίες του άρθρου 1 του ν. 1405/1983.

4. Για τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία γέννησης του υπαλλήλου, εκτός αν αυτή δεν αποδεικνύεται, οπότε λαμβάνεται υπόψη η 31 Δεκεμβρίου του έτους που γεννήθηκε».

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, η οποία ήδη με την παρ. 2 του παρόντος λαμβάνει αριθμό 5, αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων η πληρωμή της σύνταξης αρχίζει από την επομένη της απομάκρυνσης του υπαλλήλου ή του στρατιωτικού από την υπηρεσία ή από την επομένη του θανάτου του ή από την επομένη λήξης των τυχόν καταβαλλόμενων κατά το επόμενο άρθρο τρίμηνων αποδοχών».

4. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 57 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση που ο αποχωρών υπάλληλος αποβιώσει κατά το χρόνο αναστολής καταβολής της σύνταξής του λόγω μη συμπλήρωσης της ηλικίας συνταξιοδότησης».

Άρθρο 3

Όρια ηλικίας ειδικών κατηγοριών – Έκταση εφαρμογής

1. Η παρ. 4 του άρθρου 9 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των παρ. 2, 4, 7 και 9 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα θήλεα τέκνα και τις άγαμες αδελφές των βουλευτών, που απέκτησαν ή αποκτούν την ιδιότητα αυτήν, από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά.

Επίσης οι διατάξεις των παρ. 2 και 7 του άρθρου 1 του παρόντος έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα θήλεα τέκνα των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, που απέκτησαν ή αποκτούν την ιδιότητα αυτήν από 1 Ιανουαρίου 1983 και μετά. Ως ηλικία συνταξιοδότησης των βουλευτών, δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης ή χορηγίας από 1 Ιανουαρίου 1998 και μετά ή αποκτούν την ιδιότητα αυτήν από 1 Οχτωβρίου 1990 και μετά, ορίζεται η συμπλήρωση του πεντηκοστού ογδόου (58ου) έτους της ηλικίας τους προκειμένου για γυναίκες και του εξηκοστού (60ού) έτους προκειμένου για άνδρες.

Οι διατάξεις των παραγράφων 3 υποπεριπτ. αα' και ββ' της περίπτ. β' και 4 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων έχουν εφαρμογή και για τους βουλευτές, δημάρχους και προέδρους κοινοτήτων.

Η κράτηση του άρθρου 6 επιβάλλεται μόνο σε όσους από τους βουλευτές αποκτήσουν την ιδιότητα του βουλευτή για πρώτη φορά από 1 Οκτωβρίου 1990 και μετά.

Η ανωτέρω κράτηση δεν επιβάλλεται επί των εξόδων παραστάσεως των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη της περίπτ. γ' του άρθρου 2 του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ 30 Α')».

2. Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του νόμου αυτού έχουν εφαρμογή και για τους υπαλλήλους των ο.τ.α. και των άλλων ν.π.δ.δ., που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή δεν συνταξιοδοτούνται μεν από το Δημόσιο, διέπονται όμως από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιαίτερων νομοθετημάτων, που είτε παραπέμπουν στις διατάξεις των δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές.

Επίσης, οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 1 και του άρθρου 2 του νόμου αυτού, καθώς και οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 4 του ν.1902/1990 εφαρμόζονται αναλόγως και επί του προσωπικού του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.), το οποίο εξέρχεται από την υπηρεσία μετά την έναρξη της ισχύος του παρόντος και διέπεται από το συνταξιοδοτικό καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276 Α') όπως αυτό ισχύει.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν.1902/1990 έχουν εφαρμογή και επί των:

α) Γενικών διευθυντών και βοηθών ή αναπληρωτών γενικών διευθυντών του Ο.Σ.Ε., που διέπονται από τις διατάξεις του ν.δ. 3395/1955, όπως ήδη ισχύει.

β) Υπαλλήλων των ΕΛ.ΤΑ., που είχαν συνταξιοδοτηθεί από το Δημόσιο με βάση τον 1ο βαθμό της δημοσιοϋπαλληλικής ιεραρχίας κατά την αντιστοιχία του ν.δ. 1162/1972 (ΦΕΚ 82 Α') καθώς και των προερχομένων από την τέως Γενική Δ/νση Ταχυδρομείων του Υπουργείου Συγκοινωνιών, οι οποίοι προ της μεταφοράς τους στα ΕΛ.ΤΑ. έφεραν το βαθμό του γενικού

διευθυντού και συνταξιοδοτήθηκαν με βάση τις αποδοχές του βαθμού αυτού.

γ) Υπαλλήλων του Κ.Ε.Π.Ε., που έχουν συνταξιοδοτηθεί με βάση το βαθμό του γενικού διευθυντή ή αναπληρωτή γενικού διευθυντή κατά την αντιστοιχία του ν. 223/1975 (ΦΕΚ 266 Α'), καθώς και επί γενικών επιστημονικών διευθυντών και επιστημονικών ερευνητών α' τάξεως, που εξήλθαν ή εξέρχονται της υπηρεσίας για τους οποίους εφαρμόζεται η παραπάνω αντιστοιχία.

4. Η αληθής έννοια της διάταξης του τελευταίου εδαφίου της παρ. 16 του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 7 του ν. 1902/1990 είναι ότι η σύνταξη των τέως αναπληρωτών γενικών διευθυντών αναπροσαρμόζεται με βάση το βασικό μισθό του 1ου μισθολογικού κλιμακίου προσαυξημένο κατά 40%, καθώς και με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας τους που αντιστοιχεί στον αυξημένο αυτόν μισθό και τα έτη υπηρεσίας τους.

5. Υποθέσεις συντάξεων που, από της ενάρξεως ισχύος του ν.1902/1990, έχουν κριθεί αντίθετα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, καθώς και των άρθρων 1 και 2 του παρόντος νόμου επαναχρίνονται μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων ή και οίκοθεν από τα αρμόδια συνταξιοδοτικά όργανα με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού.

6. Σε περίπτωση αναστολής καταβολής της σύνταξης κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος:

α) Δικαιούται ο υπάλληλος να εισπράξει το εφάπαξ βοήθημα, κατά το χρόνο αποχώρησής του, από το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων ή άλλο φορέα Πρόνοιας στον οποίο είναι ασφαλισμένος, εφ' όσον πληροί και τις λοιπές προϋποθέσεις του καταστατικού του οικείου φορέα για την κανονική συνταξιοδότησή του.

β) Αναστέλλεται και η καταβολή της επικουρικής σύνταξης από τα ταμεία αρωγής δημοσίων υπαλλήλων και λοιπά επικουρικά ταμεία, καθώς και το μέρισμα των μετοχικών ταμείων μέχρι την έναρξη καταβολής της κύριας σύνταξης, οπότε καταβάλλεται αναπροσαρμοσμένη με όλες τις αυξήσεις, που έχουν στο μεταξύ χορηγηθεί.

γ) Ο αποχωρών υπάλληλος και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του, εάν το επιθυμούν, μπορούν να συνεχίζουν την ασφάλισή τους για υγειονομική περίθαλψη στον ίδιο φορέα, εφ' όσον δεν υπαχθεί εξ ιδίου δικαιώματος στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου υγείας. Για τη συνέχιση της ασφάλισης καταβάλλεται από τον αποχωρούντα υπάλληλο η εισφορά ασφαλισμένου του κλάδου υγείας, την οποία καταβάλλει ο εν ενεργεία υπάλληλος με την ίδια υπηρεσιακή κατάσταση.

Ο τρόπος και ο χρόνος, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια καταβολής της εισφοράς καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

7. Στο άρθρο 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π. δ. 1041/1979) προστίθεται παράγραφος 17 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«17. Η σύνταξη των δικαστικών υπαλλήλων, που απολύθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 1816/1988 (ΦΕΚ 251 Α') και κατείχαν κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία τη θέση του γραμματέα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του γραμματέα του Συμβουλίου της Επικρατείας με βαθμό γραμματέα Αρείου Πάγου, αναπροσαρμόζεται με βάση το μισθό του 1ου μισθολογικού κλιμακίου του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194 Α') προσαυξημένο κατά 30%, καθώς και με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, που αντιστοιχεί στο νέο αυξημένο αυτόν μισθό και στα έτη της πραγματικής υπηρεσίας τους».

Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 1902/1990 έχει εφαρμογή και για την αναπροσαρμογή των συντάξεων της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 4

Ανώτατα όρια συντάξεων

1. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στον κατά το προηγούμενο εδάφιο χρόνο για χορήγηση της προσαύξησης υπολογίζεται και ο χρόνος κάθε υπηρεσίας, που πράγματι παρέχεται εφ' όσον αναγνωρίζεται ως συντάξιμος, ανεξάρτητα από το αν λαμβάνεται υπόψη για τη βαθμολογική ή μισθολογική εξέλιξη.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για όσους εξέρχονται της υπηρεσίας από την έναρξη της ισχύος της».

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η κατά το προηγούμενο εδάφιο εξαίρεση ισχύει και επί συντάξεων υπαλλήλων, οι οποίοι λαμβάνουν επί του συντάξιμου μισθού τους προσαύξηση κατά 1/50 για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου και μέχρι του 40ού, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990».

3. Μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 4 με το ακόλουθο περιεχόμενο, οι δε υπάρχουσες παράγραφοι 4 και 5 λαμβάνουν αριθμό 5 και 6 αντίστοιχα:

«4. Το ακαθάριστο ποσό σύνταξης ή το άθροισμα των ακαθάριστων ποσών συντάξεων, που δικαιούται κάθε άμεσος ή έμμεσος συνταξιούχος από το Δημόσιο, ν.π.δ.δ., ή οιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 50πλάσιο του εκάστοτε τεκμαρτού ημερομισθίου της κατά το άρθρο 37 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') εκάστοτε ασφαλιστικής κλάσης, εφ' όσον έστω και σε έναν από τους πιο πάνω φορείς η εισφορά του εργοδότη υπερβαίνει, κατά το χρόνο απονομής της σύνταξης, την εισφορά του ασφαλισμένου ή υπάρχει υπέρ του φορέα κοινωνικός πόρος ή επιβάρυνση τρίτων ή ο εργοδότης ενισχύει με οποιονδήποτε τρόπο τον ασφαλιστικό φορέα.

Φορείς επικουρικής ασφάλισης για την εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου είναι αυτοί που προσδιορίζονται από το άρθρο 7 παρ. 2 του ν.δ. 4202/1961 (ΦΕΚ 175 Α'), όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 12 του ν.1405/1983.

Στην περίπτωση που οι κατά το πρώτο εδάφιο συντάξεις καταβάλλονται από περισσότερους από ένα φορείς, το επιπλέον του ανώτατου επιτρεπτού ορίου ποσό εκπίπτει κατά σειρά από τη σύνταξη ή τις συντάξεις: α) του Ι.Κ.Α., εφ' όσον τούτο περιλαμβάνεται μεταξύ των εις το πρώτο εδάφιο αναφερόμενων φορέων και β) του Δημοσίου με την αυτήν προϋπόθεση.

Σε κάθε περίπτωση που το Ι.Κ.Α. ή και το Δημόσιο δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των φορέων που αναφέρονται στη διάταξη του πρώτου εδαφίου ή μετά τις κατά το προηγούμενο εδάφιο μειώσεις εναπομένει ποσό συντάξεων μεγαλύτερο του κατά το πρώτο εδάφιο ανώτατου ορίου, το επιπλέον εκπίπτει από τις συντάξεις των λοιπών φορέων με επιμερισμό αυτού κατ' αναλογία του καταβαλλόμενου από κάθε φορέα ποσού συντάξεως.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται η διαδικασία ελέγχου και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά ή υπεύθυνες δηλώσεις για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

Αμφισβητήσεις που προκύπτουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής επιλύονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τυχόν συναρμόδιων υπουργών».

4. Η ισχύς των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 1-1-1991, καταργείται δε από την αυτήν ημερομηνία το άρθρο 8 του ν. 1405/1983.

Άρθρο 5

Λοιπά θέματα

1. Η παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 91/1943 (ΦΕΚ 129 Α') όπως ήδη ισχύει κατόπιν της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ 30 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Σε κάθε περίπτωση το ποσό της μηνιαίας χορηγίας δεν μπορεί να είναι κατώτερο από δώδεκα χιλιάδες διακόσιες σαράντα (12.240) δραχμές ούτε ανώτερο από τα ογδόντα εκατοστά (80%) των εξόδων παράστασης, που καταβάλλονται κάθε φορά στον εν ενεργεία δήμαρχο του οικείου δήμου».

Η ισχύς της διάταξης της παραγράφου αυτής, αρχίζει από 1 Οκτωβρίου 1991.

2. Η περίπτωση ιστ' της παρ. 2 του άρθρου 12 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αντικαθίσταται ως εξής:

«ιστ) Η προϋπηρεσία που παρασχέθηκε με την ιδιότητα του τακτικού ή εκτάκτου με μηνιαίο μισθό ή ημερομισθίου υπαλλήλου ή κληρικού στις υπηρεσίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου και των άλλων Ορθόδοξων Πατριαρχείων. Η κατά το προηγούμενο εδάφιο προϋπηρεσία λαμβάνεται υπόψη και για τη μισθολογική εξέλιξη του υπαλλήλου».

3. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 13 και του άρθρου 38 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται εδάφια με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Εάν ο υπάλληλος εξέλθει της υπηρεσίας πριν από τη συμπλήρωση του 56ου έτους της ηλικίας του, η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται με τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής».

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 εφαρμόζονται και επί υπαλλήλων, που έχουν εξέλθει από την υπηρεσία μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος, καθώς και επί των οικογενειών όσων από αυτούς έχουν πεθάνει, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από της πρώτης του μήνα της χρονολογίας εκδόσεως της σχετικής πράξεως ή αποφάσεως.

5. Το δικαίωμα για επιλογή συνταξιοδοτικού φορέα, που παρασχέθηκε με τις διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 9 του ν. 1902/1990 στους υπαλλήλους που μονιμοποιήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1990 κατ' εφαρμογή των διατάξεων, που αναφέρονται σε αυτές παρέχεται και σε όσους μονιμοποιήθηκαν με τις ίδιες διατάξεις μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1991.

Η προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος επιλογής ορίζεται τρίμηνη και αρχίζει από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού.

Όσοι από τους ανωτέρω διατηρήσουν το καθεστώς της κύριας ασφάλισης που είχαν πριν από τη μονιμοποίησή τους, διατηρούν υποχρεωτικά και το αντίστοιχο καθεστώς επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και της υγειονομικής περίθαλψης.

6. Επιλογές συνταξιοδοτικού φορέα, που έγιναν από υπαλλήλους των ο.τ.α. οι οποίοι μονιμοποιήθηκαν με την κοινή υπουργική απόφαση αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΙΔ Φ.42/24/11440/31-12-1986 των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών και Οικονομικών, που κυρώθηκε με το άρθρο 25 του ν. 1735/1987 (ΦΕΚ 50 Α'), θεωρούνται νόμιμες.

7. Ιατροί που αποχωρούν από θέση του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ.) και συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο λόγω της ιδιότητάς τους αυτής, δύνανται να ασκούν το ιατρικό επάγγελμα, εφ' όσον ζητήσουν την αναστολή καταβολής της σύνταξής τους.

Η αναστολή και επαναχορήγηση της σύνταξης γίνεται με υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α'), που υποβάλλεται από τους ενδιαφερομένους στην αρμόδια Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Η παρ. 1 του άρθρου 39 του ν. 1397/1983 (ΦΕΚ 143 Α') καταργείται.

Άρθρο 6

Επανεξέταση ανάπηρων αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης – Βοηθήματα οικογενειών αναπήρων άμαχου πληθυσμού

1. Αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, που έχουν δικαιωθεί πολεμικής σύνταξης βάσει των διατάξεων του ν. 1543/1985 (ΦΕΚ 73 Α') και δεν έχουν επανεξετασθεί από δευτεροβάθμιες υγειονομικές επιτροπές, παραπέμπονται για επανεξέταση σε ειδικές υγειονομικές επιτροπές, που συνιστώνται στις έδρες των περιφερειών. Οι επιτροπές αυτές, μετά από εξέταση των οικείων συνταξιοδοτικών φακέλων τους, αποφαίνονται με αιτιολογημένη γνωμάτευσή τους για το ποσοστό μειώσεως της ικανότητας για εργασία, το είδος του τραύματος ή νοσήματος, καθώς και τη σχέση της ανικανότητας προς την υπηρεσία στην Εθνική Αντίσταση.

Αν υπάρχει αμφιβολία ως προς τη σχέση του παθήματος προς την υπηρεσία τους στην Εθνική Αντίσταση ή για το ποσοστό μειώσεως της ικανότητας για εργασία και το είδος του τραύματος ή νοσήματος ή και οποιαδήποτε άλλη αμφιβολία, οι ανωτέρω επιτροπές δύνανται να καλούν για αυτοπρόσωπη εξέταση και τους ενδιαφερόμενους αγωνιστές.

Με βάση το καθοριζόμενο νέο ποσοστό ανικανότητας, ανακαθορίζεται και η σύνταξη, δυναμένη να αυξηθεί ή να μειωθεί ή και να διακοπεί σε περίπτωση που η ανικανότητα δεν παρέχει κατά το νόμο δικαίωμα συντάξεως ή είναι άσχετη προς την υπηρεσία στην Εθνική Αντίσταση.

Ο ανακαθορισμός ή η διακοπή της σύνταξης αρχίζει από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από την έκδοση της σχετικής πράξης ή απόφασης.

Σε περίπτωση που οι καλούμενοι για επανεξέταση ανάπηροι δεν προσέρχονται από υπαιτιότητά τους στην κατά τα ανωτέρω ειδική επιτροπή μέσα σε προθεσμία ενός μήνα από της ειδοποιήσεώς τους, ο φάκελος επαναφέρεται στα αρμόδια συνταξιοδοτικά όργανα, τα οποία με πράξη τους προβαίνουν στη διακοπή της σύνταξης από την πρώτη του μεθεπομένου μήνα της χρονολογίας έκδοσης της πράξεως αυτής και πάντως, όχι βραδύτερον από την πάροδο τριμήνου από της ημερομηνίας επιστροφής του φακέλου από την επιτροπή.

Ποσά που έχουν καταβληθεί μέχρι τον ανακαθορισμό ή τη διακοπή της συντάξεως δεν αναζητούνται.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των οικογενειών των φονευθέντων ή εκτελεσθέντων ή εξαφανισθέντων ή θανόντων αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης. Στην περίπτωση αυτήν η επανεξέταση γίνεται βάσει των στοιχείων του οικείου φακέλου.

3. Αιτήσεις που εκκρεμούν για εξέταση στην αρμόδια υπηρεσία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, παραπέμπονται στις ανωτέρω επιτροπές και κρίνονται βάσει της γνωμάτευσης των επιτροπών αυτών.

Στο εξής οι νομαρχίες, μετά την τήρηση της προβλεπόμενης διαδικασίας αποδείξεως της παθήσεως, θα παραπέμπουν τους οικείους φακέλους για γνωμάτευση στις επιτροπές της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, αντί των πρωτοβάθμιων νομαρχιακών υγειονομικών επιτροπών.

4. Η διαδικασία των προηγούμενων παραγράφων τηρείται και για τους συνταξιοδοτούμενους κατά τις διατάξεις του ν. 1863/1989 (ΦΕΚ 204 Α') και των άρθρων 31 του ν. 1543/1985 και 16 του ν. 1813/1988.

5. Υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων ή ενώπιον οιουδήποτε δικαστηρίου κρίνονται με βάση τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων.

6. Όπου στους νόμους 1543/1985 και 1863/1989 αναφέρεται πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια υγειονομική επιτροπή, εφεξής νοείται η ειδική επιτροπή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η οποία αποφαίνεται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ο αριθμός των μελών της επιτροπής και η ιδιότητά τους, ο τρόπος λειτουργίας, η διοικητική υποστήριξή της, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια. Με την ίδια απόφαση δύναται να ορισθεί αποζημίωση στους προέδρους, τα μέλη και τους γραμματείς των επιτροπών αυτών, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, εφ' όσον τούτο κρίνεται αναγκαίο.

Ο ορισμός των προέδρων, των μελών και των γραμματέων καθώς και των αναπληρωτών τους γίνεται με απόφαση των κατά τόπο αρμόδιων γενικών γραμματέων περιφερειών.

8. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 82 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (π. δ. 1285/1981 ΦΕΚ 314 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Μέλη της οικογένειας του θανόντος, που δικαιούνται βοηθήματος, είναι οι χήρες, τα ανήλικα ή ενήλικα μεν, αλλά ανίκανα για εργασία κατά ποσοστό 67% και άνω άρρενα τέκνα, οι γονείς και οι ανίκανες άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες με ποσοστό ανικανότητος 67% και άνω, εφ' όσον συντρέχουν ανάλογα με την προσωπική και οικογενειακή κατάσταση του θανόντος, οι όροι και οι προϋποθέσεις των άρθρων 35 και 36 του Κώδικα αυτού. Το ποσοστό αναπηρίας, όπου απαιτείται, διαπιστώνεται με γνωμάτευση της Ανώτατης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής.

2. Συντάξεις, που έχουν απονεμηθεί σε οικογένειες πολιτών από τον άμαχο πληθυσμό που φονεύθηκαν υπό τις συνθήκες των άρθρων 77 και 78 του Κώδικα αυτού και διακόπηκαν σε εφαρμογή του άρθρου 10 του α.ν. 1512/1950, επαναχορηγούνται, μετατρεπόμενες σε βοηθήματα, με πράξη ή απόφαση των αρμόδιων συνταξιοδοτικών οργάνων, εφ' όσον συντρέχουν οι όροι και προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου».

9. Υποθέσεις καταβολής βοηθήματος σε οικογένειες φονευθέντων ή εκτελεσθέντων υπό τις συνθήκες των άρθρων 77 και 78 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, οι οποίες απορρίφθηκαν ή δεν έχουν κριθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος, κρίνονται με βάση τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, οι οποίες έχουν εφαρμογή και επί δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από αυτές και γεννήθηκαν πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

10. Η αναγνώριση των δικαιωμάτων των παραγράφων 8 και 9 γίνεται ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων. Το ποσό του κανονιζόμενου βοηθήματος καταβάλλεται σταδιακά κατά το ένα τρίτο (1/3) από 1ης Ιανουαρίου 1992, κατά άλλο ένα τρίτο (1/3) από 1ης Ιανουαρίου 1993, ολόκληρο δε από 1ης Ιανουαρίου 1994 και πάντως τα οικονομικά αποτελέσματα δεν μπορεί να αρχίζουν ενωρίτερα από την πρώτη του μήνα που εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1993 οι οικογένειες του πρώτου εδαφίου μπορούν, εφ' όσον επιθυμούν, να κριθούν και με τις προϊσχύουσες του παρόντος διατάξεις.

Άρθρο 7

Θέματα ανασφάλιστων αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και συνταξιούχων Ο.Γ.Α.

1. Ποσά, που έχουν καταβληθεί για συντάξεις δυνάμει του άρθρου 2 του ν. 1881/1990, θεωρούνται ότι νόμιμα καταβλήθηκαν και δεν αναζητούνται.

2. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 22 του ν.1813/1988 και του άρθρου 2 του ν. 1881/1990 αρχίζουν από της πρώτης του μήνα της χρονολογίας εκδόσεως της σχετικής πράξης ή απόφασης.

3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των υποθέσεων, που εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο στα συνταξιοδοτικά όργανα ή ενώπιον της επιτροπής του άρθρου 1 του α. ν. 599/1968 ή ενώπιον οιουδήποτε δικαστηρίου.

4. Καταργούνται από τότε που ίσχυσαν οι διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 1813/1980 και της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 1859/1989 (ΦΕΚ 153 Α') που προβλέπουν τη χορήγηση από το Δημόσιο πολιτικής σύνταξης στους αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης που είναι και συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. είτε ως τέως γεωργοί είτε ως ανασφάλιστοι υπερήλικες.

Συντάξεις που έχουν αναγνωρισθεί με τις καταργούμενες διατάξεις παύουν να καταβάλλονται από 1 Σεπτεμβρίου 1991, ποσά δε που έχουν καταβληθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν αναζητούνται.

Υποθέσεις που εκκρεμούν, σε οποιοδήποτε στάδιο και αν βρίσκονται, τίθενται στο αρχείο.

Το ίδιο ισχύει και για υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (άρθρο 1 του α.ν. 599/1968 ΦΕΚ 258 Α') καθώς και ενώπιον οιουδήποτε δικαστηρίου.

5. Καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 1648/1986 (ΦΕΚ 147 Α') κατά το μέρος που αφορούν τη χορήγηση ειδικού επιδόματος κατά 15% στους μισθούς και τις συντάξεις των αγωνιστών Εθνικής Ανίστασης.

Επίσης καταργείται και κάθε άλλη διάταξη, που προβλέπει τη χορήγηση τέτοιου επιδόματος σε αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης.

Επιδόματα που έχουν αναγνωρισθεί με βάση τις καταργούμενες διατάξεις παύουν να καταβάλλονται με πράξη ή απόφαση του οργάνου που τα

έχει χορηγήσει, από της πρώτης του μεθεπόμενου της ισχύος του παρόντος, μήνα.

Ποσά που έχουν καταβληθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή δεν αναζητούνται, εκκρεμείς δε δίκες για χορήγηση του επιδόματος αυτού σε οποιοδήποτε στάδιο και αν ευρίσκονται, καταργούνται.

Άρθρο 8

Ρύθμιση θεμάτων Μ.Τ.Π.Υ.

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 44 του π. δ. 422/1981 «Περί κωδικοποιήσεως των περί Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων υφιστάμενων διατάξεων» (ΦΕΚ 114 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Τα ορφανά παιδιά των μετόχων, καθώς και τα αδέλφια των άγαμων μετόχων ή των χήρων χωρίς παιδιά ή των διαζευγμένων χωρίς παιδιά, δικαιούνται μερίσματος εάν τα μεν κορίτσια είναι άγαμα, τα δε αγόρια ανήλικα και άγαμα. Η ενηλικίωση επέρχεται με τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας.

Τα αγόρια που φοιτούν σε ανώτατες και ανώτερες σχολές της ημεδαπής ή ισότιμες της αλλοδαπής, δικαιούνται μερίσματος μέχρι τέλους των σπουδών τους και πάντως όχι πέρα από τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους, εφ' όσον είναι άγαμα.

Το μέρισμα καταβάλλεται με την προσκόμιση κάθε χρόνο πιστοποιητικού της οικείας σχολής, από το οποίο προκύπτει η κανονική φοίτηση του σπουδαστή».

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 45 του π. δ. 422/1981 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, αποκτούν δικαίωμα μερίσματος και τα ενήλικα άρρενα τέκνα ή αδέλφια, εφ' όσον πληρούνται, ανάλογα με την περίπτωση, οι προϋποθέσεις της παραγράφου 5 του προηγούμενου άρθρου».

3. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 45 του π. δ. 422/1981 αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Το δικαίωμα για απονομή μερίσματος των άγαμων μετόχων ή των χήρων χωρίς παιδιά ή των διαζευγμένων χωρίς παιδιά, μεταβιβάζεται στους γονείς και τα ορφανά από πατέρα αδέλφια του αποβιώσαντος στην υπηρεσία μετόχου ή του μερισματούχου.

Ειδικά για τον πατέρα ή τα άρρενα αδέλφια των άγαμων μετόχων ή μερισματούχων, καθώς και τους γονείς και τα ορφανά από πατέρα αδέλφια των χήρων ή διαζευγμένων χωρίς παιδιά, που πέθαναν πριν από την ισχύ του νόμου αυτού, το μέρισμα καταβάλλεται από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση.

5. Συγχώνευση περισσότερων των δύο μερισμάτων εκ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων στο αυτό ή τα αυτά πρόσωπα δεν επιτρέπεται».

4. Η παρ. 1 του άρθρου 71 του π. δ. 422/1981 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαίωμα του μετόχου ή της οικογενείας του για απονομή μερίσματος, αναγνωρίζεται ή ασκείται οποτεδήποτε».

5. Όπου στη νομοθεσία του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων, αναφέρεται η χήρα σύζυγος ή χήρα μητέρα και οι άγαμες ορφανές αδελφές άγαμου μετόχου, νοούνται στο εξής ο επιζών σύζυγος ή οι γονείς και τα ορφανά από πατέρα άγαμα αδέλφια του μετόχου, αντίστοιχα.

6. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Υ. δύναται να πραγματοποιούνται δαπάνες μέχρι του ποσού των δρχ. 1.000.000, ετησίως, για κοινωφελείς σκοπούς. Το ποσό αυτό δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Συνταξιοδοτικές διατάξεις ασφαλισμένων σε ειδικά ταμεία συντάξεων

Άρθρο 9

Συνταξιοδοτικό καθεστώς ασφαλισμένων σε ειδικά ταμεία συντάξεων

1. Το άρθρο 10 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε, ως ακολούθως:

«1. Στο παρόν άρθρο υπάγονται οι ασφαλισμένοι, για κύρια ή επικουρική σύνταξη, στα Ειδικά Ταμεία Συντάξεως του προσωπικού των Τραπεζών, του Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε., του Τ.Σ.Π.-Η.Σ.Α.Π. και στη Διεύθυνση Ασφαλίσεως Προσωπικού της Δ.Ε.Η..

Ως επικουρικά ταμεία για την εφαρμογή του παρόντος νοούνται τα επικουρικά ταμεία ή κλάδοι ή λογαριασμοί, που λειτουργούν με τη μορφή ν.π.δ.δ., καθώς και κάθε άλλος φορέας, ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, που χορηγούν περιοδικές παροχές, υπό τύπο συντάξεων, βοηθημάτων ή μερισμάτων, εφ' όσον τα έσοδα αυτών από εργοδοτικές εισφορές, κοινωνικούς πόρους ή άλλη επιχορήγηση υπερβαίνουν τα έσοδα από εισφορές των ασφαλισμένων.

2. Συντάξιμος χρόνος, με τη συμπλήρωση του οποίου θεμελιώνεται δικαίωμα για σύνταξη γήρατος, κύριας και επικουρικής, παραμένει ο προβλεπόμενος από τα καταστατικά του κάθε ταμείου. Όπου προβλέπεται θεμελίωση δικαιώματος με ασφάλιση άνω των είκοσι πέντε (25) ετών το δικαίωμα θεμελιώνεται και με τη συμπλήρωση της εικοσιπενταετίας.

3. Ο υπολογισμός και η απονομή της σύνταξης διέπονται από τις ισχύουσες κάθε φορά καταστατικές διατάξεις του κάθε ταμείου.

4. Εξαιρετικώς για όσους έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα ασφάλισης από 1-1-1983 και μετά, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) Καταργούνται οι διατάξεις κάθε ταμείου της παρ. 1 που τυχόν προβλέπουν θεμελίωση δικαιώματος συντάξεως γήρατος των γυναικών με 15ετή συντάξιμη υπηρεσία.

β) Η μηνιαία σύνταξη καθορίζεται σε πεντηκοστά επί του 80% των αποδοχών, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη από τις καταστατικές διατάξεις κάθε ταμείου για τον υπολογισμό της σύνταξης:

ι. Μέχρι συμπληρώσεως 25 ετών υπηρεσίας ένα πεντηκοστό (1/50) για κάθε έτος.

ιι. Για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν των 25 και μέχρι συμπληρώσεως 30 ετών δύο πεντηκοστά (2/50).

ιιι. Για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν των 30 και μέχρι συμπληρώσεως 35 ετών τρία πεντηκοστά (3/50).

5. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων των ειδικών ταμείων της παρ. 1 του άρθρου αυτού ορίζονται ως εξής, ανεξάρτητα αν από τα καταστατικά τους προβλέπεται συνταξιοδότηση με όριο ηλικίας ή χωρίς όριο ηλικίας:

α. Για όσους έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι την 31-12-1982 και συμπληρώνουν το συντάξιμο χρόνο μέχρι την 31-12-1997:

αα. Το τεσσαρακοστό δεύτερο (42ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προχειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω.

ββ. Το πεντηκοστό τρίτο (53ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο για τις λοιπές γυναίκες.

γγ. Το πεντηκοστό πέμπτο (55ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προχειμένου για τους άνδρες.

β. Για όσους έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι την 31-12-1982 και συμπληρώνουν το συντάξιμο χρόνο από 1-1-1998 και μετά:

αα. Το πεντηκοστό (50ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προχειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω.

ββ. Το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προχειμένου για τις λοιπές γυναίκες και γγ. το εξηκοστό (60ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο, προχειμένου για τους άνδρες.

γ. Για όσους υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης από 1.1.1983 και μετά:

αα. Το πεντηκοστό (50ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προχειμένου για γυναίκες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα παιδιά κατά ποσοστό 50% και άνω, ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω.

ββ. Το πεντηκοστό όγδοο (58ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προχειμένου για τις λοιπές γυναίκες και γγ. το εξηκοστό (60ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο, προχειμένου για τους άνδρες.

δ. Τα όρια ηλικίας που ορίζουν οι διατάξεις των περ. α' και β' της παραγράφου αυτής δεν ισχύουν για όσους έχουν χρόνο πραγματικής ασφάλισης επτά (7) τουλάχιστον ετών, πέραν του απαιτουμένου, κατά περίπτωση για θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, συντάξιμου χρόνου.

Για τη συμπλήρωση του κατά την περίπτωση αυτήν ορίου των 7 ετών συμπεριλαμβάνεται και ο χρόνος που θεωρείται και υπολογίζεται ως συντάξιμος σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης που ισχύουν κάθε φορά.

Ειδικά κατά την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής οι άνδρες ασφαλισμένοι της Διεύθυνσης Ασφαλίσεως Προσωπικού της Δ.Ε.Η. δεν δικαιούνται σύνταξη πριν από τη συμπλήρωση του 50ού έτους της ηλικίας τους.

ε. Εφ' όσον ο δικαιούχος παραμένει στην υπηρεσία και μετά τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου συντάξιμου χρόνου το δικαίωμα σύνταξης που θεμελιώνεται δεν θίγεται από την παραμονή ή από ενδεχόμενες μεταβολές, που επέρχονται κατά τη διάρκεια της παραμονής αυτής.

στ. Η καταβολή της σύνταξης των υπαλλήλων, οι οποίοι παραιτούνται ή απολύονται με τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου συντάξιμου χρόνου, αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης.

Με τη λήξη της αναστολής αρχίζει η καταβολή της σύνταξης προσαυξη-

μένης με τις αναπροσαρμογές που μεσολάβησαν στο μεταξύ. Στην περίπτωση αυτήν ο υπάλληλος δικαιούται να εισπράξει το εφάπαξ βοήθημα, κατά το χρόνο αποχώρησής του, από το φορέα πρόνοιας στον οποίο είναι ασφαλισμένος εφ' όσον πληροί και τις λοιπές προϋποθέσεις του καταστατικού του οικείου φορέα.

Ο αποχωρών υπάλληλος και τα προστατευόμενα σύμφωνα με το καταστατικό κάθε ταμείου μέλη, εάν το επιθυμούν, μπορούν να συνεχίζουν την ασφάλισή τους για υγειονομική περίθαλψη στον ίδιο φορέα, εφ' όσον δεν υπαχθεί εξ ιδίου δικαιώματος στην ασφάλιση άλλου φορέα ή κλάδου υγείας.

Για τη συνέχιση της ασφάλισης καταβάλλεται από τον αποχωρούντα υπάλληλο η εισφορά συνταξιούχου του κλάδου υγείας.

6. Οι περιορισμοί της παρ. 5 του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή:

α. Για όσους αποχωρούν ή απολύονται από την υπηρεσία λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας είτε αυτή οφείλεται στην υπηρεσία είτε όχι.

Το ίδιο ισχύει και όταν ο υπάλληλος, ενώ έχει θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης και αποχωρήσει πριν από την ηλικία συνταξιοδότησης, καταστεί εν τω μεταξύ ανίκανος κατά ποσοστό τουλάχιστον 67%.

Στην περίπτωση αυτήν η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που κατέστη ανίκανος.

Το ποσοστό της ανικανότητας και η ημερομηνία που επήλθε αυτή, βεβαιώνεται με γνωμάτευση της υγειονομικής επιτροπής κάθε ταμείου. Σε περίπτωση θανάτου του υπαλλήλου δικαιούνται σύνταξη τα, από τις καταστατικές διατάξεις εκάστου ταμείου, προβλεπόμενα μέλη οικογένειας αυτού, από την ημερομηνία θανάτου του.

β. Για όσους είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί, τετραπληγικοί ή πάσχουν από μεσογειακή και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία.

γ. Για όσους απολύονται χωρίς δική τους υπαιτιότητα.

δ. Για όσους αποχωρούν από την υπηρεσία μέχρι 31-12-1997 και έχουν συμπληρώσει τριακοπενταετή τουλάχιστον συντάξιμη υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται ο χρόνος διαδοχικής ασφάλισης, καθώς και κάθε άλλος χρόνος ο οποίος λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος από τις καταστατικές διατάξεις εκάστου ταμείου.

7. Για όλους τους ασφαλισμένους και τους εφεξής ασφαλιζόμενους στους ασφαλιστικούς φορείς αυτού του άρθρου, τους υπαγόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αντί των παραγράφων 2 έως και 6, εξακολουθούν να ισχύουν οι αντίστοιχες διατάξεις του καταστατικού κάθε φορέα, όπως αυτές εφαρμόζονταν πριν από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου.

8. Γυναίκες ασφαλισμένες στα ειδικά ταμεία της παρ.1, οι οποίες έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και άνδρες ασφαλισμένοι, οι οποίοι έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και είναι χήροι ή διαζευγμένοι και οι τελευταίοι έχουν την επιμέλεια των ανήλικων ή ανίκανων παιδιών με δικαστική απόφαση, θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με τη συμπλήρωση 20ετούς συντάξιμου, κατά το καταστατικό του κάθε ταμείου χρόνου, ανεξάρτητα από το χρόνο πρόσληψης και την ηλικία.

9. α. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου για την απονομή σύνταξης στα θήλεα παιδιά ή αδελφές των ασφαλισμένων ή συνταξιούχων των ασφαλιστικών φορέων της παραγράφου 1, καθώς και για τις προσαυξήσεις των συντάξεων των τελευταίων για τα θήλεα παιδιά ισχύουν οι ίδιες προϋποθέσεις που προβλέπονται για τα άρρενα παιδιά ή αδελφούς.

β. Δικαιώματα συντάξεων ή προσαυξήσεων συντάξεων που έχουν θεμελιωθεί πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου, δεν θίγονται με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου. Προκειμένου για διαζευγμένες θυγατέρες το συνταξιοδοτικό δικαίωμα θεμελιώνεται εφ' όσον ο θάνατος του γονέα και η λύση του γάμου επήλθαν πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

γ. Κατ' εξαίρεση θυγατέρες ή αδελφές ασφαλισμένων ή συνταξιούχων, οι οποίες μέχρι την 17-10-1990 είχαν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους δικαιούνται σύνταξη, σε περιπτώσεις θανάτου του πατέρα ή αδελφού, εφ' όσον δεν εργάζονται ή δεν λαμβάνουν σύνταξη από άλλη πηγή, με την προϋπόθεση ότι προβλεπόταν η συνταξιοδότηση αυτών από τις καταστατικές διατάξεις των οικείων φορέων πριν από την παραπάνω ημερομηνία και σύμφωνα με τους ειδικότερους περιορισμούς των διατάξεων αυτών.

Πάντως σε καμιά περίπτωση η συνταξιοδότηση δεν μπορεί να αρχίσει πριν από τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους.

Τα ανωτέρω ισχύουν και για θυγατέρες ή αδελφές των οποίων η συνταξιοδότηση προβλεπόταν από γενικές διατάξεις. Στην περίπτωση αυτήν, η ηλικία συνταξιοδότησης είναι η προβλεπόμενη από τις γενικές αυτές διατάξεις.

δ. Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου ισχύουν και για τις συντάξεις ή προσαυξήσεις συντάξεων, που απονέμονται από τους άλλους ασφαλιστικούς φορείς αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

10. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 435/1976 (ΦΕΚ 250 Α') έχουν εφαρμογή και στους αποχωρούντες ή απομακρυνόμενους κατ' εφαρμογήν της περ. δ' της παρ. 5 του άρθρου αυτού.

11. Ανεξαρτήτως από το χρόνο πρόσληψης, το επί του συντάξιμου μηνιαίου μισθού ποσοστό σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου, αυξάνεται κατά 1/50ό για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου και μέχρι του 40ού.

12. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού, εφαρμόζονται για όλους τους ασφαλισμένους των ειδικών ταμείων της παρ. 1, έστω και αν με τις προϊσχύουσες καταστατικές διατάξεις είχαν συμπληρώσει προϋποθέσεις για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος».

2. Συνταξιοδοτικές αποφάσεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων του εδαφ. ε' της παρ.1 του άρθρου 2 του ν. 1902/1990 και μέχρι την ισχύ του ν. 1914/1990, παραμένουν ισχυρές.

Άρθρο 10

Ασφαλιστικές εισφορές ειδικών ταμείων

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο εργοδότης υποχρεούται να παρακρατεί και αποδίδει από τις αποδοχές των ασφαλισμένων το ασφάλιστρο της παρ. 1 αυτού του άρθρου, καθώς επίσης και να καλύπτει τα τυχόν προκύπτοντα σε κάθε οικονομική χρήση ή κατά τη διάρκεια χρήσης ελλείμματα του αντίστοιχου φορέα.

Σε περίπτωση που υπάρχουν οργανισμοί-εργοδότες περισσότεροι του ενός, τα τυχόν ελλείμματα επιμερίζονται σ' αυτούς ανάλογα με το συνολικό ποσό των συντάξεων που καταβάλλεται σε κάθε ομάδα συνταξιούχων που προέρχονται από κάθε Οργανισμό. Του επιμερισμού εξαιρούνται οι οργανισμοί-εργοδότες, των οποίων η σχέση μεταξύ του συνόλου των καταβαλλόμενων ασφαλιστικών εισφορών και των ακαθάριστων συντάξεων των συνταξιούχων, που προέρχονται από αυτούς, είναι πλεονασματική».

2. Η ισχύς του άρθρου αυτού, αρχίζει από την ισχύ του ν. 1902/1990.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
Τροποποιήσεις νομοθεσίας Ι.Κ.Α.

Άρθρο 11

Περιστολή της εισφοροδιαφυγής

1. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111 Α'), προστίθεται εδάφιο τρίτο, ως εξής:

«Ιδίως όταν ο εργοδότης παραλείπει να καταχωρεί στις καταστάσεις προσωπικού, μέσα στις προθεσμίες του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, τους απασχολούμενους σ' αυτόν αλλοδαπούς ή συνταξιούχους Ι.Κ.Α. γήρατος ή αναπηρίας, το ανωτέρω ποσοστό επιβάρυνσης ορίζεται σε 75% των οφειλόμενων από την αιτία αυτήν εισφορών.

Το ποσό της επιβάρυνσης αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τον τεκμαρτό μισθό της 12ης ασφαλιστικής κλάσης που ισχύει την ημέρα της επιβολής του προστίμου».

2. Η παρ. 2 του άρθρου 24 και η παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 1902/1990 καταργούνται.

3. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της περ. γ' της παρ. 7 του άρθρου 29 του α. ν. 1846/1951 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Επιπλέον στο συνταξιούχο Ι.Κ.Α. γήρατος ή αναπηρίας που παραλείπει να αναγγείλει στο Ι.Κ.Α. την απασχόλησή του αναστέλλεται εκ του λόγου τούτου και μόνο η καταβολή της σύνταξής του επί τρίμηνο από τον επόμενο μήνα που έλαβε γνώση της απασχόλησής του το Ίδρυμα».

Άρθρο 12

Συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και θανάτου

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 καταργείται από την ημερομηνία που ίσχυσε.

2. Στο τέλος της περ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Προς τούτο δημιουργείται ειδικό σώμα γιατρών υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας, που αποτελείται από ιατρούς του Ι.Κ.Α. με απασχόληση στις επιτροπές αυτές. Οι ιατροί αυτοί υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των υγειονομικών επιτροπών. Τα προγράμματα της ειδικής αυτής εκπαίδευσης καταρτίζονται από το Ι.Κ.Α. και εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διάρκεια των προγραμμάτων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής. Για τη συμμετοχή στα προγράμματα αυτά γίνεται προκήρυξη εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που απευθύνεται σε όλους τους ιατρούς του Ι.Κ.Α., με την οποία καθορίζονται τα κριτήρια επιλογής των συμμετεχόντων και οι υποχρεώσεις τους. Η αξιολόγηση γίνεται από 3μελή επιτροπή, η οποία αποτελείται από έναν (1)

εκπρόσωπο του Ι.Κ.Α., που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από το Διοικητή του Ι.Κ.Α., από έναν (1) εκπρόσωπο του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από τον Π.Ι.Σ. και έναν (1) εκπρόσωπο της Πανελληνίου Ομοσπονδίας Ιατρών Ι.Κ.Α., που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από την Π.Ο.Σ.Ε.Υ.Π.-Ι.Κ.Α..

Από το σύνολο των επιλεγμένων ιατρών καθορίζονται με δημόσια κλήρωση ανά τετράμηνο οι ιατροί που απαιτούνται για τη λειτουργία των υγειονομικών επιτροπών, ο αριθμός των οποίων ορίζεται μετά από εισήγηση της υπηρεσίας με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α..

Οι παραπάνω ιατροί θα καλύψουν τις ανάγκες των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, καθώς και των προέδρων των υγειονομικών επιτροπών όλης της χώρας.

Τα μέλη των υγειονομικών επιτροπών των υποκαταστημάτων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης είναι ιατροί από το Ειδικό Σώμα που ορίζονται για τέσσερις μήνες με κλήρωση.

Οι προς εξέταση περιπτώσεις από τις υγειονομικές επιτροπές των παραπάνω υποκαταστημάτων καταχωρίζονται σε πινάκια και κάθε πινάκιο παραπέμπεται στις επιτροπές αυτές ύστερα από δημόσια κλήρωση, που γίνεται μία (1) ώρα πρίν από την έναρξη της λειτουργίας των επιτροπών.

Για τη συγκρότηση των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιών τη θέση των δύο μελών τους καλύπτουν ιατροί του Ι.Κ.Α., που ορίζονται ύστερα από δημόσια κλήρωση των ιατρών που υπηρετούν σε κάθε υποκατάστημα, εξαιρουμένων των ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Η κλήρωση γίνεται μία (1) ώρα πριν από την έναρξη της λειτουργίας της υγειονομικής επιτροπής.

Στα παραπάνω υποκαταστήματα η προετοιμασία του φακέλου με τις αναγκαίες παρακλινικές εξετάσεις και εξετάσεις ειδικών ιατρών γίνεται από τον προϊστάμενο της υγειονομικής υπηρεσίας, ο οποίος συμμετέχει στην υγειονομική επιτροπή άνευ ψήφου, ως εισηγητής.

Ο διορισμός των μελών των υγειονομικών επιτροπών γίνεται με απόφαση του υγειονομικού προϊσταμένου κάθε υποκαταστήματος.

Οι ιατροί του Ειδικού Σώματος των υγειονομικών επιτροπών μετακινούνται κάθε μήνα εκτός έδρας ύστερα από δημόσια κλήρωση για την κάλυψη της θέσης του προέδρου των υγειονομικών επιτροπών των επαρχιακών υποκαταστημάτων και καταβάλλονται σ'αυτούς έξοδα κινήσεως και ημερήσια αποζημίωση σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Στους ιατρούς των υγειονομικών επιτροπών, καθώς και τους υγειονομικούς προϊσταμένους που μετέχουν ως εισηγητές στις υγειονομικές επιτροπές, καταβάλλεται ειδική αποζημίωση για κάθε κρινόμενο περιστατικό, για το οποίο εκδίδεται οριστική γνωμάτευση, ποσού ίσου με το μισό της αμοιβής που καταβάλλεται εκάστοτε από το Δημόσιο στους συμβεβλημένους μ' αυτό ιατρούς για την εξέταση στο ιατρείο.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. καθορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την πληρότητα του φακέλου των κρινόμεμων περιστατικών, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

Μέχρι τη συγκρότηση και λειτουργία των κατά το άρθρο αυτό προβλεπόμενων υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας η συγκρότηση και λειτουργία τους γίνεται με τις ισχύουσες διατάξεις».

3. Η περ. στ' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«στ. Κατά τον προσδιορισμό του βαθμού της αναπηρίας σύμφωνα με τα ανωτέρω εδάφια α', β' και γ', το ποσοστό αναπηρίας που οφείλεται σε ιατρικά κριτήρια μπορεί να αυξηθεί και μέχρι 17 ποσοστιαίες μονάδες, λόγω κοινωνικών κριτηρίων ή κριτηρίων αγοράς εργασίας».

4. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτ. η' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης ο ασφαλισμένος, του οποίου η αναπηρία οφείλεται κατά κύριο λόγο σε ψυχιατρικές παθήσεις και κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια των εδαφίων β' ή γ', δικαιούται την ακεραία ή τα 3/4 της ακεραίας σύνταξης αντίστοιχα».

5. Το τρίτο εδάφιο της περίπτ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951, που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 καταργείται.

6. Η παρ. 12 του άρθρου 28 του α. ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

«12. Ως σύνταξη του θανόντος (θανούσης) για τον υπολογισμό των ποσοστών των συντάξεων των μελών οικογενείας του παρόντος άρθρου λαμβάνεται υπόψη προκειμένου περί θανόντος συνταξιούχου το ποσό σύνταξης που πράγματι ελάμβανε ο θανών (θανούσα), ή προκειμένου περί ασφαλισμένου το ποσό που εδικαιούτο να λάβει ο θανών εάν είχε κριθεί ανάπηρος κατά την έννοια της παραγράφου 5 εδάφ. α' του παρόντος. Τυχόν προσαυξήσεις λόγω οικογενειακών βαρών και απολύτου αναπηρίας δεν συνυπολογίζονται».

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1-1-1992.

Άρθρο 13

Συντάξιμος μισθός

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 37 του α. ν. 1846/1951 όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 30 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον προσδιορισμό των ανωτέρω συνολικών αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε έτος λαμβάνονται υπόψη αναπροσαρμοσμένες κατά το λόγο του τεκμαρτού ημερομισθίου της 15ης ασφαλιστικής κλάσης του Δεκεμβρίου του τελευταίου έτους πριν από την υποβολή της αίτησης προς το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ίδιας ασφαλιστικής κλάσης του Δεκεμβρίου του έτους στο οποίο ανάγονται οι αναπροσαρμοζόμενες αποδοχές.

Για την κατάταξη σε μία από τις ασφαλιστικές κλάσεις της παρ. 1 του άρθρου 37 του α. ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα λαμβάνονται υπόψη τα όρια μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια των ασφαλιστικών κλάσεων όπως αυτά ισχύουν το Δεκέμβριο του έτους πριν από την υποβολή της αίτησης».

Το ύψος των συντάξεων που υπολογίζεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από αυτό που προκύπτει από τον υπολογισμό βάσει των προϊσχυουσών του άρθρου 30 του ν. 1902/1990 διατάξεων, για όσους υποβάλουν αίτηση συνταξιοδότησης μέχρι 30-6-1992.

Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου αυτής αρχίζει από 17-10-1990.

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 37 του α. ν. 1846/1951 όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάστασή του με την παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 1902/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα όρια μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια των ασφαλιστικών κλάσεων της παρ. 1 αναπροσαρμόζονται εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης που χορηγείται κάθε φορά στις συντάξεις του Ι.Κ.Α. και από την ίδια ημερομηνία».

Άρθρο 14

Υπαγωγή στην ασφάλιση

1. Στο τέλος του άρθρου 2 του α. ν. 1846/1951 , όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. για όλους τους κλάδους ασφαλίσεως αυτού, καθώς και του Ι.Κ.Α.--Τ.Ε.Α.Μ., του Ο.Α.Ε.Δ., του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας, οι μη υπαγόμενοι από ίδιο δικαίωμα στην ασφάλιση άλλου ταμείου πτυχιούχοι των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), οι οποίοι λαμβάνουν υποτροφίες προς επιμόρφωση και ειδίκευση στα διάφορα κέντρα ερευνών που λειτουργούν στην Ελλάδα ώς αυτοτελή ιδρύματα.

Η ασφάλιση διαρκεί καθ' όλη την περίοδο της υποτροφίας και ανεξάρτητα από τη διάρκεια της ημερήσιας ή της κατά μήνα πραγματικής απασχόλησης διενεργείται δε για 25 ημέρες ασφάλισης το μήνα. Οι μηνιαίες εισφορές υπολογίζονται με βάση το συνολικό ασφάλιστρο των ανωτέρω κλάδων ασφάλισης και το κάθε φορά καταβαλλόμενο μηνιαίο ποσό της υποτροφίας.

Οι εισφορές εργοδότη βαρύνουν το κέντρο ερευνών στο οποίο πραγματοποιείται η επιμόρφωση ή ειδίκευση και του ασφαλισμένου τους ίδιους τους υποτρόφους, ενώ για τον υπεύθυνο καταβολής των εισφορών, το χρόνο καταβολής τους, την επιβάρυνση με πρόσθετα τέλη, την επιδίωξη είσπραξής τους κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. κ.λπ. εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις της νομοθεσίας του Ι.Κ.Α.».

Ασφάλιση των ανωτέρω προσώπων που έχει πραγματοποιηθεί για επιμόρφωση και ειδίκευση στα ερευνητικά κέντρα προ της ισχύος του παρόντος παραμένει ισχυρή.

2. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 1296/1982 (ΦΕΚ 128 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Πάντως σε καμία περίπτωση δεν καταβάλλονται εισφορές σε σύνολο ετήσιων αμοιβών δικαιωμάτων κ.λπ., που υπερβαίνει το 14πλάσιο του τεκμαρτού μισθού της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης της παρ. 1 του άρθρου 37 του α.ν. 1846/1951, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά.».

3. Για τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1296/1982, τα οποία ταυτόχρονα παρέχουν και εργασία μισθωτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 25 παρ.6 του α. ν. 1846/1951 όπως ισχύει.

4. Στο τέλος του άρθρου 2 του α.ν 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη ως εξής:

«Επίσης υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., του Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., του Ο.Α.Ε.Δ, του Ο.Ε.Κ. και της Εργατικής Εστίας οι εφοδιασμένες με άδεια εργασίας αποκλειστικές αδελφές νοσοκόμες. Οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται πάνω στο σύνολο της εργα-

τικής αμοιβής. Οι αποκλειστικές αδελφές εισπράττουν από τον αποδέκτη των υπηρεσιών τους και τις βαρύνουσες τον εργοδότη ασφαλιστικές εισφορές με τριπλότυπες αποδείξεις, που χορηγεί το Ι.Κ.Α. και τις αποδίδουν σ' αυτό μαζί με τις εισφορές ασφαλισμένου που βαρύνουν τις ίδιες μέχρι το τέλος του επόμενου της απασχόλησης μήνα.

Ο αρμόδιος φορέας για τη χορήγηση της άδειας εργασίας, ο τύπος και το περιεχόμενο της άδειας και οι προϋποθέσεις χορήγησής της ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εργασίας.

Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ι.Κ.Α. καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφάλισης και της ασφαλιστικής κλάσης, οι συνέπειες της μη έγκαιρης καταβολής των εισφορών μεταξύ των οποίων μπορεί να είναι και η αφαίρεση της άδειας απασχόλησης, η είσπραξη των καθυστερούμενων εισφορών κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της ασφάλισης των αποκλειστικών αδελφών νοσοκόμων».

5. Στο τέλος του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951 όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, προστίθεται διάταξη, η οποία έχει ως εξής:

«Οι τρόφιμοι ιδρυμάτων προστασίας απροσάρμοστων παιδιών, κατά το χρόνο της πρακτικής άσκησής τους σε εργοδότες του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., κατά του κινδύνου του ατυχήματος, σύμφωνα με την κάθε φορά ισχύουσα για την ασφάλιση ατυχήματος νομοθεσία.

Για τον υπολογισμό των εισφορών, αναγνωρίζονται μια ημέρα ασφάλισης για κάθε ημέρα πρακτικής άσκησης και 25 για κάθε μήνα, ανεξάρτητα από την πραγματική διάρκεια της ημερήσιας πρακτικής άσκησης ή τη διάρκεια της πραγματικής άσκησης κάθε μήνα.

Οι εργοδότες, στους οποίους πραγματοποιείται η πρακτική άσκηση των ανωτέρω προσώπων υποχρεούνται να καταβάλλουν στο Ι.Κ.Α., με βάση τις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας του, εισφορά 2% υπολογιζόμενη πάνω στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει κάθε φορά».

Άρθρο 15

Συνέχιση ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και

1. Πρόσωπα, που έχουν ασφαλιστεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος για επικουρική σύνταξη στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. για δύο (2) έτη ή τουλάχιστον εξακόσιες (600) ημέρες ασφάλισης, ενώ σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία θα έπρεπε να έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση άλλου ταμείου ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης και δεν έχει αμφισβητηθεί μέσα σ'αυτό το χρονικό διάστημα η ασφάλισή τους από τα πρόσωπα αυτά ή τους εργοδότες τους ή από τα ανωτέρω ταμεία ή κλάδους επικουρικής ασφάλισης, συνεχίζουν την ασφάλισή τους στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., εφ' όσον εντός έτους από την ισχύ του νόμου αυτού δεν εγερθεί αμφισβήτηση για το κύρος της ασφάλισης.

2. Μετά την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, η κρίση οποιουδήποτε διοικητικού οργάνου περί της υπαγωγής των προσώπων της παρ. 1 στην ασφάλιση άλλου ταμείου ή κλάδου επικουρικής ασφάλισης σύμφωνα με την ισχύουσα σ'αυτό νομοθεσία δεν μεταβάλλει την ήδη υφιστάμενη ασφαλιστική τους κατάσταση.

3. Σε περίπτωση που, πριν από την παρέλευση των δύο (2) ετών ή εξακοσίων (600) ημερών ασφάλισης στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. ή του έτους που προβλέπεται από την παρ. 1, γεννηθεί αμφισβήτηση από τα παραπάνω πρόσωπα ή τους εργοδότες αυτών ή άλλο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης, σχετικά με τη νομιμότητα της υπαγωγής τους στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και εφ' όσον κριθεί οριστικά, ότι τα πρόσωπα αυτά θα έπρεπε να υπαχθούν στην ασφάλιση άλλου ταμείου ή κλάδου επικουρικής ασφάλισης, οι ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών, που έχουν καταβληθεί στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., μεταφέρονται στο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης, που θα υπαχθούν, εντόκως με το επιτόκιο, που προβλέπεται από το άρθρο 40 του α.ν. 1846/1951 όπως ισχύει και ο χρόνος ασφάλισης που αναλογεί σ'αυτές θεωρείται χρόνος ασφάλισης στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης. Εάν οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύουν στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης, είναι μεγαλύτερες από τις εισφορές που έχουν καταβληθεί στον Κλάδο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., τότε οι εργοδότες υποχρεούνται να καταβάλλουν την επιπλέον διαφορά των ασφαλιστικών εισφορών, που υπολογίζεται επί των αποδοχών του πρώτου μήνα υπαγωγής στο νέο ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης, χωρίς πρόσθετες επιβαρύνσεις.

Η κρίση για τον προσδιορισμό του φορέα ασφάλισης γίνεται από τα αρμόδια όργανα των ενδιαφερόμενων φορέων, σε περίπτωση δε διαφωνίας αυτών από τριμελή επιτροπή, που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από έναν επρόσωπο κάθε ενδιαφερόμενου ταμείου ή κλάδου και έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Η συνέχιση της ασφάλισης που προβλέπεται από την παρ. 1 του παρόντος δεν ισχύει για τα πρόσωπα της παραγράφου αυτής, τα οποία μεταβάλλουν απασχόληση ή εργοδότη ή εργασιακή σχέση και ένεκα της μεταβολής αυτής είναι ασφαλιστέα σε άλλο επικουρικό ταμείο ή κλάδο επικουρικής ασφάλισης. Η ασφάλισή τους στο νέο ταμείο ή κλάδο αρχίζει από την παραπάνω μεταβολή.

5. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που θα εκδοθεί μετά από γνώμη του Δ.Σ. των φορέων επικουρικής ασφάλισης, καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την αποφυγή μη κανονικής ασφάλισης των προσώπων, που θα ασφαλιστούν μετά την ισχύ του παρόντος νόμου για επικουρική σύνταξη, καθώς και ο τρόπος αντιμετώπισης περιπτώσεων μη κανονικής ασφάλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
Τροποποίηση νομοθεσίας Τ.Σ.Α.Υ.

Άρθρο 16

Υπαγωγή στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α.Υ. των κτηνιάτρων που ασκούν εμπορία και προαιρετική συνέχιση ασφάλισης των ελεύθερων επαγγελματιών

1. Πτυχιούχοι κτηνίατροι, που είναι κάτοχοι άδειας άσκησης του κτηνιατρικού επαγγέλματος και ασκούν εμπορία κτηνιατρικών φαρμάκων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. δ. 220/1973 (ΦΕΚ 272 Α') και του π. δ. 353/1974 (ΦΕΚ 138 Α') όπως ισχύουν κάθε φορά, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α.Υ. και εξαιρούνται από την ασφάλιση του Τ.Α.Ε..

2. Ο χρόνος για τον οποίο οι πτυχιούχοι κτηνίατροι, που ασκούσαν εμπορία κτηνιατρικών φαρμάκων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. δ. 220/1973 και του π.δ/τος 353/1974 κατέβαλαν εισφορές στο Τ.Σ.Α.Υ. μέχρι την ημερομηνία ισχύος του παρόντος χωρίς την ύπαρξη ασφαλιστέας ιδιότητας στο Ταμείο, σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας του, θεωρείται χρόνος ασφάλισης στο Τ.Σ.Α.Υ., εκτός αν δηλώσουν ότι δεν το επιθυμούν, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου.

Σε περίπτωση θανάτου των προσώπων αυτών η διάταξη της παραγράφου αυτής, έχει ανάλογη εφαρμογή στους επιζώντες δικαιούχους.

3. Εφ' όσον τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου έχουν καταβάλει παράλληλα εισφορές για την ασφάλισή τους στο Τ.Σ.Α.Υ. και το Τ.Α.Ε. μπορεί να ζητήσουν, με αίτησή τους, τη διαγραφή από την ασφάλιση ενός από τους δύο αυτούς φορείς.

Στην περίπτωση αυτή δικαιούνται να ζητήσουν από το φορέα από την ασφάλιση του οποίου διαγράφονται την επιστροφή, άτοκα, των εισφορών που κατέβαλαν για την ασφάλισή τους.

4. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.δ. 3348/1955 (ΦΕΚ 242 Α'), όπως αυτό συμπληρώθηκε με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1276/1982 (ΦΕΚ 100 Α'), προστίθεται εδάφιο γ', ως εξής:

«γ. Επίσης μπορούν να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους σε όλους τους κλάδους του Τ.Σ.Α.Υ. οι αυτοτελώς απασχολούμενοι ασφαλισμένοι του, που έχουν αποδεδειγμένα 20 χρόνια πραγματική άσκηση του επαγγέλματος, από τα οποία τα 15 από την καταβολή του δικαιώματος εγγραφής στο Ταμείο και αποχωρούν από το επάγγελμα οικειοθελώς, εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση, μέσα σε προθεσμία 3 μηνών, που αρχίζει από την ημερομηνία της διακοπής άσκησης του επαγγέλματος.

Η προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης δεν είναι δυνατή, εφ' όσον:

αα) ο ασφαλισμένος υπάγεται στην ασφάλιση άλλου οργανισμού κύριας ασφάλισης ή είναι συνταξιούχος τέτοιου οργανισμού ή του Δημοσίου,

ββ) δεν διαμένει μόνιμα στην Ελλάδα,

γγ) δεν έχει εξοφλήσει το ποσό των εισφορών, που οφείλει για την υποχρεωτική του ασφάλιση, μέχρι την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για προαιρετική ασφάλιση, ή

δδ) η διακοπή της άσκησης του επαγγέλματος οφείλεται στην αφαίρεση της άδειας άσκησής του με απόφαση της αρμόδιας διοικητικής αρχής, συνεπεία αδικήματος.

Η προαιρετική ασφάλιση αρχίζει από την 1η του επόμενου μήνα από την υποβολή της αίτησης.

Ο ασφαλισμένος, που συνεχίζει προαιρετικά την ασφάλισή του στο Τ.Σ.Α.Υ., υποχρεούται να καταβάλει κάθε μήνα ολόκληρο το ποσό της εισφοράς του ελεύθερου επαγγελματία, που ισχύει κάθε φορά για κάθε κλάδο.

Επίσης υποχρεούται στην καταβολή της εισφοράς για τη στέγη υγειονομικών, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά.

Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής της εισφοράς περισσότερο από 3 μήνες από τότε που είναι απαιτητή, το ποσό της επιβαρύνεται με τα ίδια πρόσθετα τέλη, που επιβαρύνονται οι καθυστερούμενες εισφορές του Ταμείου.

Καθυστέρηση καταβολής της εισφοράς μεγαλύτερη από 12 μήνες συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος για συνέχιση της προαιρετικής ασφάλισης.

Καταβολή εισφορών, που γίνεται μετά τη διακοπή της προαιρετικής

ασφάλισης, δεν δημιουργεί κανένα δικαίωμα απέναντι στο Ταμείο, εκτός από την ατομική επιστροφή των εισφορών».

5. Οι διατάξεις του εδαφίου γ' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.δ. 3348/1955, που προστέθηκε με την προηγούμενη παράγραφο του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους του Ταμείου, οι οποίοι έχουν διακόψει την ασφάλισή τους πριν από την ισχύ του νόμου αυτού, εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση μέσα σε προθεσμία ενός έτους, που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 17

Αναγνώριση χρόνου ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ.

Στο τέλος του άρθρου 5 του κωδικοποιημένου ν. 5945/1934 (ΦΕΚ 113 Α') προστίθεται παράγραφος 8, που έχει ως εξής:

«8. α) Οι ασφαλισμένοι του Ταμείου μπορεί να αναγνωρίσουν, μέχρι 2 χρόνια διακοπής της άσκησης του επαγγέλματός τους, που οφείλεται σε έλλειψη απασχόλησης, καθώς και 2 χρόνια διακοπής άσκησης του επαγγέλματος λόγω ασθένειας.

Η διακοπή άσκησης του επαγγέλματος δεν πρέπει να οφείλεται σε υπαιτιότητά τους.

β) Επίσης μπορούν να αναγνωρίσουν το χρόνο αναμονής μέχρι του διορισμού τους για ειδίκευση ή αγροτικό ιατρείο, καθώς και το χρόνο άσκησης και αναμονής για λήψη άδειας ασκήσεως επαγγέλματος των φαρμακοποιών και κτηνιάτρων μέχρι 2 χρόνια.

γ) Το σύνολο του χρόνου, που αναγνωρίζεται με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 4 χρόνια.

δ) Για την αναγνώριση του πιο πάνω χρόνου απαιτείται η υποβολή σχετικής αίτησης.

Τα δικαιολογητικά, που απαιτούνται για την αναγνώριση του χρόνου, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ.».

Άρθρο 18

Αύξηση του ποσοστού προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ.

1. Το εδάφιο α' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 (ΦΕΚ 239 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ., εφ' όσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, δικαιούνται προσαύξηση του ποσού της σύνταξης που λαμβάνουν κάθε φορά από το Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων περιπτώσεων, ως εξής:

αα) Οι ήδη ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ. μέχρι την 31-12-1990, που δεν έχουν επιλέξει μέχρι την ημερομηνία αυτήν την υπαγωγή τους στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, όπως αντικαταστάθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1539/1985, καθώς και όσοι υπάγονται στην ασφάλιση του Ταμείου, από την 1-1-1991 δικαιούνται την πιο πάνω προσαύξηση, εφ' όσον υποβάλουν σχετική αίτηση και παραμείνουν στην ασφάλιση 4 έτη, από την ημερομηνία της υπαγωγής τους στο καθεστώς των διατάξεων αυτών, που αυξάνονται κατά ένα έτος για κάθε διετία από την 1-1-1992 και στο εξής, μέχρι τη συμπλήρωση 15 ετών.

ββ) Την πιο πάνω προσαύξηση, ύστερα από αίτησή τους δικαιούνται και οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ., που υπάγονται ως έμμισθοι στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο και διακόπτουν την ασφάλισή τους ή αποχωρούν από τη θέση τους, χωρίς να θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης, ανεξάρτητα από το χρόνο υπαγωγής τους στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α.Υ..

Τα πρόσωπα αυτά, για να λάβουν την προσαύξηση, θα πρέπει να παραμείνουν στην ασφάλιση τουλάχιστον 5 έτη, από την ημερομηνία υπαγωγής τους στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου».

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Η εισφορά, που καταβάλλεται από τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου, για την προσαύξηση της σύνταξής τους ως μονοσυνταξιούχων, είναι ίση με το 50% της εισφοράς του κλάδου κύριας σύνταξης του Ταμείου, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά. Η αύξηση αυτή ισχύει από 1-1-1991.

Οι πιο πάνω εισφορές καταβάλλονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την καταβολή των εισφορών του κλάδου κύριας σύνταξης και σε περίπτωση καθυστέρησης αναπροσαρμόζονται στο ύψος του ποσού της εισφοράς, που ισχύει κάθε φορά κατά το χρόνο της καταβολής και επιβαρύνονται επίσης με τις πρόσθετες επιβαρύνσεις, που προβλέπονται για τις εισφορές του κλάδου κύριας σύνταξης.

Σε κάθε περίπτωση υπαγωγής στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, για τη χορήγηση της προσαύξησης είναι απαραίτητο να καταβληθούν όλες οι προηγούμενες εισφορές, περιλαμβανομένων και εκείνων που αντιστοιχούν σε χρονικά διαστήματα, κατά τα οποία ο ασφαλισμένος υπάγεται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Οι εισφορές αυτές υπολογίζονται από την ημερομηνία υπαγωγής στην ασφάλιση του Ταμείου ή αν αυτή προηγείται της 1-1-1980, από την ημερομηνία αυτή, με βάση το ασφάλιστρο που ισχύει κατά το χρόνο της καταβολής».

3. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Το ποσοστό προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που προβλέπεται από τις διατάξεις του εδαφίου α' της παραγράφου αυτής, καθορίζεται ως εξής:

αα) Για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1-1-1991 και στο εξής σε 37,5%.

ββ) Το ποσό της σύνταξης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που συνταξιοδοτήθηκαν από την ίδρυση αυτού μέχρι την 31-12-1981 προσαυξάνεται κατά 2,5% από 1-1-1991.

Το ποσοστό της προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που συνταξιοδοτήθηκαν από 1-1-1982 μέχρι την 31-12-1990 και έχουν υπαχθεί στο καθεστώς των διατάξεων του εδαφίου α' της παραγράφου αυτής, προσαυξάνεται κατά 5 εκατοστιαίες μονάδες, από 1-1-1991.

γγ) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου, τα ποσοστά προσαυξήσεων που ορίζονται στις περιπτώσεις αα' και ββ' του εδαφίου αυτού, είναι δυνατό να αυξάνονται ανάλογα με την οικονομική κατάσταση του Ταμείου, και μέχρι τη συμπλήρωση ανώτατου ορίου προσαύξησης 50%.

Η αύξηση αυτή είναι δυνατό να χορηγείται είτε σταδιακά κάθε έτος είτε εφάπαξ και με τα ίδια ή διαφορετικά ποσοστά ανάλογα με το έτος συνταξιοδότησης του συνταξιούχου.

δδ) Οι προσαυξήσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις του εδαφίου αυτού, καθώς και το ποσό που διατίθεται για τη γενική αύξηση των συντάξεων όλων των συνταξιούχων του Ταμείου, χορηγούνται από το πλεόνασμα του κλάδου συντάξεων του ταμείου που προκύπτει κάθε οικονομικό έτος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού».

4. Στο τέλος της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 προστίθεται εδάφιο στ', που έχει ως εξής:

«στ) Στις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων της παραγράφου αυτής υπάγονται και όσοι υγειονομικοί έχουν την ιδιότητα του βουλευτή, υπουργού, υφυπουργού, γενικού ή ειδικού γραμματέα υπουργείου, περιφερειάρχη, νομάρχη, δημάρχου ή προέδρου κοινότητας ή παίρνουν σύνταξη ή χορηγία λόγω της ιδιότητάς τους αυτής».

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 29 του ν. 1539/1985 καταργούνται. Δικαιώματα, που αποκτήθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις που καταργούνται, εξακολουθούν να διατηρούνται.

Άρθρο 19

Καταβολή συμπληρωματικού εφάπαξ βοηθήματος στους υγειονομικούς υπαλλήλους του Π.Ι.Κ.Π.Α. οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι στο Τ.Σ.Α.Υ.

1. Οι τακτικοί υγειονομικοί υπάλληλοι του Π.Ι.Κ.Π.Α., που υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου προνοίας του Τ.Σ.Α.Υ. για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος και δικαιούνται βάσει του π. δ. 913/1981 (ΦΕΚ 231 Α') να πάρουν από το Π.Ι.Κ.Π.Α. συμπληρωματικό εφάπαξ βοήθημα του ν. 103/1975 (ΦΕΚ 167 Α') μπορούν κατά τη συνταξιοδότησή τους για την υπηρεσία τους αυτή να λάβουν, εφ' όσον συνεχίζουν την ασφάλισή τους στον κλάδο πρόνοιας του Τ.Σ.Α.Υ., τη διαφορά του ποσού που προκύπτει μεταξύ εκείνου που προβλέπεται από τις διατάξεις του ν. 103/1975 και εκείνου που θα εδικαιούντο από το Τ.Σ.Α.Υ. εάν συνέπιπτε ταυτόχρονη αποχώρησή τους από το υγειονομικό επάγγελμα.

Το ύψος του εφάπαξ βοηθήματος, που θα εδικαιούντο από τον κλάδο πρόνοιας του Τ.Σ.Α.Υ., προκύπτει από έγγραφη βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας του ταμείου αυτού.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για όσους έχουν ήδη απομακρυνθεί, λόγω συνταξιοδότησης από την έμμισθη υπηρεσία τους.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται ανάλογα και σε κάθε άλλη όμοια περίπτωση τακτικών υπαλλήλων ν.π.δ.δ., που είναι ασφαλισμένοι σε ταμείο ή κλάδο πρόνοιας για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος και δικαιούνται, βάσει π.δ/τος, που έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 του ν. 103/1975 συμπληρωματικού εφάπαξ βοηθήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Ρύθμιση διαφόρων ασφαλιστικών θεμάτων

Άρθρο 20

Βιβλίο ημερήσιων δελτίων σε οικοδομικά και τεχνικά έργα

1. Καθιερώνεται η τήρηση βιβλίου ημερήσιων δελτίων απασχολούμενου προσωπικού, στο οποίο αναγράφονται οι απασχολούμενοι σε επιχειρήσεις και εργασίες οικοδομικών και τεχνικών έργων.

Δεν υποχρεούνται στην τήρηση του εν λόγω βιβλίου οι εργοδότες-ιδιοκτήτες, για μικροεπισκευές των κατοικιών τους, όταν δεν απαιτείται άδεια οικοδομικών εργασιών και εφ' όσον δεν απασχολούν περισσότερους από δύο εργαζόμενους.

2. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εργασίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να καθιερώνεται η τήρηση του ανωτέρω βιβλίου και σε άλλες επισκευαστικές επιχειρήσεις και εργασίες.

3. Με όμοιες αποφάσεις, που δημοσιεύονται επίσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ο τύπος του βιβλίου, τα στοιχεία που περιλαμβάνει, οι αρμόδιες υπηρεσίες για την έκδοση, χορήγηση και θεώρηση αυτού, οι ειδικότερες ρυθμίσεις για την περίπτωση απασχολουμένου με σύμβαση μισθώσεως έργου, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

4. Η καθιέρωση τηρήσεως βιβλίου ημερήσιων δελτίων αντικαθιστά τη θεώρηση και ανάρτηση πίνακα προσωπικού, ωρών εργασίας και εβδομαδιαίας αναπαύσεως.

5. Υπόχρεος για την προμήθεια, θεώρηση και φύλαξη του βιβλίου αυτού, καθώς και για την υποβολή αντιγράφων των ημερήσιων δελτίων του στις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α), μαζί με τις μισθολογικές καταστάσεις, είναι ο κύριος του έργου ή ο νόμιμα εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του.

6. Υπόχρεοι για την τήρηση του βιβλίου είναι:

α. ο κύριος του έργου ή ο νόμιμα εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπός του, που απασχολούν προσωπικό με σχέση εξαρτημένης εργασίας στην εκτέλεση, με αυτεπιστασία, οποιασδήποτε οικοδομικής εργασίας ή τεχνικού έργου,

β. ο εργολάβος ή ο υπεργολάβος, που απασχολούν προσωπικό με σχέση εξηρτημένης εργασίας στην εκτέλεση οποιασδήποτε οικοδομικής εργασίας ή τεχνικού έργου,

γ. ο εργολάβος και ο υπεργολάβος, κατά τα ανωτέρω, σε περίπτωση συνυπάρξεως αυτών.

7. Σε κάθε υπόχρεο, που από δόλο ή αμέλεια παραβαίνει τις διατάξεις αυτού του άρθρου, καθώς και των διοικητικών πράξεων, που εκδίδονται σε εφαρμογή του, επιβάλλονται οι ποινές του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα, κατόπιν μηνύσεως των αρμόδιων οργάνων του Υπουργείου Εργασίας ή των αστυνομικών οργάνων.

Πέραν των ποινικών κυρώσεων επιβάλλεται στους παραβάτες πρόστιμο, το ύψος του οποίου καθορίζεται για κάθε παράβαση, στο ποσό των 20-120 ημερομισθίων ανειδίκευτου εργάτη (εργατοτεχνίτη).

Το πρόστιμο επιβάλλεται με αιτιολογημένη πράξη του προϊσταμένου της περιφερειακής υπηρεσίας του Υπουργείου Εργασίας, μετά από τη διαπίστωση κάθε παράβασης από οποιοδήποτε όργανο ελέγχου ή μετά από γνώμη της μικτής επιτροπής ελέγχου, αν αυτή έχει επιληφθεί.

Η πράξη επιβολής προστίμου του προϊσταμένου της περιφερειακής υπηρεσίας κοινοποιείται με απόδειξη στον παραβάτη,ο οποίος καταβάλλει το πρόστιμο που του επιβλήθηκε με κατάθεση του ποσού στο λογαριασμό του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (Α.Σ.Ε.), που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος.

Ο παραβάτης μπορεί μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση να προσφύγει στα διοικητικά δικαστήρια,σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4125/1960 (ΦΕΚ 202 Α').

Μετά την πάροδο της προθεσμίας για την άσκηση και κοινοποίηση της προσφυγής, τα σχετικά έγγραφα διαβιβάζονται στη δημόσια οικονομική υπηρεσία της έδρας της επιχείρησης. Το ποσό του προστίμου βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου και αποδίδεται κατά μήνα υπέρ του λογαριασμού του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας.

Αν ασκηθεί προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων κατά της απόφασης επιβολής προστίμου, αναστέλλεται η βεβαίωση του προστίμου στη δημόσια οικονομική υπηρεσία, μέχρι την κοινοποίηση της οριστικής απόφασης επί της προσφυγής, η οποία πλέον συνιστά και τον τίτλο βεβαίωσης της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας.

Ο προσφεύγων μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής μπορεί να καταθέσει το ποσό του προστίμου, χωρίς επιβάρυνση, στο λογαριασμό του Α.Σ.Ε..

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων.

8. Το προβλεπόμενο από την παρ. 7 πρόστιμο μπορεί να επιβληθεί και από τα αρμόδια όργανα ελέγχου του Ι.Κ.Α., εφ' όσον τούτο δεν έχει επιβληθεί κατά την προηγούμενη παράγραφο. Στην περίπτωση αυτήν τα πρόστιμα βεβαιώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ι.Κ.Α. στα ταμεία είσπραξης εσόδων Ι.Κ.Α. και στις ταμειακές υπηρεσίες και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. και κατατίθενται στο λογαριασμό του Α.Σ.Ε..

Η πράξη επιβολής προστίμου από τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α., προσβάλλεται ενώπιον της Τ.Δ.Ε. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 120 του Κ.Α. Ι.Κ.Α..

Για την κάλυψη των δαπανών διοίκησης του Ι.Κ.Α. από τη βεβαίωση και είσπραξη του παραπάνω προστίμου, παρακρατείται από το εισπραττόμενο ποσό, ποσοστό ίσο με το προβλεπόμενο από το άρθρο 7 του ν. 4321/1963 ανώτατο ποσό, που ισχύει κάθε φορά για την είσπραξη του δωροσήμου.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται μέσα στα πλαίσια της προηγούμενης παραγράφου συγκεκριμένο ύψος προστίμου για κάθε παράβαση. Ειδικά προκειμένου περί μη αναγραφής στο βιβλίο απασχολουμένου αλλοδαπού ή συνταξιούχου γήρατος και αναπηρίας Ι.Κ.Α. το πρόστιμο καθορίζεται αυξημένο μέχρι 50% εκείνου, που θα καθοριστεί για τη μη αναγραφή ημεδαπού ή συνταξιούχου.

9. Από της ισχύος του παρόντος καταργούνται:

α) Το άρθρο 33 του ν. 1836/1989 «Προώθηση της απασχόλησης και της επαγγελματικής κατάρτισης και άλλες διατάξεις».

β) Το άρθρο 23 του ν. 1902/1990 «Ρύθμιση συνταξιοδοτικών και άλλων συναφών θεμάτων».

γ) Η αριθ. 1801/1989 απόφαση του Υπουργού Εργασίας «Υποχρέωση τήρησης βιβλίου ημερήσιων δελτίων απασχολουμένου προσωπικού στην εκτέλεση οικοδομικών και τεχνικών έργων».

Άρθρο 21

Ρύθμιση ασφαλιστικών θεμάτων διαφόρων ταμείων

1. Η καταβολή ασφαλιστικών εισφορών προς το Ταμείο Νομικών, από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού και στο εξής, από οποιοδήποτε πρόσωπο ασκεί εργασίες, για τις οποίες είναι δυνατή η ασφάλιση στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7. του ν.δ. 4114/1960 (ΦΕΚ 164 Α'), όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν κάθε φορά, δεν δημιουργεί δικαίωμα για παροχές, αν για το χρονικό διάστημα για το οποίο καταβάλλονται οι εισφορές δεν υπάρχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στην ασφάλιση του Ταμείου.

Ο έλεγχος των νόμιμων αυτών προϋποθέσεων γίνεται με την υποβολή στο Ταμείο Νομικών των δικαιολογητικών, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 8 του β.δ/τος 661/1961 (ΦΕΚ 157 Α').

2. α. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν.δ. 3894/1958 (ΦΕΚ 192 Α') προστίθεται διάταξη, ως εξής:

«Ως μόνιμοι υπάλληλοι των δήμων θεωρούνται οι τακτικοί υπάλληλοι αυτών από του διορισμού τους».

β. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του α.ν. 796/1948 προστίθεται διάταξη, ως εξής:

«Ως μόνιμοι υπάλληλοι των παραπάνω υπηρεσιών θεωρούνται οι τακτικοί υπάλληλοι αυτών από του διορισμού τους».

3. Το εδάφιο δ' της παραγράφου 9 του άρθρου 15 του ν. 1759/1988 (ΦΕΚ 50 Α') τροποποιείται, ως ακολούθως:

«δ. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, ο χρόνος, που διανύθηκε στην ασφάλιση του καταργούμενου κλάδου και του Ταμείου Ασφαλίσεως Επιχειρηματιών Κινηματογράφου (Τ.Α.Ε.Κ.), για τον οποίο έχουν καταβληθεί εισφορές, θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων (Τ.Α.Ε.) και στην αντίστοιχη ασφαλιστική κατηγορία, στην οποία προσέγγιζαν οι καταβληθείσες στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον κλάδο του Ι.Κ.Α., ασφαλιστικές εισφορές.

Ο χρόνος, που διανύθηκε στην ασφάλιση του καταργούμενου κλάδου και του Τ.Α.Ε.Κ., για τον οποίο δεν έχουν καταβληθεί οι ασφαλιστικές εισφορές, θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε. και στην Β' ασφαλιστική κατηγορία.

Οι εισφορές αυτές αναζητούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Τ.Α.Ε., όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά».

4. Στο τέλος του άρθρου 15 του ν.1759/1988 προστίθεται παράγραφος 13, ως εξής:

«13. α. Οι επιχειρηματίες κινηματογράφου οι οποίοι ήταν παράλληλα ασφαλισμένοι στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος, καθώς και στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., εφ' όσον θεμελιώνουν αυτοτελές συνταξιοδοτικό δικαίωμα με βάση το χρόνο

ασφάλισής τους και στους δύο πιο πάνω φορείς ή μόνο με το χρόνο ασφάλισής τους στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, δικαιούνται τη σύνταξη με βάση το χρόνο της ασφάλισής τους στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων.

Το ποσό της σύνταξής τους προσαυξάνεται, για το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε.Κ. ή του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης.

Εφ' όσον τα πιο πάνω πρόσωπα θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με βάση μόνο το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του Τ.Α.Ε.Κ. ή του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., δικαιούνται τη σύνταξη με βάση το χρόνο αυτόν και το ποσό της σύνταξής τους προσαυξάνεται για το χρόνο που πραγματοποίησαν στην ασφάλιση του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος, κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης.

β. Οι συνταξιούχοι του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων με χρόνο ασφάλισης στο Ταμείο αυτό από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος, οι οποίοι έχουν χρόνο παράλληλης ασφάλισης στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., δικαιούνται προσαύξηση της σύνταξής τους κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισής τους στο Τ.Α.Ε.Κ. ή τον Κλάδο Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α..

γ. Οι συνταξιούχοι του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., που μεταφέρθηκαν στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, οι οποίοι έχουν χρόνο παράλληλης ασφάλισης στο Ταμείο από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος και δεν θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μόνο με το χρόνο αυτόν, δικαιούνται προσαύξηση της σύνταξής τους κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισής τους στο Ταμείο.

δ. Οι συνταξιούχοι του Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολουμένων Ελευθέρων και Ανεξαρτήτων Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α. που μεταφέρθηκαν στο Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων, οι οποίοι είναι και συνταξιούχοι του Ταμείου με χρόνο ασφάλισης σε αυτό από άσκηση εμπορικού επαγγέλματος, λαμβάνουν μία σύνταξη από το Ταμείο, η οποία είναι ίση με το άθροισμα των ποσών των συντάξεων που δικαιούνται από τον πιο πάνω Κλάδο και από το Ταμείο».

5. Οι μόνιμοι και οι επί συμβάσει υπάλληλοι του Δημοσίου, που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243 Α') και επέλεξαν βάσει του άρθρου αυτού ως συνταξιοδοτικό φορέα το Ι.Κ.Α. ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης αντί της συνταξιοδότησής τους από το Δημόσιο, έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από το οικείο ταμείο ή κλάδο ή λογαριασμό πρόνοιας στον οποίο ήταν ασφαλισμένοι λόγω της υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν.δ. 874/1971 (ΦΕΚ 81 Α'), να τους επιστραφούν οι εισφορές που κατέβαλαν για το χρόνο αυτόν, μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του παρόντος.

6. Τα άρθρα 1, 2 και 3 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α'), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 4 του ν. 1287/1982 (ΦΕΚ 123 Α'), και με τις διατάξεις του άρθρου 37 του ν. 1902/1990, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

'Αρθρο 1

Χορήγηση σύνταξης σε ορφανά τέκνα

1. Από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) χορηγείται μηνιαία σύνταξη στα μη συμπληρώσαντα το 18ο έτος της ηλικίας τους, άγαμα τέκνα θανόντων ασφαλισμένων ή συνταξιούχων του Ο.Γ.Α., εφ' όσον:

α) δεν συνταξιοδοτούνται από τον Ο.Γ.Α. για οποιονδήποτε άλλο λόγο, ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή, κατά την έννοια του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 4169/1961, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά και της παραγράφου 2 του άρθρου 6,

β) ο αποβιώσας γονέας ήταν κατά το χρόνο του θανάτου του, συνταξιούχος του Ο.Γ.Α. ή ασφαλισμένος του Οργανισμού αυτού ολόκληρη την τριετία πριν από το θάνατό του.

Αν ο θάνατος οφείλεται σε βίαιο συμβάν, αρκεί ασφάλιση στον Ο.Γ.Α. κατά την ημερομηνία του βίαιου συμβάντος.

Η άσκηση από τον αποβιώσαντα γονέα επαγγέλματος πριν από τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας του, για το οποίο θα υπαγόταν στην ασφάλιση του Ο.Γ.Α., θεωρείται για την εφαρμογή του άρθρου αυτού, ως χρόνος ασφάλισης.

2. Τα άγαμα τέκνα, τα οποία σπουδάζουν σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ημεδαπής ή ισότιμα της αλλοδαπής και έλαβαν σύνταξη, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, δικαιούνται τη σύνταξη αυτή μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους.

'Αρθρο 2

Ποσό σύνταξης

Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης, που προβλέπεται από το προηγούμενο άρθρο, ορίζεται για κάθε παιδί, ίσο με την κατώτατη σύνταξη, που χορηγείται κάθε φορά, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ο.Γ.Α..

Το ποσό της σύνταξης διπλασιάζεται σε περίπτωση θανάτου και του άλλου γονέα, εφ' όσον συντρέχουν γι' αυτόν οι προϋποθέσεις, οι οποίες ορίζονται στην παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου.

'Αρθρο 3

Καταβολή Σύνταξης

1. Η σύνταξη καταβάλλεται από την 1η του επόμενου μήνα, εκείνου που πέθανε ο γονέας, παύει δε να καταβάλλεται στο τέλος του μήνα εκείνου που πέθανε το τέκνο ή την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο συμπληρώνει το τέκνο το 18ο έτος της ηλικίας του ή το 24ο έτος, εφ' όσον σπουδάζει.

Η σύνταξη δεν καταβάλλεται αναδρομικά για χρόνο μακρότερο του εξάμηνου από τη χρονολογία υποβολής της σχετικής αίτησης.

2. Η σύνταξη καταβάλλεται στον επιζώντα γονέα.

Σε περίπτωση θανάτου, αφάνειας, δικαστικής αντίληψης, νόμιμης ή δικαστικής απαγόρευσης ή έκπτωσης του επιζώντα γονέα, η σύνταξη καταβάλλεται στον επίτροπο, που έχει ορισθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Για συντάξεις που έχουν καταβληθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, σε δικαιούχο πριν από την έναντι του Ο.Γ.Α. νομιμοποίηση άλλου τυχόν δικαιούχου, καμία ευθύνη δεν φέρει ο οργανισμός, οι δε αιτούντες μπορούν να στραφούν μόνο κατά του λαβόντος.

Η σύνταξη καταβάλλεται απευθείας στα τέκνα, των οποίων η συνταξιοδότηση παρατείνεται πέραν του 18ου έτους της ηλικίας τους, λόγω σπουδών.

3. Οι πιστώσεις για τη χορήγηση από τον Ο.Γ.Α. συντάξεων σε ορφανά τέκνα ασφαλισμένων ή συνταξιούχων του οργανισμού αυτού, αναγράφονται κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό του Ο.Γ.Α., σε ίδιο κεφάλαιο».

7. Οι διατάξεις του άρθρου 1 του π.δ/τος 500/1984 (ΦΕΚ 177 Α') δεν έχουν εφαρμογή επί εκκρεμών κατά την έναρξη ισχύος του π.δ/τος αυτού αιτήσεων ασφαλισμένων ενώπιον του ταμείου ή των διοικητικών δικαστηρίων, για αναγνώριση ημερών εργασίας.

8. Τα ποσοστά πρόσθετου τέλους, λόγω εκπρόθεσμης καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1469/1984 όπως αυτά αναπροσαρμόσθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθ. 21 του ν. 1902/1990 και ισχύουν σήμερα, εφαρμόζονται αναλόγως για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

9. Το εδάφιο β' της παρ.3 του άρθρου 2 του ν. 1422/1984 (ΦΕΚ 27Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«β) η επέκταση της ασφάλισης του και στους τακτικούς υπαλλήλους του Ταμείου, που συνταξιοδοτούνται ή συνταξιοδοτήθηκαν από το Ι.Κ.Α., στα μέλη οικογενείας των, στις κατηγορίες του προσωπικού των Ο.Τ.Α. και άλλων νομών της Χώρας, όπως αυτές καθορίζονται από την ισχύουσα νομοθεσία του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. (τέως Κ.Α.Δ.Κ.Υ.).

Με την υπαγωγή των πιο πάνω προσώπων στην ασφάλιση του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. διακόπτεται υποχρεωτικά η ασφάλισή τους από τον Κλάδο Ασφαλίσεως Ασθενείας του Ι.Κ.Α.».

'Αρθρο 22

Συνταξιοδότηση παθόντων από τρομοκρατικές πράξεις

1. Ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., που καθίστανται πλήρως ανίκανοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους εξαιτίας ή εξ' αφορμής τρομοκρατικής πράξης, δικαιούνται, ανεξάρτητα από τα έτη υπηρεσίας τους, συντάξεως από το Ι.Κ.Α., που αντιστοιχεί σε 35 έτη ασφάλισης και αποδοχές του κλάδου που ανήκαν και μέχρι του οποίου θα εξελίσσοντο ως εν ενεργεία βάσει των διατάξεων, που ίσχυαν κατά το χρόνο του παθήματος με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και όλα τα επιδόματα.

2. Αν από τρομοκρατική πράξη επήλθε ο θάνατος του αναφερόμενου στην προηγούμενη παράγραφο προσώπου, η χήρα του φονευθέντος, καθώς και τα τέκνα του, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του Ι.Κ.Α. ή αν είναι ανίκανα, κατά τις κείμενες περί ανίκανων τέκνων διατάξεις, δικαιούνται συντάξεως ίσης με αυτήν που θα κατεβάλετο στο φονευθέντα αν είχε καταστεί από την τρομοκρατική πράξη τελείως ανίκανος για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή της εργασίας του, κατά την προηγούμενη παράγραφο.

3. Ευεργετήματα και ευνοϊκές διατάξεις, που προβλέπονται από το ν. 1987/1990, εφαρμόζονται αναλόγως και για τη χήρα και τα τέκνα του φονευθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Κύρωση υπουργικών αποφάσεων

Άρθρο 23

Κύρωση αποφάσεων

1. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ14/οικ. 3081/11-1-1991 υπουργική απόφαση «Διακανονισμός εξόφλησης οφειλών από καθυστερούμενες εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη τόνωσης του ρυθμού της παραγωγικής δραστηριότητας της οικονομίας της Χώρας.

2. Την ανάγκη υποβοήθησης των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης στην είσπραξη των εσόδων τους από καθυστερούμενες εισφορές.

3. Την αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων που κυρώθηκε με το ν. 1858/1989 (ΦΕΚ 148 Α').

Άρθρο 1

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές περιόδου μέχρι 30-11-90 προς Οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων κεφαλαιοποιούμενες την ημερομηνία υποβολής της αίτησης μαζί με τα αυτοτελή πρόσθετα τέλη, τόκους και λοιπές προσαυξήσεις και επιβαρύνσεις, δικαστικά έξοδα, έξοδα εκτέλεσης κ.λπ. διακανονίζονται και εξοφλούνται ως εξής:

α) το 5% της κεφαλαιούμενης συνολικής οφειλής προκαταβάλλεται.

β) Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται σε 28 μηνιαίες ισόποσες δόσεις που το ποσό της κάθε μιας δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 10.000 δρχ.

γ) Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 31/1/1991.

δ) Η προκαταβολή ως και η καταβολή της πρώτης δόσης πρέπει να πληρωθούν μέχρι την 28/2/1991.

2. Προϋπόθεση υπαγωγής στο διακανονισμό αλλά και συνέχισης καταβολής των δόσεων είναι η μη ύπαρξη οφειλής από τρέχουσες απαιτητές εισφορές.

3. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου με την απόφαση αυτή ευεργετήματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλομένων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σε αυτή την ημέρα εξόφλησης πρόσθετα τέλη, επιβαρύνσεις, προσαυξήσεις , αυτοτελή πρόσθετα τέλη κ.λπ..

4. Στο διακανονισμό αυτό υπάγονται, οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη οι εισφορές υπέρ ΕΛΔΕΟ-Ι.Κ.Α. καθώς και οι εισφορές αυτοτελώς εργαζομένων επιστημόνων, εμπόρων ,επαγγελματιών βιοτεχνών για υποχρεωτική ασφάλιση στους Οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, κυρίας και επικουρικής ασφάλισης, αρωγής, ασθένειας, πρόνοιας αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εξαιρουμένων των εισφορών από προαιρετική ασφάλιση.

5. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τις καθυστερούμενες εισφορές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Πολιτικής των οποίων οι εισφορές εισπράττονται από το Ι.Κ.Α. μαζί με τις δικές του.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις που οφείλουν στο Ι.Κ.Α. και έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση που προβλέπει η απόφαση αυτή ή στη ρύθμιση που προβλέπεται από την αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 υπουργική απόφαση και έχουν καταβάλει τις ληξιπρόθεσμες δόσεις και τις τρέχουσες απαιτητές εισφορές εισπράττουν τις εκκαθαρισμένες απαιτήσεις τους από το Δημόσιο, συμπεριλαμβανομένων και των εξαγωγικών επιτοκίων επιδοτήσεων, επιχορηγήσεων κ.λπ..

Συμψηφίζονται όμως υποχρεωτικά με τις οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές οι εκκαθαρισμένες απαιτήσεις από το Δημόσιο των αναδόχων οικοδομικοτεχνικών έργων του Δημοσίου, οι προερχόμενες από εξόφληση τελικού λογαριασμού,έστω και αν αυτοί είναι ενήμεροι με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Για όσο διάστημα οι εργοδότες τηρούν τους όρους του διακανονισμού, αναστέλλεται η διαδικασία λήψης αναγκαστικών μέτρων. Κατ' εξαίρεση η συμμόρφωση με τους όρους του διακανονισμού δεν συνεπάγεται την άρση των κατασχέσεων και υποθηκών που έχουν επιβληθεί.

Οι κατατεθείσες εγγυητικές επιστολές για ρύθμιση της οφειλής επιστρέφονται.

Διατηρούνται δε οι καταθέσεις για άλλους λόγους ή αντικαθίστανται με νέες, που θα καλύπτουν τις δόσεις της παρούσας ρύθμισης.

Οι παραπάνω αναστολές παύουν εφ' όσον ο υπόχρεος δεν καταβάλλει τρεις συνεχείς δόσεις.

Άρθρο 4

Το Ι.Κ.Α. και οι άλλοι ασφαλιστικοί οργανισμοί κύριας ασφάλισης μισθωτών χορηγούν βεβαίωση ενημερότητας για τη δανειοδότηση-χρηματοδότηση επιχειρήσεων από τράπεζες ή οποιοδήποτε άλλο πιστωτικό ίδρυμα εφ' όσον η επιχείρηση έχει υπαχθεί στο διακανονισμό και τηρεί τους όρους της ρύθμισης.

Άρθρο 5

Όπου από τις κείμενες διατάξεις απαιτείται ως προϋπόθεση για την απονομή σύνταξης από οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης η προηγούμενη εξόφληση των καθυστερούμενων οφειλών, λογίζεται ότι υπάρχει η προϋπόθεση αυτή στην περίπτωση υπαγωγής στο διακανονισμό της απόφασης αυτής.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αναστολή της καταβολής της σύνταξης μέχρι και το μήνα κατά τον οποίο θα εξοφληθεί ολόκληρο το ποσό των δόσεων που υπολείπεται, προσαυξημένο με τα αναλογούντα σ' αυτές πρόσθετα τέλη.

Άρθρο 6

1. Επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί στην αρ. Φ11/οικ. 792/6-3-1989 υπουργική απόφαση και έχουν απωλέσει το δικαίωμα της ρύθμισης μπορεί να το επανακτήσουν, εφ' όσον μέχρι την 28/2/1991 εξοφλήσουν όλες τις ληξιπρόθεσμες δόσεις και απαιτητές τρέχουσες εισφορές. Επίσης μπορούν να υπαχθούν στη ρύθμιση της απόφασης αυτής.

2. Σε περίπτωση που βεβαιωθούν εισφορές (τρέχουσες) μετά τη ρύθμιση που έγινε με την αρ.Φ 11/οικ.792/6-3-1989 υπουργική απόφαση και αυτή που γίνεται με την παρούσα απόφαση, δύναται ο εργοδότης να καταβάλει αυτές και να πιστωθούν στο χρόνο που αντιστοιχούν κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παρ.4 του ν. 1902/1990 εφ' όσον δι' αυτού του τρόπου συνεχίζεται η ρύθμιση.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με το νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ	**Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»**

2. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε, η Φ14/οικ. 243/28-1-1991 υπουργική απόφαση «Συμπλήρωση της Φ14/οικ. 3081/11-1-1991 υπουργικής απόφασης», που έχει ως εξής:

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την αρ. Φ14/3081/11-1-91 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων.

2. Αιτήματα παραγωγικών τάξεων της Χώρας.

αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε και συμπληρώνουμε την αρ. Φ14/οικ. 3081/11-1-91 απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως εξής:

1. Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι 28-2-91.

2. Η προκαταβολή και η καταβολή της πρώτης δόσης πρέπει να πληρωθούν μέχρι 31-3-91.

3. Η ρύθμιση του άρθρου 5 που αφορά την απονομή σύνταξης ισχύει και για την απονομή παροχών ασθένειας.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

3. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/2312/13-9-89 υπουργική απόφαση (ΦΕΚ 724 Α'), «Διακανονισμός εξόφλησης οφειλών από καθυστερούμενες εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής

ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σεισμόπληκτων περιοχών Μεσσηνίας, Ηλείας και Ζακύνθου», που έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την δημιουργηθείσα κατάσταση από τους σεισμούς που έπληξαν την ευρύτερη περιοχή της Καλαμάτας τον Σεπτέμβριο του 1986 και των Νομών Ηλείας και Ζακύνθου του έτους 1988.

2. Την άμεση ανάγκη υποβοήθησης της προσπάθειας αποκατάστασης της ομαλής οικονομικής ζωής και δραστηριοποίησης της οικονομίας στις πιο πάνω περιοχές.

3. Τις Β7/οικ.2994/3-12-86 και Β/7/οικ.429/19-2-87 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Τα αιτήματα των παραγωγικών τάξεων της Καλαμάτας και των πληγεισών περιοχών των νομών Ηλείας και Ζακύνθου.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές περιόδου μέχρι 31-12-1989 συμπεριλαμβανομένων και των εισφορών του δώρου Χριστουγέννων 1989, προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το ΤΑΔΚΥ εξοφλούνται σε 60 μηνιαίες άτοκες ισόποσες δόσεις χωρίς πρόσθετα τέλη ή άλλες προσαυξήσεις που το ποσό της καθεμιάς δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 5.000 δραχμών.

Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 10-2-1990.

Η πρώτη δόση πρέπει να πληρωθεί μέχρι 28-2-1990.

2. Κεφαλαιοποιούνται όλες οι υπόλοιπες ανεξόφλητες δόσεις και υπάγονται στη νέα ρύθμιση των οποίων η καταβολή αρχίζει επίσης από 28-2-1990.

3. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή των διακανονιζόμενων μέχρι τριών κατά ανώτατο όριο δόσεων, συνεπάγεται απώλεια του παρεχομένου, με την παρούσα απόφαση, ευεργετήματος, καθίσταται δε εξ ολοκλήρου απαιτητό το σύνολο της υπόλοιπης οφειλής μετά των αναλογούντων σε αυτή προσθέτων τελών, τόκων και των λοιπών προσαυξήσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

4. Στην ανωτέρω ρύθμιση υπάγονται όλες οι επιχειρήσεις που έχουν επαγγελματική εγκατάσταση στις σεισμόπληκτες περιοχές των νομών Μεσσηνίας (από τους σεισμούς του Σεπτεμβρίου 1986), Ηλείας και Ζακύνθου (από τους σεισμούς του 1988) καθώς και οι λοιποί εργοδότες ή ασφαλισμένοι που κατοικούν στις περιοχές αυτές.

5. Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ»

4. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/οικ.401/15-2-1991 υπουργική απόφαση «Αναστολή καταβολής τρεχουσών εισφορών ξενοδοχειακών επιχειρήσεων προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς Ι.Κ.Α. και Τ.Α.Ξ.Υ.» που έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τα οικονομικά προβλήματα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων εξαιτίας του πολέμου στον Περσικό Κόλπο.

2. Υπόμνημα του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου Ελλάδος.

Αποφασίζουμε:

1. Η καταβολή εισφορών των μηνών Δεκεμβρίου 1990 και Δώρου Χριστουγέννων καθώς και των μηνών Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου 1991 ξενοδοχειακών επιχειρήσεων συνεχούς λειτουργίας προς Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και Τ.Α.Ξ.Υ. αναστέλλεται μέχρι 30-4-1991.

Οι παραπάνω οφειλές κεφαλοποιούνται χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις και εξοφλούνται σε πέντε (5) μηνιαίες ίσες δόσεις της πρώτης καταβλητέας μέχρι 31-5-91.

2. Προϋπόθεση υπαγωγής στη ρύθμιση της απόφασης αυτής είναι να μην οφείλονται εισφορές μέχρι 30-11-90 ούτε να έχει γίνει υπαγωγή των εν λόγω επιχειρήσεων στις ρυθμίσεις των Φ11/οικ.792/6-3-89 και Φ14/οικ.3081/11-1-91 αποφάσεων ή στη ρύθμιση του άρθρου 112 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α..

3. Οι καταλαμβανόμενες από την απόφαση αυτή επιχειρήσεις κατά το διάστημα αναστολής και καταβολής των εισφορών και δόσεων λαμβάνουν από το Ι.Κ.Α. πιστοποιητικό των άρθρων 2 και 4 του ν. 1239/82.

4. Οι καταβαλλόμενες από τον εργοδότη εισφορές για την περίοδο αναστολής πιστώνονται στην περίοδο που αφορούν κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παρ.4 του ν.1902/90.

5. Τα εκ της ασφάλισης δικαιώματα των εργαζομένων την περίοδο αναστολής δεν επηρεάζονται από την μη καταβολή των εισφορών εκ μέρους των εργοδοτών.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ	ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ	**Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»**

5. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ11/2774/7-12-90 υπουργική απόφαση «Όριο ασφαλιστικής ενημερότητας», που έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 2 και 4 του ν.1239/1982 »Διακανονισμός εξοφλήσεως οφειλών από καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές προς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως, αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών» (ΦΕΚ 35/Α/82).

2. Την κοινή Απόφαση 25202/305/9-3-88 των Υφυπουργών Οικονομικών και Υγείας,Πρόνοιας και Κοιν.Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 151/Β/18-3-88).

3. Το Ε57/5/1-11-90 έγγραφο του Ι.Κ.Α.

αποφασίζουμε:

1. Καθορίζουμε ως όριο για την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 2 του ν.1239/1982 το ποσό των διακοσίων χιλιάδων δρχ. (200.000) πάνω από το οποίο οι επιχειρήσεις που έχουν εκκαθαρισμένες απαιτήσεις κατά του Δημοσίου, υποχρεούνται να προσκομίζουν κατά την είσπραξη των απαιτήσεων αυτών βεβαίωση από την οποία να αποδεικνύεται ότι δεν οφείλουν ασφαλιστικές εισφορές στο Ι.Κ.Α..

2. Οι βεβαιώσεις που χορηγούνται σε εφαρμογή των άρθρων 2 και 4 του ν. 1239/82 ισχύουν για 2 μήνες από την έκδοσή τους. Εξαιρούνται οι βεβαιώσεις που χορηγούνται στους αναδόχους δημοσίων έργων για εξόφληση λογαριασμών κατ' εφαρμογήν των διατάξεων των άρθρων 2 και 6 του ν. 1239/1982, οι οποίες ισχύουν μέχρι την εξόφληση του λογαριασμού για τον οποίο χορηγούνται.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

6. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.36/1281/14-7-88 υπουργική απόφαση «Αύξηση εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ.ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν.1558/85 (ΦΕΚ 137/26-7-85 τ.Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο 5 του Π.Δ/τος 437/85 (ΦΕΚ 157/85 τ.Α) «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

2. Την 471/1988 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 463/7-7-88) »Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και το Π.Δ. 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-1988), »Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινων. Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100/1982 τ.Α) «Αύξηση των συντάξεων Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε., Τ.Σ.Α. και Ταμείου Ασφαλ. Επιχ/ών Κινηματογράφου» καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 43 του ν.1469/84 (ΦΕΚ 111/84 τ.Α).

4. Τις 434-435/6-6-88 αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Α.Ε..

5. Το Α 13628/Δ.750/1-7-1988 έγγραφο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, αποφασίζουμε:

Α. 1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον κλάδο Σύνταξης, που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ. 5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται, από 1-7-1988, κατά ποσοστό 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 3.200
β) Β » » » 4.600
γ) Γ » » » 6.100
δ) Δ » » » 7.600
ε) Ε » » » 9.300
στ) ΣΤ » » » 12.800
ζ) Ζ » » » 14.400

2. Η ενιαία μηνιαία εισφορά και για τους δύο κλάδους Ασφάλισης και για κάθε ασφαλιστική κατηγορία ορίζεται, από 1-7-1988, ως ακολούθως:

α) Γ Ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 6.800
β) Δ » » » 8.300
γ) Ε » » » 10.000
δ) ΣΤ » » » 13.500
ε) Ζ » » » 15.100

3. Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ. 9 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται από 1-7-1988 κατά 17% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 14.800
β) Β » » » 21.900
γ) Γ » » » 29.300
δ) Δ » » » 34.900
ε) Ε » » » 40.200

Β. Αυξάνονται από 1-7-1988 οι συντάξεις, πλην των κατωτάτων ορίων αυτών, που καταβάλλει το ΤΑΕ κατά ποσοστό 12% και ορίζεται η νέα κλίμακα συντάξεων, με μικρή στρογγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών, λόγω αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 29.100
β) Β » » » 39.200
γ) Γ » » » 49.100
δ) Δ » » » 58.900
ε) Ε » » » 68.500
στ) ΣΤ » » » 77.800
ζ) Ζ » » » 87.000

Από 1-7-1988 καθορίζονται τα κατώτατα όρια λόγω αναπηρίας ή γήρατος μαζί με όλα τα επιδόματα, μη περιλαμβανομένης και της προσαύξησης για απόλυτη αναπηρία σε τριάντα πέντε χιλιάδες δρχ. (35.000) το μήνα και τριάντα μία χιλιάδες εξακόσιες δρχ. (31.600) το μήνα τα λόγω θανάτου.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

7. Οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων που καθορίζονται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αυξάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

8. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.36/797/3-5-1989 υπουργική απόφαση «Αύξηση εισφορών και συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/26-7-85 τ.Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο 5 του Π.Δ/τος 437/85 (ΦΕΚ 157/85 τ.Α) «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

2. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-1988, τ.Α) »Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και την 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Γενικές και ειδικές αρμοδιότητες Υφυπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ.Β).

3. Τις 239 και 240/24-4-89 αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΑΕ.

αποφασίζουμε:

Α. 1. Η ατομική μηνιαία εισφορά κάθε ασφαλισμένου για τον κλάδο Σύνταξης που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 61 και από την παρ.5 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται, από 1-5-1989 κατά ποσοστό 20% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία στρογγυλοποιημένη σε εκατοντάδα δραχμών, ως ακολούθως:

α) Α Ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 3.800
β) Β » » » 5.500
γ) Γ » » » 7.300
δ) Δ » » » 9.100
ε) Ε » » » 11.200
στ) ΣΤ » » » 15.400
ζ) Ζ » » » 17.300

2. Η ενιαία μηνιαία εισφορά και για τους δύο κλάδους Ασφάλισης και για κάθε ασφαλιστική κατηγορία ορίζεται, από 1-5-1989, ως ακολούθως:

α) Γ ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 8.000
β) Δ » » » 9.800
γ) Ε » » » 11.900
δ) ΣΤ » » » 16.100
ε) Ζ » » » 18.000

3. Η συμπληρωματική εισφορά που προβλέπεται από την παρ.9 του άρθρου 110 του Π.Δ. 668/81, αυξάνεται από 1-5-1989, κατά 20% και ορίζεται κατά ασφαλιστική κατηγορία, ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 17.800
β) Β » » » 26.300
γ) Γ » » » 35.200
δ) Δ » » » 41.900
ε) Ε » » » 48.200

. 1. Αυξάνονται από 1-5-1989 οι συντάξεις, πλην των κατωτάτων ορίων αυτών, που καταβάλλει το ΤΑΕ κατά ποσοστό 17% και ορίζεται η νέα κλίμακα συντάξεων με στρογγυλοποίηση σε εκατοντάδα δραχμών, λόγω αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε εξ ολοκλήρου σε μία από τις ασφαλιστικές κατηγορίες ως ακολούθως:

α) Α ασφαλιστική κατηγορία δρχ. 34.000
β) Β » » » 45.900
γ) Γ » » » 57.400
δ) Δ » » » 68.900
ε) Ε » » » 80.100
στ) ΣΤ » » » 91.000
ζ) Ζ » » » 101.800

2. Από 1-5-1989 καθορίζονται τα κατώτατα όρια λόγω αναπηρίας ή γήρατος μαζί με όλα τα επιδόματα, μη περιλαμβανομένης και της προσαύξησης για απόλυτη αναπηρία, σε σαράντα τρεις χιλιάδες δρχ. (43.000) το μήνα και τριάντα οκτώ χιλιάδες οκτακόσιες δρχ. (38.800) το μήνα, τα λόγω θανάτου.

Η απόφαση αυτή, θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

9. Οι εισφορές και οι συντάξεις του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων που καθορίζονται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αυξάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

10. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η 36/497/10-5-89 (ΦΕΚ 350/Β/11-5-1989) υπουργική απόφαση «Χορήγηση εξωνοσοκομειακής περίθαλψης στους ασφαλισμένους του Τ.Α.Ε.», που έχει ως εξής:

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ.ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του ν. 403/1976 (ΦΕΚ 204/Α/76) «περί Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων».

β) Την Κοινή απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αρ. 904/30-11-88 (ΦΕΚ 863/Β/30-11-88).

γ) Την ανάγκη αναβάθμισης της παρεχόμενης από το ΤΑΕ υγειονομικής περίθαλψης στους ασφαλισμένους του.

αποφασίζουμε:

1. Το Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων χορηγεί πέραν της Υγειονομικής

περίθαλψης, που προβλέπεται από το π.δ/μα 668/81 «περί εγκρίσεως του Καταστατικού του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων» (ΦΕΚ 167/Α/30-6-81) και τις πιο κάτω κατηγορίες παροχών:

α) Ιατρική περίθαλψη

β) Φαρμακευτική περίθαλψη και

γ) Παρακλινικές εξετάσεις.

2. Η ιατρική περίθαλψη, η έκδοση των ιατρικών συνταγών, καθώς και η εκτέλεση των παρακλινικών εξετάσεων, πέραν εκείνων, που καθορίζονται από το άρθρο 79 του π.δ/τος 668/81, πραγματοποιούνται από τα εξωτερικά ιατρεία των Κρατικών Νοσοκομείων και Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων του ν.δ/τος 2592/53, από τα Κέντρα Υγείας και από τα Περιφερειακά Ιατρεία του ΕΣΥ.

Δικαιούχοι χορήγησης των παραπάνω παροχών είναι τα πρόσωπα, που καθορίζονται από την σχετική νομοθεσία του Ταμείου.

Η πιο πάνω περίθαλψη χορηγείται ως εξής:

α) Οι ιατρικές φροντίδες παρέχονται από τους γιατρούς των πιο πάνω σχηματισμών, χωρίς συμμετοχή των ασφαλισμένων στην απαιτούμενη δαπάνη.

β) Το Ταμείο παρέχει στους ασφαλισμένους του, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής και φαρμακευτικής επιστήμης τα αναγκαία φάρμακα για την αποκατάσταση της υγείας τους και της ικανότητας για εργασία, ή για ανακούφιση από νοσηρή κατάστασή τους.

Τα φάρμακα, που παρέχονται από το Ταμείο, πρέπει να κυκλοφορούν νόμιμα στην Ελλάδα.

Οι ασφαλισμένοι συμμετέχουν στην δαπάνη αγοράς των φαρμάκων κατά ποσοστό 20%.

Στους ασφαλισμένους που πάσχουν από νεφροπάθεια, από υποφυσιογενή νανισμό, από μεσογειακή αναιμία, αιμορροφιλία και σακχαρώδη διαβήτη γενικά, χορηγούνται τα αναγκαία για την πάθηση τους φάρμακα δωρεάν.

Οι συνταγές φαρμάκων εκδίδονται από τους γιατρούς των Κρατικών Υγειονομικών σχηματισμών του ΕΣΥ.

Οι συνταγές φαρμάκων, που εκδίδονται, σύμφωνα με τα πιο πάνω οριζόμενα εκτελούνται από τα φαρμακεία, που λειτουργούν νόμιμα.

γ) Η συμμετοχή των ασφαλισμένων στην δαπάνη διενέργειας παρακλινικών εξετάσεων, όπου αυτή προβλέπεται, από τις σχετικές διατάξεις, καθορίζεται σε ποσοστό 25%.

3. Το ύψος της ατομικής μηνιαίας εισφοράς των αμέσως ασφαλισμένων για τον Κλάδο Ασθενείας και Μητρότητας, που καθορίζεται από το π.δ/γμα 111/83 « Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 61 του π.δ/τος 668/81 «περί εγκρίσεως του καταστατικού του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων Α 167)» (ΦΕΚ 49/Α/20-4-83), αυξάνεται σε χίλιες διακόσιες (1.200) δραχμές.

4. Η όλη διαδικασία της χορήγησης των παροχών της εξωνοσοκομειακής περίθαλψης, που καθορίζεται με την απόφαση αυτή, ο τρόπος πληρωμής των σχετικών δαπανών στους δικαιούχους, τα απαιτούμενα σε κάθε περίπτωση δικαιολογητικά και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, για την εφαρμογή της παρούσης απόφασης, καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

Η παρούσα απόφαση της οποίας η ισχύς αρχίζει από 1ης Ιουνίου 1989, να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

11. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.35/795/26-4-1989 υπουργική απόφαση «Αύξηση συντάξεων Τ.Ε.Β.Ε.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/26-7-85 τ.Α) και του άρθρου 5 του Π.Δ.437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 157/85, τ.Α).

2. Τις διατάξεις του π.δ/τος 105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/15-3-1988, τ.Α) και την 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Γενικές και ειδικές αρμοδιότητες Υφυπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88, τ.Β).

3. Την από 27 Φεβρουαρίου 1989 απόφαση του Κ.Υ.Σ.Υ.Μ.

αποφασίζουμε:

Από 1-4-1989 αυξάνονται όλες οι καταβαλλόμενες συντάξεις του Τ.Ε.Β.Ε., πέραν του ήδη χορηγηθέντος ποσοστού 20%, κατά ποσοστό 5% και τα κατώτατα όρια καθορίζονται στις 30.240 δρχ. για τις συντάξεις λόγω γήρατος-αναπηρίας και στις 25.250 δρχ. για τις συντάξεις λόγω θανάτου.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

12. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/794/26-4-89 υπουργική απόφαση «Αύξηση του ποσού της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του ΤΣΑ», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/26-7-85, τ.Α) και του άρθρου 5 του Π.Δ/τος 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 157/85, τ.Α).

2. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινων. Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/15-3-1988, τ.Α) και την 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Γενικές και ειδικές αρμοδιότητες Υφυπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88, τ.Β).

3. Την 1366/1-12-88 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α. με την οποία αυξήθηκαν από 1-4-1989 οι συντάξεις του Τ.Σ.Α. κατά ποσοστό 7,5%.

4. Την από 27 Φεβρουαρίου 1989 απόφαση του ΚΥΣΥΜ.

αποφασίζουμε:

Από 1-4-1989 το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του Τ.Σ.Α., που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 39 του Π.Δ/τος 669/81, όπως αυτό τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, καθορίζεται σε δραχμές 29.000, που αντιστοιχεί σε 15 συντάξιμα έτη.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

13. Το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των δικαιούχων ασφαλισμένων του ΤΣΑ, που καθορίζεται με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αυξάνει σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του Ταμείου, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

14. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/1725/1-12-88 υπουργική απόφαση «Εξόφληση καθυστερουμένων ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137/26.7.85, τ.Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» και το άρθρο 5 του Π.Δ/τος 437/85 (ΦΕΚ 157/85, τ.Α).

2. Την 904/30.11.88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν.Ασφαλίσεων για την ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν.Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 863/30.11.88, τ.Β).

3. Την 1254/3.11.88 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α. εφ' όσον καταβληθούν έως 31.12.1988, απαλλάσσονται των προσθέτων τελών και λοιπών προσαυξήσεων και καταβάλλονται τμηματικά ή εφάπαξ αναπροσαρμοσμένες στο ύψος του ασφαλίστρου που ισχύει την 1.1.1988.

2. Οι ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α., που καθυστερεί η καταβολή τους πέραν της 31.12.1988, αναπροσαρμόζονται στο ύψος του ασφαλίστρου της 1.1.89 και μετά παρέλευση τριμήνου από το τέλος του μηνός Ιανουαρίου επιβαρύνονται με πρόσθετο τέλος 3% για κάθε μήνα καθυστέρησης και μέχρι 50% της αναπροσαρμοσθείσης κύριας οφειλής.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

15. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/1152/12-10-90 υπουργική απόφαση «Εξόφληση καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 και 29 του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α'), το π. δ. 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157) και το π. δ. 180/90 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ Α 64).

2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν.Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α 46).

3. Την 870/30-8-90 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΣΑ.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α., που ανάγονται σε χρονικές περιόδους μέχρι 31-12-1989, κεφαλαιοποιούνται με το ασφάλιστρο που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης και εξοφλούνται σε 25 μηνιαίες δόσεις.

Η κάθε δόση επιβαρύνεται με πρόσθετα τέλη 20% και είναι ίση με το ποσό μιας μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς των Κλάδων Συντάξεων και Ασθένειας.

Η αίτηση για τον διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 30-11-1990. Με την υποβολή της αίτησης πρέπει να καταβληθούν οι οφειλόμενες από 1-1-90 και εφεξής, ασφαλιστικές εισφορές.

Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέχρι 31-12-1990.

Κάθε δόση θα καταβάλλεται μαζί με την ασφαλιστική εισφορά που ανάγεται στον προηγούμενο της καταβολής μήνα (τρέχουσα ασφαλιστική εισφορά).

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος και καθίσταται εξ ολοκλήρου απαιτητό το σύνολο της υπόλοιπης οφειλής μετά των αναλογούντων σ'αυτήν προσθέτων τελών και λοιπών προσαυξήσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

2. Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Τ.Σ.Α. μπορεί να εξοφλούνται εφάπαξ ή τμηματικά, χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις, εφ' όσον καταβληθούν μέχρι 30-11-1990.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

16. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.22/1447/ /30-11-1990 υπουργική απόφαση «Παράταση της προθεσμίας εξόφλησης καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών στο Τ.Σ.Α.», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 και 29 του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα (ΦΕΚ 137 Α'), το π. δ. 437/85 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 157 Α') και το π. δ. 180/90 «Διορισμός Υπουργών, αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ 64 Α').

2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 46 Α').

3. Την 1159/28-11-1990 Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Α.

αποφασίζουμε:

Οι προβλεπόμενες από τις παραγράφους 1 και 2 της Φ.22/1152/12-10-90 Υπουργικής Απόφασης προθεσμίες υποβολής αίτησης για διακανονισμό των καθυστερούμενων εισφορών στο Τ.Σ.Α. και καταβολής των καθυστερούμενων εισφορών χωρίς πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις παρατείνονται μέχρι 31-12-1990.

Η πρώτη δόση πρέπει να καταβληθεί μέχρι 31-1-1991.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

17. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι Φ.41/1402/9-5-85 και Φ.41/64/8-2-90 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αύξηση των συντάξεων του Ταμείου Νομικών», το κείμενο των οποίων έχει ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 1090/80 (ΦΕΚ 263, τ.Α).

2. Τη διάταξη του άρθρου 14 του Νόμου 1266/1982 (ΦΕΚ 81 Α), σε συνδυασμό με αυτήν του άρθρου 9 του Π.Δ/τος 574/1982 (ΦΕΚ 104 Α).

3. Την 30/27-9-1984 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 689/τ.Β).

4. Τη σύμφωνη πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών, που διατυπώθηκε στην από 3228/30-4-1985 συνεδρίασή του.

5. Την από 4-5-1985 γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των δικηγορικών συλλόγων του Κράτους, που μας γνωστοποιήθηκε με το 5039/768/9-5-85 έγγραφο της Συντονιστικής Επιτροπής των Δικηγορικών Συλλόγων.

Αποφασίζουμε:

1. Από την 1η Ιουνίου 1985 οι συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, καθώς και τα κατώτατα όρια συντάξεων που χορηγεί το Ταμείο Νομικών, αυξάνονται κατά ποσοστό 10%.

2. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 9 Μαΐου 1985

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ρ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ

β. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 19 του ν.δ. 4114/60 (ΦΕΚ 164 Α), όπως αντικαταστάθηκαν με τη διάταξη του άρθρου 6 του ν. 1090/80 (ΦΕΚ 263 Α).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α), όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάσταση και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100 Α) και άρθρου 43 ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 του Ν.1558/85 (ΦΕΚ 137 Α) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα», καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ.437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ/τος 570/1989 (ΦΕΚ 241 Α/23-11-89) «Διορισμός Υπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών».

5. Τις διατάξεις του Π.Δ.105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 46 Α/1988).

6. Τη σύμφωνη πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών, που διατυπώθηκε στην από 3480/15-11-89 συνεδρίασή του.

7. Την από 16-12-1989 γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των δικηγορικών συλλόγων του Κράτους, που μας γνωστοποιήθηκε με το από 5-1-1990 έγγραφο της Συντονιστικής Επιτροπής των Δικηγορικών Συλλόγων.

αποφασίζουμε:

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1990 οι συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, καθώς και τα κατώτατα όρια συντάξεων που χορηγεί το Ταμείο Νομικών, αυξάνονται κατά ποσοστό 20%.

2. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ»

18. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ42/202/9-1-89 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αύξηση συνταξιοδοτικών εισφορών Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του εδαφίου γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3348/1955, όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 4 του ν. 982/1979 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας και ετέρων τινών διατάξεων», καθώς και του εδαφίου ε' της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν. 982/79.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του ν. 1558/85 »Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 τ. Α), καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ. 437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

3. Την αριθμ. 904/30-11-88 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ Β).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 46/1988 τ. Α).

5. Τις αριθμ. 775/22-11-88 και 868/27-12-88 αποφάσεις του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκαν κατά την 47η και 53η συνεδρίασή του.

αποφασίζουμε:

α. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς των ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ. υγειονομικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις περιπτώσεις α' και γ' της Φ 42/οικ. 1868/26-7-83 απόφασης του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 469 Β'), δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 7.300 δρχ. για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης πάνω από 60 μήνες και 4.380 δρχ. για όσους έχουν λιγότερο χρόνο.

Για τους μονοσυνταξιούχους το ποσό της εισφοράς, που υπολογίζεται σύμφωνα με την περίπτωση β' της προ αναφερόμενης απόφασης, δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 2.555 δρχ. και για όσους δεν επιτρέπεται η ελεύθερη άσκηση επαγγέλματος των 1.241 δρχ.

β. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο, αρχίζει να ισχύει από την 1/
1/89.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

19. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ42/οικ.1466/6-10-1989 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αύξηση συντάξεων Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α'), όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάσταση και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1275/82 (τ. 100 Α) και άρθρου 43 του ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α').

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 27 του ν. 1558/85 (ΦΕΚ 137 τ.Α.).

3. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/88 (ΦΕΚ 46/15-3-88 τ. Α).

4. Την αριθμ. 669/12-9-1989 απόφαση του Δ.Σ του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκε κατά την 35η συνεδρίασή του.

εγκρίνουμε:

α. Την 669/12-9-1989 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών, ως εξής:

«Από την 1η Ιουλίου 1989 αυξάνονται οι συντάξεις που καταβάλλει το Τ.Σ.Α.Υ. κατά ποσοστό 10% επί των ποσών που έχουν διαμορφωθεί μετά την εφαρμογή των διατάξεων της πρώτης περίπτωσης της παρ.1 του άρθρου 7 του Ν. 982/79, των διατάξεων της Φ42/οικ. 73/18-1-1989 (ΦΕΚ 45/τ.Β/ 25-1-1989) απόφασής μας, καθώς και των διατάξεων του άρθρου 1 του Π.Δ. 460/ (ΦΕΚ 201 Α') «Χορήγηση της πλήρους σύνταξης του Τ.Σ.Α.Υ. στα 39 έτη ασφάλισης «.

β. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο αρχίζει να ισχύει από 1/7/1989.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤ. ΕΒΕΡΤ»

20. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ.42//1659/27-12-1989 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, «Αύξηση συνταξιοδοτικών εισφορών Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του εδαφίου γ' της παραγρ.4 του άρθρου 6 του ν.δ. 3348/1955, όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 4 του ν.982/79 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας και ετέρων τινών διατάξεων» καθώς και του εδαφίου ε' της παραγ. 8 του άρθ. 7 του ν. 982/79.

2. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του Ν. 1558/85 »Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα» (ΦΕΚ 137 Α'), καθώς και τις διατάξεις του Π.Δ. 437/1985 (ΦΕΚ 157 Α).

3. Το Π. Δ/γμα 570/1989 (ΦΕΚ 241/Α/23-11-1989) «Διορισμός Υπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών».

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων « (ΦΕΚ 46/Α/1988).

5. Την αριθμ. 824/14-11-1989 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκε κατά την 44η συνεδρίασή του.

αποφασίζουμε:

α. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς των ασφαλισμένων στο Τ.Σ.Α.Υ. υγειονομικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις περιπτώσεις α' και γ' της Φ.42/οικ. 1868/26-7-83 απόφασης του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 469/Β), δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 8.000 δρχ. για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης πάνω από 60 μήνες και 4.800 δρχ. για όσους έχουν λιγότερο χρόνο.

Για τους μονοσυνταξιούχους το ποσό της εισφοράς, που υπολογίζεται σύμφωνα με την περίπτωση β' της προαναφερόμενης απόφασης, δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 2.800 δρχ. και για όσους δεν επιτρέπεται η ελεύθερη άσκηση επαγγέλματος των 1.400 δρχ.

β. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 27 Δεκεμβρίου 1989

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ

21. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ42/1669/27-12-1989 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αύξηση συντάξεων Τ.Σ.Α.Υ.», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 7 του Ν. 982/79 (ΦΕΚ 239/1979, τ.Α).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 1027/80 (ΦΕΚ 49 Α), όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάσταση και συμπλήρωσή τους από τις διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 1275/82 (ΦΕΚ 100 Α) και άρθρου 43 του Ν. 1469/84 (ΦΕΚ 111 Α).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 23, 24 και 27 του Ν. 1558/85 »Κυβέρνηση και κυβερνητικά όργανα» (ΦΕΚ 137 τ. Α).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 105/88 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 46/1988 τ. Α).

5. Το Π. Δ/γμα 570/1989 (ΦΕΚ 241/23-11-1989 τ. Α) «Διορισμός Υπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών».

6. Την αριθ. 824/14-11-1989 απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.Υ., που διατυπώθηκε κατά την 44η συνεδρίασή του.

εγκρίνουμε:

α. Την 824/14-11-1989 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών, ως εξής:

«Από την 1η Ιανουαρίου 1990 αυξάνονται οι συντάξεις που καταβάλλει το Τ.Σ.Α.Υ. κατά ποσοστό 10% επί των ποσών που έχουν διαμορφωθεί

μετά την εφαρμογή των διατάξεων της πρώτης περίπτωσης της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 982/79, καθώς και της Φ.42/οικ.1466/6-10-1989 απόφασής μας.».

β. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί με νόμο, αρχίζει να ισχύει από 1-1-1990.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΕΡΙΚΑΣ»

22. Κυρώνεται η Φ34α/οικ. 35/16-1-91 κοινή υπουργική απόφαση »Αύξηση συντάξεων αγροτών», που έχει ως εξής:

ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23,24,27 και 29 του ν.1558/85 »Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α 137), το π. δ. 437/85 »Καθορισμός και Ανακατανομή των Αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157) και το π.δ 180/90 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών (ΦΕΚ Α 64).» 2. Το π. δ. 105/1988 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α 46).

3. Την αναγκαιότητα αναδρομικής αυξήσεως των συντάξεων των Αγροτών από 1.1.1991.

αποφασίζουμε:

Την αύξηση από 1ης Ιανουαρίου 1991 των ποσών των πάσης φύσεως συντάξεων, που καταβάλλονται από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων, όπως διαμορφώθηκαν μετά την αύξηση που αναφέρεται στα άρθρα 10 και 11 παρ. 2 του ν. 1745/1987 (ΦΕΚ 234/Α/31-12-87), κατά δύο χιλιάδες (2.000) δραχμές το μήνα.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης και θα κυρωθεί με νόμο.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ-ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ»

23. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η με αριθ. 21/908/5-10-89 Απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 769/Β/9-10-89) «Σχετικά με καταβολή επιδόματος μητρότητας για 15 εβδομάδες», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του άρθρου 39 του α.ν. 1846/51, όπως τούτο τροποποιήθηκε με το άρθρο 40 του ν.1539/85 (ΦΕΚ 64/Α/85).

β) Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ. 1), 24 (παρ. 1 και 2 εδ.γ) και 27 (παρ. 1 εδ. δ) του ν.1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α) και των άρθρων 5 και 14 του Π.Δ. 437/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 157 Α).

γ) Την ανάγκη της επιμήκυνσης του χρόνου επιδότησης, λόγω μητρότητας, σύμφωνα με την από 10/3/89 Ε.Σ.Σ.Ε. (σχετ. απόφαση δημοσίευσης Υπ. Εργασίας αριθ. 12756/23-3-89 (ΦΕΚ 213/Β/89).

αποφασίζουμε:

1. Το επίδομα μητρότητας (κυοφορίας και λοχείας), που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 40 του ν.1539/85 (ΦΕΚ 64/Α/85), καταβάλλεται για εκατόν πέντε (105) ημέρες εργασίας, συνολικά. Εξ αυτών πενήντα δύο (52) ημέρες χορηγούνται υποχρεωτικά πριν από την πιθανή ημερομηνία τοκετού και οι υπόλοιπες πενήντα τρεις (53) μετά τον τοκετό, εφ' όσον απέχουν από την εργασία τους.

2. Σε περίπτωση, που ο τοκετός πραγματοποιηθεί σε χρόνο προγενέστερο από αυτόν, που είχε αρχικά πιθανολογηθεί, το υπόλοιπο του επιδόματος κυοφορίας καταβάλλεται υποχρεωτικά μετά τον τοκετό, ώστε να εξασφαλίζεται καταβολή επιδόματος μητρότητας για εκατόν πέντε (105) ημέρες συνολικά.

Η απόφαση αυτή, της οποίας η ισχύς αρχίζει από της δημοσιεύσεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤ. ΕΒΕΡΤ»

24. Κυρώνεται η με αριθ. 21/362/3-5-89 απόφαση του Υφυπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 334/Β/9-5-89) »Χορήγηση για το έτος 1989 παροχών Ασθενείας χωρίς ή με μειωμένες ασφαλιστικές προϋποθέσεις, για τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α., περιοχής Αμαλιάδας και Ζακύνθου», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τη δημιουργηθείσα κατάσταση από τους σεισμούς που έπληξαν την περιοχή Αμαλιάδας και Ζακύνθου στις 16-10-88.

2. Την κοινή Απόφαση αριθ. 904/30-11-88 (ΦΕΚ 863/30-11-88 τ.Β) Πρωθυπουργού και Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων « Γενικές και Ειδικές αρμοδιότητες Υφυπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων».

3. Την απόφαση του Δ.Σ του Ι.Κ.Α. αριθ. 65/συν.10/9-3-89.

4. Το έγγραφο του Ι.Κ.Α. αριθ. Α11/146/30-3-89.

αποφασίζουμε:

Στους, από 1/10/88 και μετά, μόνιμους κατοίκους της ασφαλιστικής περιοχής των τοπικών Υποκ/των Ι.Κ.Α. Αμαλιάδας και Ζακύνθου, ασφαλισμένους του και στα μέλη οικογενείας τους, που αναφέρονται στο άρθρο 35 του α.ν.1846/51, παρέχεται από το Ι.Κ.Α., κατεξαίρεση για το έτος 1989, ιατρική περίθαλψη, που προβλέπεται από το άρθρο 31 του ιδίου νόμου, χωρίς ασφαλιστικές προϋποθέσεις.

Επίσης κατεξαίρεση , για το έτος 1989, καταβάλλεται από το Ι.Κ.Α., στους πιο πάνω ασφαλισμένους του, επίδομα ασθενείας (άρθρο 35 του α.ν. 1846/51), εφ' όσον πραγματοποίησαν 60 τουλάχιστον ημέρες εργασίας κατά το ημερολογιακό έτος το αμέσως προηγούμενο της αναγγελίας 15/μηνο, χωρίς να υπολογίζονται, στην τελευταία περίπτωση, στις παραπάνω 60 ημέρες εργασίας εκείνες, που πραγματοποιήθηκαν κατά το τελευταίο ημερολογιακό τρίμηνο του 15/μήνου.

Η μόνιμη εγκατάσταση στην ασφαλιστική περιοχή των παραπάνω μονάδων του Ι.Κ.Α. από 1/10/88 και μετά διαπιστώνεται από βεβαίωση της αρμόδιας δημοτικής ή κοινοτικής ή αστυνομικής αρχής, εφ' όσον η διαπίστωση δεν είναι δυνατή από το αρμόδιο όργανο του Ι.Κ.Α..

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚ. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ»

25. Κυρώνεται η Φ61/474/10-3-1988 υπουργική απόφαση «Αρμόδιος φορέας για την απονομή της σύνταξης στην περίπτωση εφαρμογής των παρ. 2 και 4 του άρθρου 33 του ν.1469/84», που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Το Ν.Δ. 4202/61, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τους νόμους 1405/83 (ΦΕΚ Α 180/13-12-83) και 1539/85 (άρθρο 4) (ΦΕΚ Α64/ 5-4-85).

2. Τις παρ. 2 και 4 του άρθρου 33 του Ν.1469/84 (ΦΕΚ Α111/ 3-8-84).

3. Το υπ. αρ. Α31/272/87 έγγραφο του Ι.Κ.Α..

4. Το υπ. αριθ. Ν.38491/87 έγγραφο του ΤΣΑ.

5. Την ανάγκη κάλυψης των ασφαλισμένων με εξαγορά του υπολειπόμενου χρόνου των 2700 τουλάχιστον ημερών ασφάλισης που έχουν πραγματοποιήσει σε έναν ή περισσότερους ασφαλιστικούς φορείς και που παράλληλα συμπληρώσαν ή θα συμπληρώσουν τα επόμενα 6 χρόνια, από τη δημοσίευση του ν. 1469/84, το όριο ηλικίας των 65 ετών.

6. Την Α4/240/1-10-87 κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αρμοδιότητες και εξουσία υπογραφής του Γεν. Γραμματέα της Γ.Γ.Κ.Α του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 535/5-10-87 τ. Β).

7. Την 1358/2-10-87 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων «Ανάθεσης αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 535/5-10-87 τ.Β).

αποφασίζουμε:

1. Σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος έχει ασφαλισθεί διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς φορείς αρμόδιος φορέας για την αναγνώριση και την απονομή της σύνταξης είναι εκείνος, στον οποίο έχει πραγματοποιηθεί ο περισσότερος χρόνος ασφάλισης κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για την αναγνώριση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 33 του Ν. 1469/84.

2. Συνταξιοδοτικές αποφάσεις που έχουν απορριφθεί να επανεξετασθούν σύμφωνα με την απόφαση αυτήν, που θα χυρωθεί με νόμο.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΙΚ. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ».

26. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι Φ.7/οικ.845/22-10-1990 και Φ.7/οικ.1144/2-12-90 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Φάρμακα χορηγούμενα δωρεάν για την αντιμετώπιση ή θεραπεία χρονίων παθήσεων», το κείμενο των οποίων έχει ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ.1), 24 (παρ.1 και 2 εδάφ.γ) και 27 (παρ.1 εδαφ.δ) του ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137 Α') και του άρθρου 5 του Π.Δ/τος 437/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ Α 157).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138) »Ρύθμιση συνταξιοδοτικών και άλλλων συναφών θεμάτων».

3. Την ανάγκη του καθορισμού με ενιαίο τρόπο των φαρμάκων που χορηγούνται δωρεάν για ορισμένες χρόνιες παθήσεις.

αποφασίζουμε:

1. Στους δικαιούχους εξωνοσοχομειακής και φαρμακευτικής περίθαλψης του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Οργανισμών, ανεξάρτητα από την ονομασία τους και τη νομική τους μορφή, χορηγούνται δωρεάν (χωρίς συμμετοχή) τα ειδικά φάρμακα (φάρμακα εκλογής), για την αντιμετώπιση ή θεραπεία των κατωτέρω χρονίων παθήσεων:

α) Νεοπλασμάτων όλων των συστημάτων και λευχαιμιών.

β) Νεανικού διαβήτη.

γ) Ψυχικών διαταραχών (ψυχώσεων).

δ) Επιληψίας.

ε) Μεσογειακής αναιμίας και των επιπλοκών της.

2. Επίσης δεν καταβάλλουν συμμετοχή.

α) Οι πάσχοντες από νεφρική ανεπάρκεια που υποβάλλονται σε συνεχή θεραπεία υποκατάστασης με τεχνικά μέσα για τα φάρμακα που είναι αναγκαία για την πάθησή τους.

β) Οι ασθενείς που έχουν υποβληθεί σε μεταμόσχευση, για τα ανοσοκατασταλτικά φάρμακα και γ) Οι ασφαλισμένοι για τα φάρμακα που προμηθεύονται μέσω των φαρμακείων ή των αποθηκών του Ι.Κ.Α.

3. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου 19 του ν.1902/1990 αρχίζει από 1ης Νοεμβρίου 1990.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

β. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 23 (παρ.1), 24 (παρ.1 και 2 εδάφ.γ) και 27 (παρ.1 εδάφ.δ) του ν.1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α 137) και του άρθρου 5 του Π.Δ/τος 437/1985 «Καθορισμός και ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων (ΦΕΚ Α 157).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν.1902/1990 (ΦΕΚ Α 138) »Ρύθμιση συνταξιοδοτικών και άλλων συναφών θεμάτων».

3. Την με αριθμ.7 οικ.845/22-10-90 Υπουργική Απόφαση.

4. Την ανάγκη του καθορισμού με ενιαίο τρόπο της παροχής των φαρμάκων που χορηγούνται δωρεάν για ορισμένες χρόνιες παθήσεις. αποφασίζουμε:

1. Στους δικαιούχους εξωνοσοχομειακής φαρμακευτικής περίθαλψης του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Οργανισμών, ανεξάρτητα από την ονομασία τους και τη νομική τους μορφή, χορηγούνται δωρεάν τα καθοριζόμενα φάρμακα, για την αντιμετώπιση ή θεραπεία των κατωτέρω χρονίων παθήσεων :

α) Νεοπλασμάτων όλων των συστημάτων και λευχαιμιών (αντινεοπλασματικά φάρμακα και τα αντίδοτά τους καθώς και τα φάρμακα που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των συνεπειών των νεοπλασμάτων).

β) Σακχαρώδη διαβήτη (ινσουλίνη).

γ) Ψυχώσεων (νευροληπτικά και αντικαταθλιπτικά φάρμακα).

δ) Επιληψίας και λοιπών επιληπτικών καταστάσεων (αντιεπιληπτικά φάρμακα).

ε) Μεσογειακής αναιμίας (φάρμακα αποσιδήρωσης και των τυχόν επιπλοκών της νόσου).

στ) Αιμορροφιλίας (αντιαιμορροφιλικοί παράγοντες).

ζ) Υποφυσιογενούς νανισμού (αυξητική ορμόνη).

2. Επίσης δεν καταβάλλουν συμμετοχή :

α) Οι πάσχοντες από νεφρική ανεπάρκεια που υποβάλλονται σε συνεχή θεραπεία υποκατάστασης με τεχνητά μέσα και οι έχοντες υποβληθεί σε μεταμόσχευση νεφρού, οι πάσχοντες από σκλήρυνση κατά πλάκας καθώς και οι παραπληγικοί και τετραπληγικοί, για όλα ανεξαρτήτως τα φάρμακα.

β) Οι ασφαλισμένοι για τα κυτταροστατικά και ανοσορρυθμιστικά φάρμακα, με τα οποία υποβάλλονται σε θεραπεία, ανεξάρτητα της πάθησης, από την οποία πάσχουν.

γ) Οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., για τα φάρμακα που προμηθεύονται μέσω των φαρμακείων ή των αποθηκών του Ιδρύματος.

δ) Οι ασφαλισμένοι για τα φάρμακα που προμηθεύονται από τα Κρατικά Νοσοκομεία.

3. Η αριθμ.7/οικ.845/22-10-1990 απόφασή μας καταργείται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσης απόφασης.

4. Η ισχύς της απόφασης αυτής, αρχίζει από 1-1-1991.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

27. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι αρ. Φ.14/667/15.3.91 και Φ.11/616/15.3.91 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινων. Ασφαλίσεων «Διακανονισμός εξόφλησης οφειλών ΠΥΡΚΑΛ Α.Ε.» και «Διακανονισμός οφειλών των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα συνεπεία τρομοκρατικών ενεργειών», το κείμενο των οποίων έχει ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη τόνωσης της ελληνικής πολεμικής βιομηχανίας.

2. Αίτημα της ΠΥΡΚΑΛ Α.Ε.

αποφασίζουμε:

1. Οι καθυστερούμενες προς το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικές εισφορές της ΠΥΡΚΑΛ ΑΕ, περιόδου μέχρι 28/2/91, κεφαλαιοποιούμενες την ημερομηνία υποβολής της αίτησης με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις, διακανονίζονται και εξοφλούνται σε 40 ισόποσες μηνιαίες δόσεις. Η αίτηση για το διακανονισμό πρέπει να υποβληθεί μέχρι 29/3/91 και η καταβολή της πρώτης δόσης μέχρι 15-4-91.

2. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή έξι συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου από την απόφαση αυτήν ευεργετήματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών και καθιστά

άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα εξόφλησης πρόσθετα τέλη, επιβαρύνσεις, κ.λπ.

3. Οι εκκαθαρισμένες απαιτήσεις που έχει η επιχείρηση από το Δημόσιο δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 2 του ν.1239/82, όταν η επιχείρηση έχει καταβάλει τις απαιτητές εισφορές και δόσεις, άλλως από τις εκκαθαρισμένες αυτές απαιτήσεις παρακρατείται το οφειλόμενο ποσό από τρέχουσες εισφορές και δόσεις και αποδίδεται στο Ι.Κ.Α..

Το ποσό αυτό θα πιστώνεται στις τρέχουσες εισφορές και δόσεις για τις οποίες παρακρατήθηκε κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παρ.4 του ν.1902/90, ενώ αντίθετα τα ποσά που θα παρακρατηθούν από το Δημόσιο, βάσει βεβαιώσεων που χορηγήθηκαν πριν την έκδοση της παρούσας, θα πιστωθούν σύμφωνα με το ν.1902/90.

4. Κατά το διάστημα της παρούσας ρύθμισης λαμβάνονται διασφαλιστικά των απαιτήσεων του Ιδρύματος μέτρα (κατάσχεση, υποθήκη), ανεξάρτητα από την τήρηση των όρων αυτής, ενώ, αντίθετα, όταν η επιχείρηση είναι ενήμερη προς τη ρύθμιση, δεν επισπεύδεται πλειστηριασμός κατά των περιουσιακών αυτής στοιχείων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΑΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

β. «ΑΠΟΦΑΣΗ

**Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις, συνεπεία τρομοκρατικών ενεργειών.

2. Το Ε33/20/7-3-91 έγγραφο της Διοικήσεως του Ι.Κ.Α.

αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Επιχειρήσεις, που επλήγησαν από τρομοκρατικές ή άλλες βίαιες ενέργειες τρίτων, με αποτέλεσμα να περιορισθεί ουσιωδώς ο κύκλος εργασιών τους ή να παρεμποδίζεται σημαντικά η εύρυθμη λειτουργία τους, μπορούν με αίτησή τους να ζητήσουν αναστολή της καταβολής των εισφορών τους στο Ι.Κ.Α. και στους συνεισπραττόμενους απ' αυτό Οργανισμούς (για κύρια και επικουρική ασφάλιση), από την ημερομηνία που υπέστησαν τη ζημία και μέχρι είκοσι τέσσερις (24) μήνες κατ' ανώτατο όριο.

2. Την ύπαρξη των προϋποθέσεων, ως και τη διάρκεια της αναστολής για την κάθε επιχείρηση, καθορίζει με απόφασή της η λειτουργούσα βάσει του άρθρου 113 του Κ.Α. Ι.Κ.Α. Επιτροπή Αναστολών, ανεξάρτητα από το ύψος των οφειλόμενων εισφορών, εκτιμώντας τα συγκεκριμένα για την κάθε επιχείρηση περιστατικά και στοιχεία, που προκύπτουν από δημόσια ή άλλα έγγραφα, όπως το αντίγραφο βιβλίου αδικημάτων και συμβάντων από Δ/νσεις Ασφάλειας ή Διοικήσεις Αστυνομικών Τμημάτων, βεβαιώσεις Νομαρχίας, εκτιμήσεις ζημιών από ασφαλιστικές εταιρείες κ.ά.

3. Κατά το χρονικό διάστημα της αναστολής δεν υπολογίζονται πρόσθετα τέλη και άλλες προσαυξήσεις, τόσο στις καθυστερούμενες μέχρι την ημερομηνία έναρξης της αναστολής εισφορές, όσο και στις εισφορές που έχουν προκύψει ή θα προκύψουν κατά τη διάρκεια της αναστολής.

4. Οι παραπάνω εισφορές εξοφλούνται σε τόσες κατ' ανώτατο όριο μηνιαίες δόσεις, όσοι και οι μήνες της αναστολής.

Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από το μήνα που λήγει η αναστολή.

5. Η επιχείρηση θεωρείται υπαχθείσα στον προβλεπόμενο από την παρούσα απόφαση διακανονισμό, από την υποβολή αιτήσεως, η οποία πρέπει να κατατεθεί στο Ι.Κ.Α. μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα εκείνου, που συνέβη η τρομοκρατική ενέργεια.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τριών συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου με την απόφασή αυτήν ευεργετήματος της τμηματικής εξοφλήσεως των οφειλομένων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλομένου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα εξοφλήσεως πρόσθετα τέλη και λοιπές προσαυξήσεις.

Για την καταβολή της κάθε δόσεως απαραίτητη προϋπόθεση είναι η προγενέστερη εξόφληση των απαιτητών τρεχουσών εισφορών.

Άρθρο 2

1. Οι επιχειρήσεις που θα υπαχθούν στην παρούσα ρύθμιση, τόσο κατά το διάστημα από την έναρξη της αναστολής μέχρι την ημερομηνία λήξεως καταβολής της πρώτης δόσης, όσο και κατά το διάστημα καταβολής των δόσεων και εφ' όσον τηρούν τους όρους του διακανονισμού, λαμβάνουν από το Ι.Κ.Α. βεβαιώσεις των άρθρων 2 και 4 του Ν.1239/82 και αναστέλλεται η διαδικασία λήψεως αναγκαστικών μέτρων.

Κατ' εξαίρεση η συμμόρφωση με τους όρους του διακανονισμού δεν συνεπάγεται την άρση των κατασχέσεων και υποθηκών που έχουν επιβληθεί.

2. Οι κατατεθείσες εγγυητικές επιστολές για προγενέστερη ρύθμιση της οφειλής επιστρέφονται, διατηρούνται δε οι κατατεθείσες για άλλους λόγους ή αντικαθίστανται με νέες που θα καλύπτουν τις δόσεις της παρούσας ρυθμίσεως.

3. Τα εκ της ασφαλίσεως δικαιώματα των εργαζομένων την περίοδο της αναστολής δεν επηρεάζονται από την μη καταβολή των εισφορών εκ μέρους των επιχειρήσεων, με την προϋπόθεση ότι οι επιχειρήσεις αυτές θα αποδεχθούν τις σχετικές καταλογιστικές πράξεις.

4. Στην παρούσα ρύθμιση μπορεί να υπαχθεί και κάθε επιχείρηση της παρ. 1 του άρθρου 1 της απόφασης αυτής, εφ' όσον έχει υποστεί ζημιές μέχρι ένα χρόνο πριν από την ισχύ της παρούσας και υποβάλει αίτηση μέχρι 30-4-1991.

5. Ποσά που καταβλήθηκαν στο Ίδρυμα από τις παραπάνω επιχειρήσεις για εξόφληση κύριας εισφοράς και πρόσθετου τέλους, με οποιονδήποτε τρόπο, θεωρείται ότι καλώς καταβλήθηκαν και η ρύθμιση της παρούσας απόφασης ισχύει για το υπόλοιπο της οφειλής.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

28. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι α) αριθ. 8/2-1-91 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, β) αριθ. 3117/13-6-91, γ) αριθ. 3118/13-6-91, δ) αριθ. 4029/6-8-91 κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ε) αριθ. 283/1-2-91 και στ) αριθ. 1494/14-6-91 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που έχουν ως εξής:

α. «ΑΠΟΦΑΣΗ

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 43 του ν. 1902/1990 2. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988.

αποφασίζουμε:

1. Συγκροτούμε Επιτροπή για τη μελέτη του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων, που υπάγονται σε αντίστοιχα Ειδικά Ταμεία, που αποτελείται από τους παρακάτω:

α. Ι. Βαρθολομαίο, Γενικό Γραμματέα Κοινων. Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο.

β. Παν. Αδαμόπουλο, Επιτ. Τμηματάρχη Τραπ. Ελλάδος, με αναπληρωτή τον Γ. Παναγιωτόπουλο, Δ/ντή ΑΤΕ, ως μέλος.

γ. Ιωάννη Σαλγκάμη, Δ/ντή ΕΤΕ, με αναπληρωτή τον Νικ.Μουλίνο Υπ/ντή ΕΤΒΑ, ως μέλος.

δ. Διον. Ραυτόπουλο, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, με αναπληρωτή τον Νικήτα Μποζανίνο εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, ως μέλος.

ε. Εμμ. Μαυροφόρο, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, με αναπληρωτή τον Αγμ. Τσουρέχη, εκπρόσωπο της ΟΤΟΕ, ως μέλος.

στ. Αναστ. Γκανά, Ερευνητή ΚΕΠΕ, με αναπληρωτή τον Π. Στρούτζα, υπάλ. ΥΠΕΘΟ, ως μέλος.

ζ. Σπυρ. Γριβογιάννη, Αναλογιστή Εθνικής Ασφαλιστικής με αναπληρωτή τον Δημ. Κυριάκη, υπάλ. ΓΓΚΑ, ως μέλος.

Γραμματέα της Επιτροπής ορίζουμε τον Ανδρέα Λεονταρίτη, Διευθυντή της ΓΓΚΑ και βοηθό Γραμματέα την Καίτη Γραμματίκα, Τμηματάρχη ΓΓΚΑ.

2. Έργο της Επιτροπής είναι η μελέτη του προβλήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων, που υπάγονται σε αντίστοιχα ειδικά Ταμεία και ειδικότερα:

α. Η καταγραφή της υπάρχουσας κατάστασης, ως προς την κοινωνική ασφάλιση των Τραπεζικών υπαλλήλων των ειδικών Ταμείων.

β. Η εξέταση του προβλήματος της κοινωνικής ασφάλισης των Τραπεζικών υπαλλήλων που υπάγονται στα ειδικά Ταμεία και οι διαγραφόμενες προοπτικές.

γ. Η υποβολή προτάσεων συγκεκριμένων μέτρων για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

3. Όροι λειτουργίας της Επιτροπής:

α. Η Επιτροπή συνεδριάζει στη ΓΓΚΑ σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

β. Ο Πρόεδρος καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, η οποία, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται, με υπογραφή, στα τακτικά μέλη της Επιτροπής, 48 ώρες πριν από τη συνεδρίαση.

γ. Εάν κάποιο μέλος της Επιτροπής κωλύεται να παραστεί στη συνεδρίαση, ειδοποιεί τον αναπληρωτή του, είτε απευθείας είτε το γραμματέα της Επιτροπής, ο οποίος αποστέλλει την ημερήσια διάταξη στο αναπληρωματικό μέλος. Αν το κώλυμα είναι γνωστό εκ των προτέρων, η πρόσκληση, μαζί με την ημερήσια διάταξη, αποστέλλεται στο αναπληρωματικό μέλος.

δ. Η Επιτροπή μπορεί να καλεί για να παρίστανται στις συνεδριάσεις και να εκφέρουν τις απόψεις τους τους Ειδικούς Εμπειρογνώμονες.

ε. Η Επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται πέντε (5) από τα μέλη αυτής και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία.

στ. Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται συνοπτικά πρακτικά.

4. Το έργο της Επιτροπής θα περατωθεί σε διάστημα τριών μηνών και το πόρισμα θα υποβληθεί στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Στον πρόεδρο, τα μέλη και το γραμματέα της Επιτροπής θα καταβληθεί αποζημίωση κατά συνεδρίαση δρχ. 10.000, στο δε βοηθό γραμματέα δρχ. 8.000 και θα βαρύνει το Λ.Β.Κ.Α., που λειτουργεί στη ΓΓΚΑ. Ο αριθμός των κατά μήνα αμειβομένων συνεδριάσεων ορίζεται σε τέσσερις (4).

Η παραπάνω αποζημίωση δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του ν. 1256/82.

6. Τα Ειδικά Ταμεία των Τραπεζικών Υπαλλήλων οφείλουν να παρέχουν στην Επιτροπή κάθε απαραίτητο στοιχείο και πληροφορία που θα τους ζητηθεί.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

β. ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντες υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας.
2. Τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης.
3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988.

αποφασίζουμε:

Συγκροτούμε Επιτροπή για τη μελέτη του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας και την υποβολή προτάσεων για την αναμόρφωσή του, που αποτελείται από τους παρακάτω, προτεινόμενους από:

Την Κυβέρνηση

1. Φακιολά Ρωσσέτο, Καθηγητή Πολυτεχνείου
2. Κουκιάδη Ιωάννη, Καθηγητή Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης
3. Κουτσόπουλο Κων/νο, Πρ. Ελλήνων Αναλογιστών

Τους Εργοδότες

1. Τσαγκρίδη Νικόλαό (ΣΕΒ)
2. Κωσταρά Σπυρίδωνα (ΕΝΕΣΕ), τ.Γεν.Δ/ντή ΤΑΕ
3. Βασιλάτο Χαράλ. (ΤΣΕΒΕΕ), τ.Διοικητή ΤΕΒΕ

Τους Εργαζόμενους

1. Πέτρουλα Παναγιώτη, τ. Γ.Γ. Κοιν.Ασφαλίσεων
2. Ρομπόλη Σάββα, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αιγαίου
3. Ρουμπακιώτη Χρήστο, τ. Υποδιοικητή Ι.Κ.Α.

Τους αυτοτελώς Απασχολούμενους

1. Δουνούχο Δημήτριο, Πρόεδρο ΤΣΜΕΔΕ
2. Καμμά Αντώνιο, Αντιπρόεδρο Π.Ι.Σ.
3. Μιλτιάδη Νεκτάριο

1. Πρόεδρο της Επιτροπής ορίζουμε τον κ. Φακιολά Ρωσσέτο και Γραμματέα τον κ. Μεταλληνό Αλέξανδρο, Γενικό Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με βοηθό γραμματέα την κ. Καπουτσή–Ταλιαδούρου Αργυρώ, υπάλληλο Γ.Γ.Κ.Α..

2. Έργο της Επιτροπής είναι η μελέτη του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας και η υποβολή προτάσεων για την κατάρτιση ενός μεσομακροπρόθεσμου προγράμματος θεσμικών αλλαγών με βάση τις μακροχρόνιες προοπτικές της Οικονομίας και την ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της εγχώριας παραγωγής.

Προς τούτο, θα περιγράφει την υπάρχουσα κατάσταση, θα επισημάνει τα προβλήματα, θα καθορίσει τις βασικές αρχές και θα εκτιμήσει τις επιπτώσεις αυτών.

Η Επιτροπή θα συνεπικουρείται στο έργο της από την Επιστημονική Γραμματεία, η οποία θα έχει την ευθύνη των αναλύσεων και μελετών των επί μέρους θεμάτων.

3. Με εισήγηση του Προέδρου της Επιτροπής προς την Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δύναται να συνιστώνται ειδικές ομάδες εργασίας για τη μελέτη και υποβολή πορίσματος επί συγκεκριμένων θεμάτων, που θα καθορίζονται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

4. Ο Πρόεδρος για την υποβοήθηση του έργου της Επιτροπής μπορεί να μετακαλεί ειδικούς επιστήμονες Έλληνες και ξένους ή τους αναθέτει συγκεκριμένο έργο.

5. Η Επιτροπή συνεδριάζει στη Γ.Γ.Κ.Α. σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

6. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, η οποία, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται στα μέλη δύο (2) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση. Η Επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία, όταν παρευρίσκονται επτά (7) τουλάχιστον από τα μέλη και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία. Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται συνοπτικά πρακτικά.

7. Στα μέλη και στους γραμματείς της Επιτροπής ορίζεται αμοιβή 20.000 δρχ. κατά συνεδρίαση. Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του Ν. 1256/82 και καλύπτεται από τον Λ.Β.Κ.Α..

8. Το πόρισμα της Επιτροπής θα υποβληθεί στην Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέσα σε διάστημα 3,5 μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης συστάσεως.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

γ. «ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντες υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της Χώρας.
2. Τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης.
3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/1988 4. Την απόφαση οικ. 3117/13-6-91.

αποφασίζουμε:

1. Συγκροτούμε Επιστημονική Γραμματεία για την επιβοήθηση του έργου της Επιτροπής Αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού Συστήματος της Χώρας, που αποτελείται από τους παρακάτω:

1. Κωνσταντοπούλου Μαρία, Γενική Δ/ντρια ΚΕΠΕ
2. Γκανά Αναστασία, Ερευνήτρια ΚΕΠΕ
3. Τσαμπάση Αθανασία, Σύμβ. Επικρατείας
4. Κρεμαλή Κωνσταντίνο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών
5. Βενέτη Βασίλειο, Πρόεδρο Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς
6. Γράβαρη Σπυρίδωνα, Γεν. Δ/ντή Κοιν.Ασφαλίσεων
7. Στρούζα Χαράλαμπο, Υπάλληλο Υπουργ. Εθν. Οικονομίας
8. Τζώρτζη Αθανάσιο, Υπάλληλο Γενικού Λογιστηρίου
9. Νικολόπουλο Μιχαήλ, Διευθυντή Ι.Κ.Α.
10. Κωστούρο Παναγιώτη, Διευθυντή Ι.Κ.Α.
11. Καράγιωργα Γεώργιο, Διευθυντή ΟΓΑ

2. Συντονιστή της Επιστημονικής Γραμματείας ορίζουμε τον κ. Σπυρίδωνα Γράβαρη και Γραμματείς της Επιτροπής τις Γιανναкοπούλου Νικολέττα και Τσαγγάρη Ευαγγελία, υπαλλήλους της Γ.Γ.Κ.Α..

3. Έργο της Επιστημονικής Γραμματείας είναι:

α) η συγκέντρωση, η επεξεργασία και η αξιολόγηση των παραμέτρων του συστήματος της Κοινωνικής Ασφάλισης και β) η ανάλυση και η εκτίμηση των επιπτώσεων των υποβαλλομένων από την Επιτροπή προτάσεων στον κοινωνικό και οικονομικό χώρο.

4. Η Επιστημονική Γραμματεία συνεδριάζει στην Γ.Γ.Κ.Α. σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Συντονιστή αυτής.

Ο Συντονιστής της Επιστημονικής Γραμματείας καταρτίζει την ημερήσια διάταξη και τα προς μελέτη θέματα, σύμφωνα με τις οδηγίες της Επιστημονικής Επιτροπής και τα διανέμει στα μέλη τουλάχιστον 2 ημέρες πριν από τη συνεδρίαση. Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται πρακτικά. Οι απόψεις της Επιστημονικής Γραμματείας για τα συγκεκριμένα θέματα θα υποβάλλονται στον Πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής.

5. Στα μέλη και τους γραμματείς της Επιστημονικής Γραμματείας ορίζεται αμοιβή 15.000 δρχ. κατά συνεδρίαση.

Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του Ν. 1256/82 και καλύπτεται από τον Λ.Β.Κ.Α.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

δ. ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Έχοντες υπόψη:

1. Την ανάγκη αναμόρφωσης του Κοινωνικοασφαλιστικού συυστήματος της χώρας

2. Τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης

3. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 1759/88

4. Τις Υπουργικές αποφάσεις οικ. 3117/13-6-91 και 3118/13-6-91.

αποφασίζουμε:

α) Συμπληρώνουμε την οικ. 3118/13-6-91 Κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων , Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας «Σύσταση Επιστημονικής Γραμματείας για την αναμόρφωση του κοινωνικοασφαλιστικού Συστήματος της Χώρας» και διορίζουμε τους Χατζή Χρήστο, Μποζανίνο Νικήτα και Αναστασόπουλο Δημήτριο, άπαντες εκπροσώπους της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας β) Τον Γριβογιάννη Σπύρο, Αναλογιστή γ) Τροποποιούμε την ίδια κοινή Υπουργική Απόφαση οικ. 3118/13-6-91 και διορίζουμε τον Δεϊρμεντζόγλου Ανδρέα, υπάλληλο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας στη θέση του Στρούτζα Χαράλαμπου, υπαλλήλου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, ομοίως, αναδρομικά από την ημερομηνία έκδοσης της κοινής Υπουργικής απόφασης (13-6-91) δ) Ορίζουμε αναπληρωτή του Συντονιστή της Επιστημονικής Γραμματείας κ. Σπυρίδωνα Γράβαρη, την Γκανά Αναστασία.

Κατά τα λοιπά ισχύει και εφαρμόζεται η οικ. 3118/13-6-91 κοινή Υπουργική Απόφαση.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ»

ε. ΑΠΟΦΑΣΗ
«Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντες υπόψη:

Τις διατάξεις των παρ. 1, 2, 3, 5 και 7 του άρθρου 32 του Ν. 1902/90.

αποφασίζουμε:

1. Συγκροτούμε Επιτροπή για τη γνωμοδότηση υπαγωγής όλων των εργασιών, ειδικοτήτων ή χώρων εργασίας στα βαρέα ή ανθυγιεινά επαγγέλματα του Ι.Κ.Α., της ΔΕΗ ή άλλων Φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα αν έχει προηγηθεί ή όχι τέτοιος χαρακτηρισμός, που αποτελείται από τους παρακάτω:

α) Ε. Κακλαμάνη, αναπληρώτρια καθηγήτρια του εργαστήριου Υγιεινής και Επιδημιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, με αναπληρώτριά της την Β.Καλαποθάκη, επίσης αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Εργαστήριου Υγιεινής και Επιδημιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

β) Μιχαήλ Σφατζικόπουλο, Αναπλ.Καθηγητή του Τμήματος Μηχανολόγων Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου με αναπληρώτριά του την Αλίκη Χατζοπούλου, Επίκ. Καθηγήτρια του Γενικού Τμήματος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

γ) Μαρία Λιακοπούλου-Κυριακίδου, Επίκουρο Καθηγήτρια του Τμήματος Χημικών-Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης, με αναπληρωτή τον Μιχαήλ Σταματούδη, επίσης επίκουρο καθηγητή του Τμήματος Χημικών-Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης.

δ) Κωνσταντίνο Παπαγεωργίου, Διευθυντή του Τομέα κοινωνικής Ιατρικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

ε) Χαρίλαο Ανδρέου, καθηγητή της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών, με αναπληρωτή του τον Θωμαΐδη Θεόδωρο, καθηγητή της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών.

στ) Μαρίνο Σαρηβαλάση, υπάλληλο με βαθμό Α Κλάδου ΠΕ Θετικών Επιστημών του Υπουργείου Εργασίας, με αναπληρωτή τον Αντώνιο Χριστοδούλου, υπάλληλο με βαθμό Α του Κλάδου ΠΕ Μηχανικών του Υπουργείου Εργασίας.

ζ) Στέφανο Λαιμό, εκπρόσωπο της Γ.Σ.Ε.Ε., με αναπληρωτή τον Ηλία Πανούτσο, εκπρόσωπο της ΓΣΕΕ, ως μέλος.

η) Ευάγγελο Ζημάλη, ιατρό, εκπρόσωπο του ΣΕΒ, με αναπληρωτή τον Δημήτριο Τζαβάρα, Υγειονολόγο-Τεχνικό Ασφαλείας, εκπρόσωπο του ΣΕΒ, ως μέλος.

θ) Καλοχαιρινό Εμμανουήλ, μέλος του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, με αναπληρωτή του τον Γεώργιο Καραντανά, μέλος του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου, που υποδείχθηκαν από τον Π.Ι.Σ., ως μέλος.

ι) Θεόδωρο Βυθόπουλο, ιατρό, διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με αναπληρωτή τον Γεώργ. Παπουτσάκη, ιατρό, διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως μέλος.

ια) Κυπραία Χάρη, Καρδιολόγο του Ι.Κ.Α., ειδικό σε θέματα επαγγελματικών παθήσεων, με αναπληρωτή τον Εμμανουήλ Νικηφοράκη, ιατρό Δερματολόγο του Ι.Κ.Α., ως μέλος.

ιβ) Μαρία Παλούμπη, ιατρό εργασίας, με αναπληρωτή τον Ηλία Πέλλο, ιατρό εργασίας, που υποδείχθηκαν από τον Π.Ι.Σ., ως μέλος.

ιγ) Αναστάσιο Αναστασόπουλο, ιατρό εργασίας, εκπρόσωπο της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, με αναπληρωτή τον Ιωάννη Χατζή, ιατρό εργασίας, εκπρόσωπο της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, ως μέλος.

Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Κων/νος Παπαγεωργίου, καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Γραμματέας της Επιτροπής ορίζεται η Καπουτσή-Ταλιαδούρου Αργυρώ, Τμηματάρχης της Γεν. Γραμμ. Κοινων. Ασφαλίσεων, με αναπληρώτρια την Τ. Μαργέλου, Τμηματάρχη της Γ.Γ.Κ.Α. και βοηθό Γραμματέα τη Μαρία Δαριώτη, υπάλληλο της Γ.Γ.Κ.Α..

2. Έργο της Επιτροπής είναι η γνωμοδότηση υπαγωγής όλων των εργασιών, ειδικοτήτων ή χώρων εργασίας στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα του Ι.Κ.Α., της ΔΕΗ ή άλλων Φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα αν έχει προηγηθεί ή όχι τέτοιος χαρακτηρισμός.

3. Όροι λειτουργίας της Επιτροπής:

α) Η Επιτροπή συνεδριάζει στη ΓΓΚΑ σε ημέρες και ώρες που καθορίζονται από τον Πρόεδρο αυτής.

β) Ο Πρόεδρος καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, η οποία, μαζί με την πρόσκληση σε συνεδρίαση, διανέμεται με υπογραφή στα τακτικά μέλη της Επιτροπής, 48 ώρες πριν από τη συνεδρίαση.

γ) Εάν κάποιο μέλος της Επιτροπής κωλύεται να παραστεί στη συνεδρίαση, ειδοποιεί τον αναπληρωτή του, είτε απευθείας είτε το γραμματέα της Επιτροπής, ο οποίος αποστέλλει την ημερήσια διάταξη στο αναπληρωματικό μέλος. Αν το κώλυμα είναι γνωστό εκ των προτέρων, η πρόσκληση, μαζί με την ημερήσια διάταξη, αποστέλλεται στο αναπληρωματικό μέλος.

δ) Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα μέλη της ή ειδικούς εμπειρογνώμονες τη διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης, προκειμένου να διαπιστωθούν τα πραγματικά στοιχεία των συνθηκών του χώρου εργασίας των εργαζομένων και να ορίσει ειδικό εισηγητή από αυτούς για κάθε υπόθεση.

ε) Η Επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται επτά (7) από τα μέλη αυτής και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία.

στ) Για τις συνεδριάσεις θα τηρούνται συνοπτικά πρακτικά.

4. Το έργο της Επιτροπής θα περατωθεί μέχρι την 17-10-1991 και το πόρισμα θα υποβληθεί στην Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Οι αμειβόμενες κατά μήνα συνεδριάσεις, το ύψος της κατά συνεδρίαση αποζημίωσης στον πρόεδρο, τα μέλη, το γραμματέα της Επιτροπής, τους ειδικούς εμπειρογνώμονες, καθώς και τα έξοδα κίνησης αυτών, θα καθορισθούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

στ. «ΑΠΟΦΑΣΗ
Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 32 του Ν. 1902/1990 β) Την αρ. πρωτ. Φ8/283/1-2-1991 απόφαση «Σύσταση Επιτροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων».

αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε την Φ.8/283/1-2-1991 απόφασή μας, με την οποία συστάθηκε η Επιτροπή Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, μόνο ως προς τον ορισμό του Προέδρου της Επιτροπής αυτής και ορίζουμε Πρόεδρο τον κ. Ανδρέου Χαρ., Καθηγητή της Υγειονομικής Σχολής.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

29. Η παρ.4 του άρθρου 32 του ν.1902/1990 και η παρ.5 της αριθ. 283/1-2-91 απόφασης του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που κυρώνεται με την προηγούμενη παράγραφο, αντικαθίστανται από τότε που ίσχυσαν ως εξής:

«Στον πρόεδρο, τα μέλη και τους γραμματείς της Επιτροπής ορίζεται αμοιβή είκοσι χιλιάδων (20.000) δρχ. κατά συνεδρίαση και μέχρι 4 συνεδριάσεις το μήνα. Η αμοιβή αυτή δεν υπόκειται στους περιορισμούς των παρ. 1 και 4 του άρθρου 3 του ν.1256/1982.».

30. Στα μέλη των επιτροπών της παραγράφου 28 του παρόντος, τα οποία διαμένουν εκτός Αττικής, καταβάλλονται από το Λ.Β.Κ.Α. ή το Ι.Κ.Α. τα έξοδα μετακίνησής τους για κάθε συμμετοχή στις συνεδριάσεις των επιτροπών.

Η ισχύς της παρ. αυτής ανατρέχει στη χρονολογία έκδοσης των υπουργικών αποφάσεων που κυρώνονται.

31. Οι εργασίες των επιτροπών των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να παρατείνονται με κοινές αποφάσεις των αρμόδιων υπουργών.

32. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η Φ14/1333/1-7-1991 απόφαση της Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Διακανονισμός εξόφλησης οφειλών της Ολυμπιακής Αεροπορίας», το κείμενο της οποίας έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τα οικονομικά προβλήματα της Ολυμπιακής Αεροπορίας, εξαιτίας του πολέμου στον Περσικό Κόλπο.

2. Αίτημα της Ολυμπιακής Αεροπορίας.

αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1) Οι καθυστερούμενες προς το Ι.Κ.Α. ασφαλιστικές εισφορές της Ολυμπιακής Αεροπορίας, περιόδου μέχρι 31/5/91, κεφαλαιοποιούμενες κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις (τόκοι υπερημερίας κ.λπ.), διακανονίζονται και εξοφλούνται σε 40 ισόποσες μηνιαίες δόσεις, με υποχρέωση καταβολής προκαταβολής ίσης με 500.000.000 δρχ..

2) Η αίτηση για το διακανονισμό και η καταβολή της προκαταβολής πρέπει να υποβληθεί μέχρι 15/7/91 και η καταβολή της πρώτης δόσης μέχρι 31/7/91.

3) Προϋπόθεση υπαγωγής στο διακανονισμό αλλά και συνέχισης καταβολής των δόσεων είναι η μη υπάρξη οφειλής από τρέχουσες απαιτητές εισφορές.

4) Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τεσσάρων συνεχών δόσεων συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια του παρεχόμενου με την απόφαση αυτήν ευεργετήματος της τμηματικής εξόφλησης των οφειλομένων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού από κύρια εισφορά με τα αναλογούντα σ' αυτήν κατά την ημέρα της εξόφλησης πρόσθετα τέλη, επιβαρύνσεις κ.λ.π.

Άρθρο 2.

1) Οι εκκαθαρισμένες απαιτήσεις που έχει η Επιχείρηση από το Δημόσιο δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 2 του Ν.1239/82, όταν η Επιχείρηση έχει καταβάλει τις απαιτητές εισφορές και δόσεις.

2) Κατά το διάστημα της παρούσας ρύθμισης λαμβάνονται διασφαλιστικά των απαιτήσεων του Ιδρύματος μέτρα (κατάσχεση, υποθήκη), ανεξάρτητα από την τήρηση των όρων αυτής και όταν η Επιχείρηση είναι ενήμερη προς τη ρύθμιση δεν επισπεύδεται πλειστηριασμός κατά των περιουσιακών της στοιχείων.

Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν σ' αυτές ορίζεται διαφορετικά.

Παραγγέλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Γ. ΣΟΥΡΛΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ